

አሪት ዘዳግም

መግቢያ

አስያየሙ

“ዘዳግም” የሚለው ቃል፣ ‘ድጋሚ’ የሚል ትርጉም ሲኖረው፣ ቀደም ባሉት የአሪት መጻሕፍት የተጻፉትን ሕግጋት ጠቅለል አድርጎ በድጋሚ የሚያቀርብ መጽሐፍ ነው።

ጸሐፊው

ሙሴ የመጽሐፉ ጸሐፊ እንደሆነ በዚሁ መጽሐፍ በብዙ ስፍራዎች ላይ ተጠቅሶ ይገኛል (1፡5፣ 31፡9፡22፡24)። ሙሴ ከሞተ በኋላ ያለውን ግን (ም 34) ሌላ ሰው እንደጻፈው ይገመታል። ኢየሱስም ሆነ የአዲስ ኪዳን ጸሐፊዎች መጽሐፉ በሙሴ እንደተጻፈ መስክረዋል (ማቴ19፡7-8፣ ማር10፡3-5፣ ዮሐ5፡46-47፣ ሐሥ3፡22-23፣ 7፡37-38፣ ሮሚ10፡19)። በተጨማሪም ኢየሱስ ከዘዳግም መጽሐፍ በመጥቀስ ቃሉ ሥልጣናዊ መሆኑን ሲያረጋግጥ (ማቴ4፡4፡7፡10)፣ በአዲስ ኪዳን ከመቶ የማያንሱ ጥቅሶችና ቀጥተኛ ባልሆነ መንገድ የተጠቀሱ ሐሳቦች ከዘዳግም መጽሐፍ ተወስደዋል፤ ትውፊትም ይህ መጽሐፍ በሙሴ እንደተጻፈ ይመሰክራል (ማር12፡19ይመ)። የአሪት ዘፍጥረትን መግቢያ ይመ።

የተጻፈበት ጊዜ

የዘዳግም መጽሐፍ 1406 ዓ.ቅ.ክ ላይ እንደተጻፈ ይገመታል። የአሪት ዘፍጥረትን መግቢያ ይመ።

ታሪካዊ መቼቱ

ይህ መጽሐፍ ሙሴና እስራኤላውያን፣ በሞዓብ ምድር የዮርዳኖስ ወንዝ ወደ ሙት ባሕር በሚፈስበት አካባቢ መስፈራቸውን ያመለክታል (1፡5)። ሙሴ መሪነቱን ለኢያሱ በሚያስተላልፍበት ወቅት፣ የእስራኤል ሕዝብ ወደ ከነዓን ምድር ለመግባት እንዲዘጋጁ የሚያደርግ የሰንብት ንግግር ያቀርባል። ይህ የሰንብት ቃል እንደገና ኪዳንን እንዲያስታውሱ የቀረበ ሲሆን፣ በዚህ ወቅት ሙሴ ሕጉን አበክሮ መናገሩ ተገቢ ነበር። አሪት ዘዳግም ከሌሎቹ የአሪት መጽሐፍት በተለየ መንገድ ከትረካ ይልቅ የሰብከት አቀራረብ ያለው የሙሴ ማስገንዘቢያ ነው ማለት ይቻላል።

ትምህርት መለኮቱ

መጽሐፉ የእግዚአብሔርን ሉዓላዊነት እንዲሁም እግዚአብሔር ለሕዝቡና ሕዝቡም ለእግዚአብሔር ያለውን የፍቅር ግንኙነት በስፋት ይተርካል። የዘዳግም መጽሐፍ መንፈሳዊ ትኩረቱ እንዲሁም በአምልኮና በመታዘዝ ሙሉ በሙሉ ለእግዚአብሔር መስጠትን በተመለከተ የሚያስተምረው ትምህርት ለተቀሩት የብሉይና የአዲስ ኪዳን መጻሕፍት ፋና ወጊ እንዲሆን አድርጎታል።

ሥነ ጽሑፋዊ ውቅሩ

የዘዳግም የጽሑፍ ታሪካዊ ውቅር፣ ታሪካዊ መቼቱን የሚደግፍ ነው። ገላጭ መሆኑ፣ ድግግሞሹ፣ ያለፈውን በድጋሚ ማቅረቡ እንዲሁም ቅርጽየለሽ አቀራረቡ የጊዜን ቅደም ተከተል ሳይጠብቅ መጻፉን ያመለክታሉ (ለምሳሌ 10፡3 ይመ)። በአጠቃላይ መጽሐፉ በእግዚአብሔርና በሕዝቡ መካከል ያለውን ኪዳን በግልጽ ማሳየቱ (“የብሉይ ኪዳን ታላላቅ ኪዳናት” የሚለውን ሰንጠረዥ በገጽ 18 ላይ ይመ)፣ የኪዳንን መታደስ የሚገልጽ ሰነድ ነው ማለት ይቻላል።

አስተዋፅኦ

1. መግቢያ (1፡1-5)
2. ታሪካዊ መቅድም (1፡6-4፡43)
3. የኪዳን ቅድመ ሁኔታ (4፡44-26፡19)
  - ሀ. ታላቁ ትእዛዝ - ፍጹም መገዛትን ይጠይቃል (4፡44-11፡32)
  - ለ. ንዑሳን ትእዛዛት (ም 12-26)
    - 1 የመቀደስ ሥርዐት (12፡1-16፡17)
    - 2 የአገር መሪዎችና ጻድቅ ሕዝብ (16፡18-21፡21)
    - 3 የእግዚአብሔር መንግሥት ቅድስና (21፡22-25፡19)
    - 4 የእግዚአብሔርን አዳኝነትና ንጉሥነት መመስከር (ም 26)
4. የመርገምና የበረከት አይቀሬነት (ም 27-30)
5. በኪዳን መሠረት መሪን መተካት (ም 31-34)
  - ሀ የአመራር ለውጥ (31፡1-29)
  - ለ የሙሴ መዝሙር (31፡30-32፡47)
  - ሐ ሙሴና የእስራኤል ነገዶች የበረከት ኪዳን (32፡48-33፡29)
  - መ የሙሴ መሞትና የኢያሱ መተካት (ም 34)

አንዳንድ ጊዜ የዘዳግም መጽሐፍ ተደራሲያኑን በሦስት ይከፍላል

የመጀመሪያው (1፡1-4፡43)

ሁለተኛው ክፍል (4፡44-28፡68)

ሦስተኛው ክፍል (ም 29-33)

የሙሴ መሞት (ም 34)

ወጥተን እንዋጋለን ብላችሁ መላሳችሁልኝ። ወደ ተራራማው አገር መሄድ ቀላል መስሎ ስለ ታያችሁ፤ እያንዳንዳችሁ የጦር መሣሪያችሁን ታጥቃችሁ ተነሣችሁ።

²እግዚአብሔር (መገ) ግን፤ “እኔ ከእናንተ ጋር አልሆንምና ወጥታችሁ እንዳትዋጉ፤ በጠላቶቻችሁ ድል ትነሣላችሁ ብለህ ንገራቸው” አለኝ።

³እኔም ነገርኋችሁ፤ እናንተ ግን አላዳመጣችሁም፤ በእግዚአብሔር (መገ) ትእዛዝ ላይ ዐምፃችሁ፤ በትሰቢታችሁ ወደ ኩረብታማዶቱ አገር ዘመታችሁ።⁴በክዚያ ኩረብቶች ላይ የሚኖሩት አምራውያን ለወጃችሁ ወጡ፤ እንደ ንብረቶችም ሆነው አባረሯችሁ፤ ከሴይር አንገ ሥቶ እስከ ሐርማ ድረስ አሳደው መገኙሁ።⁵እናንተም ተመልሳችሁ መጥታችሁ በእግዚአብሔር (መገ) ፊት አለቀሳችሁ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር (መገ) ልቅሶአችሁን አልሰማም፤ አላዳመጠብኩምም።⁶ስለዚህ ያን ያህል ጊዜ በማጥፋት በቃደስ ብዙ ቀን ቈያችሁ።

በምድረ በዳ መንከራተት

2ከዚያም እግዚአብሔር (መገ) ባዘዘኝ መሠረት ተመልሰን፤ ቀይ ባሕርን¹ ይዘን ወደ ምድረ በዳው ተጓዥን፤ በሴይር ኩረብታማ አገር ዙሪያ ለረጅም ጊዜ ተንከራተትን።

ኸዚያም እግዚአብሔር (መገ) እንዲህ አለኝ፤²“ከዚህ በኩረብታማ አገር ዙሪያ እስኪበቃችሁ ተንከራታችኋል፤ አሁን ግን ወደ ሰሜን ተመለሱ።³“ለከዝሎም እነዚህን ትእዛዝ ሰጣችሁ፤ ሲይር በሚኖሩት በወንድሞቻችሁ በዳሳው ዘርፍ ግዛት ዐልፋችሁ ትሄዳላችሁ፤ እነርሱ ይፈሯችኋል፤ በሆንም ከኖ ያለ ጥንቃቄ አድርጉ።⁴ከጥቸኛውም ምድራቸው ላይ ለሜግችሁ መርገጫ ታህል እንኳ መሬት ስለማ ልሰጣችሁ፤ ለጦርነት አታሥዟችሁ። ኩረብታማውን የሴይርን አገር ርስት አድርጌ ለዳሳው ሰጥቼቸዋለሁ።⁵ከዚያ ለምትበሉት ምግብም ሆነ ለምትጠጡት ውሃ በጥሬ ብር ትከፍሏቸዋላችሁ።”

1፡42 ዘገ14፡41-43
1፡44 ዘገ14፡44-45
24፡13፤መዝ118፡12
1፡45 ዘገ14፡41
ኢዮ27፡9፤35፡13
መዝ18፡41፤128፡11
39፡12፤266፡18
ምላ፡23፤28፡9
ኢላ፡15፤ኢር14፡12፤
ሰቀ3፡8፤ሚ23፡41
ዮሐ9፡31
1፡46 ዘገ14፡20
2፡1 ዘገ14፡27፤
ዘገ14፡24፤24፡18
2፡3 ዘገ14፡6
2፡4 ቀ1፤ዘገ36፡8
ዘገ15፡16
ዘገ20፡14-21
ዘገ15፡16
2፡5 ኢሳ24፡4

2፡7 ቀ1፡141
ዘገ31፡21፤ ዘገ14፡331
32፡13፤ዘገ1፡191
8፡2-4፤ኢሳ5፡6
30፡9፤21፤አዋ2፡10
2፡8 ዘገ20፡21
21፡4፤ 33፡35፤
ዘገ11፡11፤17፡9፤26
2፡9 ዘገ19፡381
ዘገ21፡15፤መዝ83፡8
2፡10 ዘገ14፡5፤
ዘገ13፡22፡33
2፡11 ዘገ14፡5
2፡12 ዘገ14፡61
ዘገ21፡25፡35
2፡13 ዘገ21፡12
2፡14 ቀ7፡1
ዘገ14፡29-351
ዘገ12፡11፤34-351
ኢሳ5፡6
2፡15መዝ106፡261
ዘገ9፡115

⁷እምሳሳችሁ ስንዘለብዘር (መገ) በእጃችሁ ሥራ ሁሉ ባርኮአችኋል፤ በዚህ ጭልጥ ባለው ምድረ በዳ ባደረጋችሁት ጉዞ ጠብቆአችኋል። በእነዚህ አርባ ዓመታት እግዚአብሔር ከእናንተ ጋር ነበርና እንዳችሁ ነገር አላባችሁም።

⁸ስለዚህ በሲይር የሚኖሩ የዳሳው ዘርፍ የሆኑ ወንድሞቻችንን ዐልፈናቸው ሄደዋል። ከአላትና ከአዮንጋብር ከሚመጣው ከዓረባ መንገድ ተመልሰን፤ በሞአብ ምድረ በዳ መንገድ ተጓዥን።

⁹ከዚያም እግዚአብሔር (መገ)፤ “ከሞግባው ያን ምድር እንዳችሁ መሬት ስለማል ሰጣችሁ አታስጥሯችሁ፤ ለጦርነትም አታሥዟችሁ። ዲርን ለሉጥ ዘርፍ ርስት አድርጌ ሰጥቼቸዋለሁ” አለኝ።

¹⁰ከዚያም ጠንካራና ቀጥራቸው የበዛ እንዲሁም እንደ ዲናቃውያን ረጃጅም የሆኑ አሚግውያን ይኖሩ ነበር።¹¹እነዚህም እንደ ዲናቃውያን ሁሉ ራፋይማውያን ናቸው ተብለው ይገመቱ ነበር፤ ሞግባውያን ግን አሚግውያን ብለው ይጠሯቸዋል።¹²ሐራውያን ቀድሞ በሲይር ይኖሩ ነበር፤ የዳሳው ዘርፍ ግን ከዚያ አሳደው አስወጧቸው። እግዚአብሔር (መገ) ርስት አድርጎ በሰጠው ምድር ላይ እስራኤል እንዳደረገው ሁሉ፤ እነዚህም ሐራውያን ከፊታቸው አጥፍተው መኖሪያቸውን እዚያው አደረጉ።

¹³ከዚያም እግዚአብሔር (መገ) “አሁኑኑ ተነሡና የዘሬድን ደረቅ ወንዝ ተሻገሩ” አለኝ። እኛም ወዝጉን ተሻገርን።

¹⁴ቃደስ በርኔን ከለቀቅንበት ጊዜ እንሥቶ የዘሬድን ደረቅ ወንዝ እስከ ተሻገርንበት ጊዜ ድረስ ሠላሳ ስምንት ዓመት ዐለፈ። በዚያን ጊዜም ለጦርነት ብቁ የሆኑት በዚያ ትውልድ ለቀድሞ በማለው መሠረት ከስፊሩ ፈጽመው ዐለቁ።¹⁵ከስፊር ፈጽሞ እስኪያጠፋቸውም

² ሰባይሰጡ ሆ ሠፍ ይለዋሉ ይኸው የደንገል ባሕር ግለት ነው።

1፡43 እናንተ ግን ... በእግዚአብሔር ትእዛዝ ላይ ዐምፃችሁ በቀ 26 ላይ ከተረበባችሁ ከስ ጋር እንደ ዐይነት ነው። በመጀመሪያ ሕዝቡ ወደ ምድሪቱ ለመግባት አገፈረኝ ብለው በእግዚአብሔር ትእዛዝ ላይ ዐምፃው ከዚያም ወደ ምድሪቱ ዘለቀኝ እንግዳም ግላግት ሰጠው። ከመጀመሪያው ዐመጣችሁ በኋላ እግዚአብሔር ከእነርሱ ጋር ለወጣ አልፈለገም፤ የእርሱ አብሮ መሆን እጅግ አስፈላጊ በመሆኑ እስራኤል ይህንን እውነት መማር ነበረባቸው።

1፡44 ንብረ የዘፀ 23፡28 ግብ ይመጣ።
1፡45 በእግዚአብሔር ፊት፤ በማደሪያው ድንኳን ፊት ግለት ነው።
2፡1-3፡11 ዘገ1 20፡14-21፤35 ይመጣ።
2፡1 ቀይ ባሕር፤ ምናልባት የአካባ ባሕር ሰላጤ ሊሆን ይችላል (የ17፡9፤26 ግብ ይመጣ)። በሲይር ኩረብታማ አገር፤ ከሙት ከራር በስተ ደቡብ ያለው ተራራማ ስፍራ ነው።
2፡5 ከጥቸኛውም ምድራቸው ... መሬት ስለማልሰጣችሁ ቀ 9፡19 ይመጣ። እስራኤላውያን ከዳያዎ፤ ከሞሳዩና ከአጥሞውያን ሕዝባችን ጋር የሥራ ምድሮና ስለ ነበራቸው፤ እነዚህን ሕዝቦች ምንም ሳይነኩ እንዲያልፉ እግዚአብሔር ለሙስ ነገራው። እነሱ ሌላውያን መሠረት ያለባቸው ከኮርዳስና ወንዝ በስተ ምሥራቅ የሚገኙትንና በአምራውያን የተዋኩትን ስፍራቸውን ብቻ ነው (ቀ24፡3፤2 ይመጣ)። ሰጥቼቸዋለሁ ቀ 9፡19 ይመጣ። እግዚአብሔር

ከኮርዳስና ወንዝ ባሻገር የሚገኘውን ምድርና የከነዓናውያን ምድር ለእስራኤላውያን እንደ ሰጣቸው ሁሉ፤ ለዳሳው ዘርፍ ወጃች (ለዳያውያን) ለሉጥ ዘርፍ ወጃች (ለሞግባውያንና ለአዮናውያን) ምድራቸውን ሰጥቶአቸዋል።

2፡8 ላላትና ዳዳንጋብር፤ ከአካባ ባሕር ሰላጤ በላይኛው ጫፍ በኩል የሚገኙ ስፍራዎች ናቸው። “የዓረባ መንገድ” የተባለውም ከዚህ ባሕር ሰላጤ ሰሜን ጫፍ ተነሥቶ እስከ ምሥራቃዊው የሞግባ ምድር ድረስ ይደርሳል።
2፡9 ዲር፤ ይህ ስፍራ የት እንደሚገኝ አይታወቅም።
2፡10 ዲናቃውያን የ1፡28 ግብ ይመጣ። ሌሚግውያን፤ ምናልባት “ቫብር” ግለት ሊሆን ይችላል።
2፡11 ራፋይማውያን፤ ግዙፍና ረጃጅም የሆኑ የጥንት ሰዎች ናቸው።

2፡12 ሐራውያን የዘገ 14፡6 ግብ ይመጣ። እግዚአብሔር ... በሰጠው ምድር፤ ይህ ምድር (1) ከኮርዳስና ባሻገር የሚገኝ ምድሮችን (2፡24-3፡20 ይመጣ) (2) ራሱን የከነዓንን ምድር ወይም (3) ከኮርዳስና ግዳ የሚገኘውን ስፍራና የከነዓንን ምድር በአንድነት ሊሆን ይችላል።
2፡13 ዘሬድ፤ ከምሥራቅ አካባቢ ተነሥቶ ወደ ደቡባዊው የሙት ባሕር መጨረሻ ክፍል የሚፈስ ትልቅ ጅረት ነው።
2፡14 ሠላሳ ስምንት ዓመት፤ የ1፡3 ግብ ይመጣ።

ድረስ፡ የእግዚአብሔር (ሆኔ) እጅ በእነርሱ ላይነበር።

16 በአክብ መካከል የነበሩት የመጨረሻ ምቹ ተዋጊዎች ከሞቱ በኋላ፤ ¹⁷እግዚአብሔር (ሆኔ) እንዲህ አለኝ። ¹⁸የምዓብ ጸርቻ ጌርን ዛሬውን ታላቋላችሁ። ¹⁹ከጥንቅቅም የአዋጅ ውያን ምድር ለእናንተ ርስት ስለማልሰጣችሁ፤ አዋጅውያን ዘንድ በደረሳችሁ ጊዜ አታስቸግሯችሁ፤ ለጦርነትም አታሰሩላችሁ። ምን በታ ርስት አድርገ ለሎጥ ዘርኛ ስጥቻችቸዋለሁ።

²⁰ምን ደግሞ በዚያ ይኖሩ የነበሩት የረፋይ ማውያን ምድር እንደ ሆነ የቄጠር ነበር፤ አዋጅውያን ግን ዘምዙማውያን ብለው ይጠሯቸው ነበር። ²¹ዘምዙማውያን ብርቱዎች፤ ቀጥረውም የበዛና እንደ ጌናቃውያን ቆመተ ረጅሞች ነበሩ፤ እግዚአብሔር (ሆኔ) ከእነርሱ ፊት አጠፋቸው፤ እነርሱም አሳደጁትም በምት ካቸውም ሰፈሩበት። ²²እግዚአብሔር (ሆኔ) ለራሱ ያንን ከፈታቸው ባጠፋ ጊዜ፤ በሲድር ለሚኖሩት የዓሳው ዘርኛ ያደረገው ይህንኑ ነበር። እነርሱም አሳሳው በማስወጣት ባለለቀቁት ስፍራ ላይ እስከ ዛሬ ይኖራሉ። ²³እስከ ጋዛ ድረስ ባሉት መንደሮች የኖሩትን አዋውያን በተመለከተም፤ ከከፍተኛ ወጥተው የመጡት ከፍተራውያን እነርሱን አጥፍተው መኖሪያ ቸውን እዚያው አደረጉ።

የሐሴቦን ንጉሥ የሲዎን ድል መነሣት

²⁴አሁኑኑ ተነሥሎ የእርሻን መንገድ ተሻገሩ፤ እነሆ፤ የሐሴቦንን ንጉሥ፤ አዋራዊውን ሲያገንገና አገሩን በእጃችሁ ስጥቻችኋለሁ። ምድሩን መውረስ ጀምሩ፤ ጦርነት ገጠመት። ²⁵ከሰማይ በታች ባሉ አሕዛብ ሁሉ ላይ፤ ማስደንገጣችሁና ማሰፊራታችሁ እንዲያደርግቸው ከዚህች ከዛሬዎ ስለት እጅምራለሁ። ስለ እናንተ ሰምተው ይደሰቡ በታሉ፤ ከእናንተ የተነሣም ይጨነቃሉ።

²⁶ከቅደሞት ምድር በዳም ለሐሴቦን ንጉሥ ለሲዎን የሰላም ቃል እንዲያደርሱለት እንዲህ በማለት መልእክተኞች ላከሁ። ²⁷«በአገርዎ አጃርጠን እንድናልፍ ቀፍቀድልን፤ ከአገርዎ መንገድ አገጣጥም፤ ቀንም ግራም አገልግሎ። ²⁸የምንሰላውን ምግብ፤ የምንጠባውንም ውሃ፤ በጥሬ ብር ሽጥልን። በእግር እንድናልፍ ብቻ ቀፍቀድልን፤ ²⁹በሲደር የሚኖሩ የዓሳው ዘርኛና

2:18 ዙጉ21:15
2:19 49
2:20 ዙፍ14:5
2:21 4+10
2:22 ዙፍ14:6
2:23 ዙፍ10+14:19
19:12
18:23
18:24
18:25
18:26
18:27
18:28
18:29
18:30
18:31
18:32
18:33
18:34
18:35
18:36
18:37
18:38
18:39
18:40
18:41
18:42
18:43
18:44
18:45
18:46
18:47
18:48
18:49
18:50
18:51
18:52
18:53
18:54
18:55
18:56
18:57
18:58
18:59
18:60

2:30 ዙፍ4:21
14:7
19:13
20:9
21:3
22:1
23:1
24:1
25:1
26:1
27:1
28:1
29:1
30:1
31:1
32:1
33:1
34:1
35:1
36:1
37:1
38:1
39:1
40:1
41:1
42:1
43:1
44:1
45:1
46:1
47:1
48:1
49:1
50:1
51:1
52:1
53:1
54:1
55:1
56:1
57:1
58:1
59:1
60:1

በዔር የሚኖሩ ሞግባውያን እንዳደረጉልን ሁሉ፤ አንተም አምላካችን እግዚአብሔር (ሆኔ) ወደሚሰጠን ምድር ለመግባት የርዳኛ ስን እስከንገኘር ድረስ እንደዚህ አድርግልን። ³⁰ይሁን እንጂ የሐሴቦን ንጉሥ ሲዎን እንድናልፍ አልፋቀድልንም። ምንንያቱም አምላካችሁ እግዚአብሔር (ሆኔ) አሁን እንዳደረገው ሁሉ እርሱን በእጃችሁ አሳልፎ ለመስጠት መንፈሱን አደንድኖት፤ ለቡንም አጽኑት ነበር።

³¹እግዚአብሔርም (ሆኔ)፤ «እነሆ፤ ሲዎንንና አገሩን እረኛንተ አሳልፌ ልሰጣችሁ ተነሥታለሁ። ለእናንተ እርሱን አሸንፋችሁ ምድሩን ለመውረስ ተነሡ።» አለኝ።

³²ሲዎንና መላው ሰራዊቱ በየሀጻ ጦርነት ሊገጥሙን በወጡ ጊዜ፤ ³³አምላካችን ልገዛ ለእርሱን ከወንድ ልጆቹና ከመላው ሰራዊቱ ጋር አንድ ላይ መታሰብ። ³⁴በዚያን ጊዜ ከተሞቹን በሙሉ ወስደን የሚኖሩባቸውን መንደሮች ሲቸኙ ልጆቻቸውን ጭምር ፈጽመን አጠፋናቸው። አንዳቸውንም በሕይወት አሳስቀረንም። ³⁵ከተባቸውንና ከከተሞቻቸው ያገኘውን ምርኮ ግን ለራሳችን አደረግን።

³⁶በእርሻን ሸለቆ ጫፍ አለችው ከአርዔርና በሸለቆው ውስጥ ከምትገኘዋ ከተማ አንሥቶ እስከ ገላድ ካለት ከተሞች አንዳቸውም እገዛ ሊገኙን አልቻለም። አምላካችን ስንዘለብከኛ (ሆኔ) ሁሉንም አሳልፎ ሰጠን። ³⁷ይሁን እንጂ አምላካችን ስንዘለብከኛ (ሆኔ) በሰጠው ትእዛዝ መሠረት፤ ወደ ማናቸውም የአዋጅ ውያን ምድር ወይም በየቦታ ወንዝ መውረጃ ወዳሉ ምድር፤ ወይም ደግሞ በኩረብቶች ወዳሉት ከተሞች ዙሪያ ዐልፋችሁ አልሄዳችሁም።

የባሳን ንጉሥ የዐግ መሸነፍ

3ከዚያም፤ ተመልሰን የባሳንን መንገድ ይዘን ወጣን፤ የባሳን ንጉሥ ግምን ከመላው ሰራዊቱ ጋር ሆኖ በአድራይ ጦርነት ሊገጥመን ተነሆ። ²እግዚአብሔር (ሆኔ)፤ «እርሱን፤ መላው ሰራዊቱንና ምድሩን በእጅህ አሳልፌ ስለ

2:20 ዘምዙማውያን ምልዓባት፤ «አጥራምራሚዎች» ማለት ሊሆን ይችላል። በዙፍ 14:5 ላይ ከተጠቀሱት ከግዙዚያውያን ጋርም እንደ ሊሆኑ ይችላሉ።

2:23 ለዋውያን ከፍልጠካግውያን በፊት ይኖሩ የነበሩ ሕዝቦች ሊሆኑ ይችላሉ። ሆኖ ዛሬም ግን ስለ ማንነታቸው ምንም የሚታወቅ ነገር የለም ማለት ይህ (ሉ. 13:3)። ከፍተራ ውያንን የዙፍ 10:14 ማብ ይመስላል።

2:24 አርሻን የዙጉ 21:10-13 ማብ ይመስላል።
2:26 ቀደምት፤ «ምሥራቃዊ ክልሎች» ማለት ነው።
2:30 ምንጩ፤ አደንድኖት፤ ለቡንም አጽንቶት፤ በሌላው ከዳን ድርጊቶች፤ ለብሽኖች ጊዜ የሚያዙት ከድርጊት መንግሥት ወይም ከአካባቢያዊ ሁኔታዎች ወይም ድርጊትን ከፈጸሙት ሰዎች ጋር ሳይሆን ከእግዚአብሔር ጋር ነው። ሲዎን እስ ድረስ ውሳኔውን እንዳያልፉ ሆነን ባሉ መንገድ ዘጋባቸው፤ ነገር ገን የሲዎንን ምድር ለሰራራል የሚሰጥ እግዚአብሔር ነው (የዘፀ 4:21 ማብ ይመስላል)።

2:32 ያህዳን የኢሳ 15:4 ማብ ይመስላል።

2:34 ፈጽመን አጠፋናቸው፤ ይህ ሐረግ የተገለጸበት የዕለጥ ራይስጥ ቃል መጥፋት ያለበትን ማንኛውንም ሰውና ነገር የመለከታል። መጥፋት የማይችሉ እንደ ወርቅ፤ ብርና ናስ ያሉ ነገሮች ግን የእግዚአብሔር ገብረት ተብለው በጥንቃቄ ይቀመጡ ነበር። ሰዎችና ነገሮችን ጨርሶ ማጥፋት ወርቅ፤ ብርና ናስ በድል አድራጊዎች ዘንድ ቀጥ የሌላቸው አርገኞቹል፤ ይሁን እንጂ እንደ እግዚአብሔር ነግረት ተቋጥረው ለእግዚአብሔር ይሰጡ ነበር። ስለዚህ ቃሉ አንዳንድ ጊዜ፤ «አጠፋ» ተብሎ ሊሳ ጊዜ ደግሞ፤ «አስረከ» ተብሎ (ለምሳሌ ሉ. 6:17 ይመስላል) ተተርጉሞታል። እግዚአብሔር የእርሱ የጦር ወይታደር ሆኖ ያገለገለው ሕዝብ የከብላቅንና የንብረቱን ምርኮ ለራሳቸው እንዲወስዱ በሚያደርግበት ጊዜ ይህ ድርጊት በከፊል ይሸራል (4:35)፤ 3:7፤ ሉ. 8:12 ይመስላል።
2:36 አርዔር፤ የኢሳ 17:2 ማብ ይመስላል። ገላድ፤ የዙፍ 31:21 ማብ ይመስላል።
2:37 ያህዳን፤ የዙፍ 32:22 ማብ ይመስላል።

ሳላህ፤ ትታዘዝለታለህም።³¹ አምላክህ ስገዛ ስብሐቲ (ሥቴ አሉሃም) መሐሪ ስምሳክ (አሉሃም) ነውና፤ አይተውህም ወይም አያጠፋህም፤ ወይም ደግሞ ለአባቶችህ በመሐሳ ያደናሳቸውን ቃል ኪዳን አይረሳም።

እግዚአብሔር ስምሳክ (ሥቴ አሉሃም) ነው

32 እግዚአብሔር (ሥቴ) ሰውን በምድር ላይ ከፈጠረበት ቀን ጀምሮ እናንተ ከመኖራችሁ በፊት ስለ ነበረው የቀድሞ ዘመን ጠይቀ፤ ከአንዱ የሰማይ ጫፍ እስከ ሌላው የሰማይ ጫፍ ድረስ ጠይቄ፤ እንደዚህ ያለ ታላቅ ነገር ከቶ ተሰምቶ ያውቃልን?³³ ከእሳቱ ውስጥ የስገዛሰብኬን (አሉሃም) ድምፅ እንደ እናንተ የሰማኛ በሕይወት የኖረ ከቶ ሌላ ሕዝብ አለን?

34 አምላካችሁ ስገዛሰብኬ (ሥቴ አሉሃም) በዐይናችሁ እያደጉሁ ለእናንተ በግብፅ እንዳደረገው ሁሉ በፊትና፤ በታምራዊ ምልክቶችና በድንቆች፤ በጦርነት፤ በጸናች እጅና በተዘረጋች ክንድ ወይም በታላቅና በአስፈሪ ሥራዎች ከሌላ ሕዝብ መካከል አንድን ሕዝብ የራሱ ለማድረግ የቻለ አምላክ አለን?

35 እግዚአብሔር እርሱ ስምሳክ (ሥቴ አሉሃም) መሆኑን፤ ከእርሱም በቀር ሌላ አምላክ አለ መኖሩን ታውቆ ዘንድ እነዚህን ነገሮች እንድታቶ ተደረገ።³⁶ ለግሥቱህ ድምፁን ከሰማይ እንድትሰማ አደረገ፤ በምድርም ላይ አስፈሪ እሳቱን አሳየህ፤ ከእሳቱም ውስጥ ቃሉን ሰማህ።³⁷ አባቶችህን ከመውደዱ የተሦጠጥ ከእነርሱም በኋላ ዘራቸውን ስለ መረጠ፤ ከአንተ ጋር በመሆን በታላቅ ጎይሉ ከግብፅ አወጣህ፤³⁸ ዛሬ እንደ የሆነው ሁሉ ከአንተ ይልቅ ታላቅ ቅና ብርቱ የሆኑትን አካላብ ከፊትህ በማህጠወጣት ወደ ምድራቸው አስገብቶህ ለአንተ ርስት አድርጎ ለመስጠት ነው።

39 እንግዲህ በላይ በሰማይ፤ በታችሁም በምድር እግዚአብሔር እርሱ ስምሳክ (ሥቴ አሉሃም) መሆኑን ዛሬ ዕውቅ፤ በልብህም ያዘው፤ ለላም የለም።⁴⁰ ለአንተና ከአንተም በኋላ ለልጆችህ መልካም እንዲሆንላችሁ፤ አምላክህ ስገዛሰብኬ (ሥቴ አሉሃም) ለዘላለም በሚሰጥህም ምድር ዕድሜህ እንዲረዘም፤ ዛሬ እኔ የማዘህን ሥርዐቱንና ሕግቷን ጠብቅ።

4+31 ዘፀ34+61
 ዘሌ26+44+451
 ዘዳ31+68+1ሉሳ+5
 1ገሃ8+571+11ሆ28+9
 20ጎ5ሀ9+311
 መፀ99+10127+91
 719+1114+41
 ሉ442+1610+113+5
 4+32 ቀ+71
 ዘዳ1+27114828+641
 304+132741
 24መ-74231
 ሉ445+121
 ሉር9+161ማ+24131
 4+33 ዘፀ20+221
 ዘዳ5+24-26

4+34 ዘፀ3+201
 4+1714130+15111
 ዘዳ5+1561217+191
 154+15126+8129+31
 34+121189516+121
 መፀ99+1140+51454+41
 65+51ሉ47+121
 ሉር32+201
 4+35 ቀ+39110
 8+1101487+9132141
 12114መ-24211378
 +60127191191ሉ
 443+101ማር12+32
 4+36 ዘፀ191191
 ዘዳ8+510112+251
 4+37 ዘፀ3+201
 331+14487+8110+1
 5123+5133+31መፀ4
 443+18ፀ31+31ሀ11
 1+11ማሌ1+212411
 4+38 ዘፀ34+14+51
 ዘዳ71+19+51
 4+39 ቀ+351
 ዘፀ8+10115+11
 4+40 ቀ+11
 ዘዳ26+51ፀ23+1261
 ዘሌ22+311185+1161
 29111+1124251
 መፀ105+451ሉ43+101
 481181ሉፈ612-3

4+42 ዘፀ21+13
 4+43 ሉሑ21+381
 1ገሃ22+312ገሃ48+281
 9+14
 4+46 ዘጥ21+26
 4+48 ዘዳ2+361
 3+8+9
 5+1 ዘፀ18+20
 5+2 ዘዳ17+91
 ዘፀ3+1119+51
 ሉር11+210+49+151
 10+15-17
 5+3 ዘጥ26+63-65
 ዘዳ11+2-710+18+9

የመገፀፍ ከተሞች

4141-43 ግም ቡጥ 3516-34; ዘፀ 191-141 ሉሑ 201-9

41 በዚያን ጊዜ ሙሴ ከዮርዳኖስ በስተ ምሥራቅ ሃስት ከተሞችን ለ፤⁴² ይኸውም የቂዩ ጠላትነት ሳይኖር፤ በድንበት ባልጀረውን የገደለ ግናቸውን ለው ሸቸ፣ ከእነዚህ ከተሞች ወደ አንዲቱ በመሄድ ሕይወቱን ማትረፍ ይችል ዘንድ ነው።⁴³ ከተሞቹም በምድረ በዳው በከፍተኛ ቦታ ላይ የምትገኙት ሶር ለርባውያን፤ በገለገሉ ሃገራትገኛው ራሞት ለጋዳውያን፤ በዘላን ያሉት ሃገራት ለምናሲያውያን ነበሩ።

ስለ ሕጉ የተሰጠ ማብራሪያ

44 ሙሴ በእስራኤላውያን ፊት የደነገገው ሕግ ይህ ነው።⁴⁵ ከግብፅ በወጡ ጊዜ ሙሴ ለእስራኤላውያን የሰጣቸው መመሪያዎች፤ ሥርዐተኛ ሕጎች እነዚህ ናቸው።⁴⁶ ይህም ከግብፅ በወጡ ጊዜ በሙሴና በእስራኤላውያን ድል በተደረገው፤ በሐሲቦን በነገሠው፤ በአሞራውያን ንጉሥ ሰርካም ምድር፤ ከዮርዳኖስ በስተ ምሥራቅ በቤተ ፊንሮ አጠገብ ባለው ሸለቆ ወስጥ በሕርብት ጊዜ ነው።⁴⁷ ከዮርዳኖስ በስተ ምሥራቅ ያለውን፤ የአርሱን ምድርና የባላንን ንጉሥ የዐግን፤ የሁለቱን አሞራውያን ንጉሥታት ምድር ርስት አድርገው ወሰዱ።⁴⁸ ይህም ምድር በአርኖን ሸለቆ ዳርቻ ካለው ከአሮዳሪ አንጎሎ እስከ ሲምን ተራራ ማለት ምን እስከ አርሞንዲም የማደርስ ሲሆን፤⁴⁹ ከዮርዳኖስ ምሥራቅ ያለውን ሳርባን በሙሉና ከፊስጋ ተረተር በታች ያለውን የጻርባ ባሕር፣ ያጠቃልላል።

ዐሥርቱ ትዕዛዛት
 5+6-21 ተግ ምሳ - ዘፀ 20+1-17

5 ሙሴ እስራኤልን ሁሉ ጠርቶ እንዲያዘላቸው።¹ እስራኤል ሆይ፤ በዛሬዋ ዕለት በጅርአትህ የምንራታችሁ ሥርዐትና ሕግ ስሙ፤ አጥኛቸው፤ በጥንቃቄም ጠብቋቸው።² አምላክኛን ስገዛሰብኬ (ሥቴ አሉሃም) በኩራብ ከእኛ ጋር ቃል ኪዳን ገብቶአል።³ እግዚአብሔር ይህን ቃል ኪዳን የገባው ስለሰጠ፤ ግን ሳይሆን፤ ዛሬ እዚህ በሕይወት ከምንገኘው ከእኛ ስህላችን

⁴⁸ የዕብራይስጡና የሶርስቱ ትርጉም፤ ግርግር ይለዋል (ዘፀ 3+9 ደም)
⁴⁹ ደም የመጣ ባሕር ነው።

4+31 በመሐሳ ያደናሳቸውን ቃል ኪዳን የዘፀ 21+231
 22+161 የዕብ 6+13+18 ማብ ደመ። በጥንት ዘመን ቃል ኪዳን የሚባሉ ሁለት ወገኖች የገቡትን ቃል ባይፈጽሙ በራሳቸው ላይ ከቶ ነገር እንዲደርስ በመሐሳ ያረጋግጡ ነበር (የዘፀ 15+17 ማብ ደም)።
 4+35 ታውቆ ዘንድ፣ ሳ 10 ደመ። ከእርሱ በቀር ሌላ አምላክ አለመኖሩን ሳ 391፣ 5+71 614 እና ማብ 32+39 ደመ። ሙሴ ለአንዱ አምላክ ያለው እምነት ፍጹምና የማያወሳወሉ ነበር (የዘፀ 1+1 ማብ ደም)።
 4+37 ከመውደዱ ይህ ቃል በዘጻግም መጻሕፍት ውስጥ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ያለውን ፍቅር የሚያሳይ የመጀመሪያው ጥቅስ ነው።፣ የ7+8 ማብ ደመ፤ እንዲሁም 5+101፣ 7+9+131 10+151፣ 23+5 ደመ።፣ ባንጻርም ሕዝቡ አምላክን መውደድ እንዳለበት ያሳያል (የ6+5 ማብ ደም)።
 4+391 ቀ 35 እና ማብ ደም።
 4+41-431 19+1-131 ዘጥ 35+9-281 ሉሑ 20 ደመ።፣
 4+43 በሳርክ ከሙት ባሕር በስተ ሰሜን ምሥራቅ ማዕዘን

32 ኪ.ሜ. ያህል ጋጭ የምትገኝ ከተማ ናት።
 5+1 ለስራኤል ሆይ! ... ስሙን የ4+1 ማብ ደመ።
 5+2 በኩራብ ከእኛ ጋር ቃል ኪዳን የዘፀ 19+5 ማብ ደመ።፣ እግዚአብሔር በኩራብ (ሰሪና) ተራራ ከእስራኤላውያን ጋር የገባውና አሁን እዚህ ላይ እንደገና የታደሰው ኪዳን እስራኤላውያን እግዚአብሔርን ብቻ አምላካቸው፤ ሕገ-ንግ ሥርዐታቸውን ያለውዎታቸው መመሪያ እንዲያደርጉ ከእግዚአብሔር ጋር አስተሳሰባቸዋል። በእድገት መሠረት መኖር የገጠነሉከኤርን በሕይወት መኖራቸዋል፤ ኪዳንን አናርሰው ቢኖሩ ግን "መርገም" የተባለው (ለምሳሌ 28+15-20 ደመ) ቅጣት ያደርሰዋቸዋል። የሲናውን ኪዳን የሚሽር አዲስ ኪዳን እንደሚመሠረት በአ.ር 31+31-34 እስቀድሞ ተነገረው (ዕብ 7+22 ደመ፤ እንዲሁም ዕብ 8+6-131 10+15-18 እና ማብ ደም)።
 5+3 ከአባቶቻችን ጋር ሳይሆን ... ከእኛ ስህላችን ጋር፤ ቃል ኪዳን የተደረገው በሲና ተራራ ከተገኙት ጋር ቢሆንም፤ እነርሱ ሕዝቡን ሁሉ የማይከሉ በመኖራቸው፤ ከእነርሱ በኋላ ከተነሣው ከእስራኤል ትውልድ ሁሉ ጋር የተደረገ ቃል ኪዳን

ጋር ነው። ላገዝአብሔር (ሆዌ) እናገትን በተራ-
ራው ላይ በእሳት ውስጥ ሆኖ ፊት ለፊት
እነጋገራችሁ። ላናገተ ግን እሳቱን በመፍ-
ራት ወደ ተራራው ሰላልወጣችሁ፤ በዚያን
ጊዜ የእግዚአብሔርን (ሆዌ) ቃል ለእናገተ እነገ-
ራችሁ ዘንድ እኔ በእግዚአብሔርና (ሆዌ) በእናገተ
መካከል ቆምሁ፤ እርሱም እንዲሁ መሆኑ።
፪፻፲፬ ዓ.ም.፤ እርሱም እንዲሁ መሆኑ።
፪፻፲፬ ዓ.ም.፤ ከግርጌት ምድር፤ ከግብፅ ያወጣሁህ
አምላክህ ስንጠቅም (ሆዌ እሳት) እኔ ነኝ።
፲፻፲፮ በተርፍ ለሌት አማልክት አይሁኑልህ።
፲፻፲፮ በሰማይ በታች ሰምድር ላይ፤ ባለው
ወይም የምድር በታች ውሃ ውስጥ በሚ-
ኖር በማንኛውም ዓይነት ምስል ለራሱህ
ጣዖትን አታብረጅ።
እኔ አምላክህ ስንጠቅም (ሆዌ እሳት) የሚጠሉ-
ችን ስለ አባቶቻቸው ገጠሊት እስከ ሦስት
ትን እስከ አራት ትውልድ ድረስ ለጆቻ-
ቸውን የምቀጣ ቀናተኛ አምላክ ነኝ። ለእ-
ኔ እርሱ አትሰይላቸው፤ ወይም አታምልኩት።
፲፻፲፮ በሚወዱኝና ትእዛዛቱን ለሚጠብቁ ግን
እስከ ሺህ ትውልድ ቸርነትንና ፍቅርን እገል-
ባለሁ።
፲፻፲፮ እግዚአብሔር (ሆዌ) ስሙን በስንቱ የሚያ-
ላውን ሳይቀጠው አይቀርምና፤ የአምላክህን
የስንጠቅም (ሆዌ እሳት) ስም በስንቱ አታገላ።
፲፻፲፮ አምላክህ ስንጠቅም (ሆዌ እሳት) ባዘዘህ
መሠረት የሰንበትን ቀን ቀድሶህ እክብ-
ረው። ፲፻፲፮ የሰንበት ቀን ሥራ፤ ተግባርህም
ሁሉ አስናውግ። ፲፻፲፮ ሰባተኛው ቀን ግን
የአምላክህ የስንጠቅም (ሆዌ እሳት) ሰንበት
ነው። በዚህም ቀን አንተም ሆኑህ ወንድ
ወይም ሴት ለጆህ ወንድ አገልጋይህም
ሆን ሲት አገልጋይህ በሬህ፤ አሁንም
ወይም ማናቸውም እንሰጣለሁ፤ ወይም ደግሞ
በደጅህ ያለ እንግዳ ምንም ዓይነት ሥራ
አትሥሩ። ይህም አንተ እንዳረፍህ ሁሉ
ወንድ አገልጋይህም ሆን ሲት አገልጋይህ
እንዲያርፉ ነው። ፲፻፲፮ በግብፅ ሳለህ አንተም
ባሪያ እንደ ነበርህ፤ ከዚያም አምላክህ
ስንጠቅም (ሆዌ እሳት) በጸናች እጅና በተ-
ዘራጋ ዘንድ እንዳወጣህ አስታውሰ፤ ስለዚህ
አምላክህ ስንጠቅም (ሆዌ እሳት) የሰንበትን
ቀን ታከብረው ዘንድ አዘዘህ።
፲፻፲፮ አምላክህ ስንጠቅም (ሆዌ እሳት) በሚሰጥህ
ምድር ላይ ዕድጜህ እንዲረገዝህና መልካም
እንዲሆንልህ፤ አምላክህ ስንጠቅም (ሆዌ)

5፥4 ዘ፫14፥14፤
ዘ፫4፥12፤ዘ፫19፥18
5፥5 ዘ፫3፥10፤
ዘ፫3፥19፤ዘ፫41፥2፤18-21
5፥6 ዘ፫13፥3፤
29፥46፤ዘ፫26፥11
ዘ፫86፥43፤ዘ፫81፥10
5፥8 ዘ፫26፥11
ዘ፫4፥15-18፤
ዘ፫78፥58፤19፥7
5፥9 ዘ፫34፥7
ዘ፫26፥11፤10፥35፤
14፥18
5፥10 ዘ፫34፥7፤
ዘ፫14፥18፤ዘ፫47፥9፤
ዘ፫15፥1፤ዘ፫32፥18፤
፲፻፲፮
5፥11 ዘ፫19፥12፤
ዘ፫10፥20፤
ዘ፫139፥20፤
፲፻፲፮5፥33-37
5፥12 ዘ፫16፥23-30፤
31፥13-17፤
፲፻፲፮27-28
5፥14 ዘ፫2፥2፤
ዘ፫17፥21-24፤
34፫9-11፤ዘ፫31፥13፤
፲፻፲፮2፥27፤፲፮2፥27፤
፫14፥4፤
5፥15 ዘ፫15፥13፤
ዘ፫61፥18፤4፥34፤
ዘ፫108፥6፤
ዘ፫32፥21፤
5፥16 ዘ፫21፥17፤
ዘ፫19፥3፤ዘ፫44፥40፤
11፫9፥፫3፤1-2፤
ዘ፫22፥፲፱፤፲፱፤1፥6፤
፲፻፲፮15፥41፤19፤19፤
፲፻፲፮1፥10፤1፥19፤
ዘ፫18፥20፤ዘ፫6፥23
5፥17 ዘ፫9፥6፤
ዘ፫24፥17፤ዘ፫3፥3፤
ዘ፫40፥15፤4፥1፤
፲፻፲፮5፥21-22፤
19፥19፤፲፱፥፲፱፤19፤
ዘ፫18፥20፤፲፱፥፲፱፤
13፫9፥፫2፤11
5፥18 ዘ፫20፥10፤
፲፻፲፮5፥27-30፤
19፥18፤፲፱፥፲፱፤19፤
ዘ፫18፥20፤፲፱፥፲፱፤13፫9፤
፫2፤11
5፥19 ዘ፫19፥11፤
፲፻፲፮19፥19፤
፲፻፲፮1፥19፤
ዘ፫18፥20፤፲፱፥፲፱፤13፫9
5፥20 ዘ፫23፥1፤
፲፻፲፮19፥18፤
፲፻፲፮1፥19፤
ዘ፫18፥20
5፥21 ፲፻፲፮፯፥7፤13፫9
5፥22 ዘ፫20፥21፤
24፥12

እሳት። ባዘዘህ መሠረት፣ አባትህን እናገትህን
አስብር።
17፻፲፮ አትግደል።
18፻፲፮ አታመንዝር።
19፻፲፮ አትሰርቅ።
20፻፲፮ በባልንጀራህ ላይ በሐሰት አትመስክር።
21፻፲፮ የባልንጀራህን ሚስት አትመኛ። በባልን
ጀራህ በጉም ሆነ በመሬቱ፤ በወንድ ሆነ
በሴት አገልጋዩ፤ በበሬውም ሆነ በአሁ
ያው ወይም የእርሱ በሆነው ነገር ላይ ዐይ-
ንህን አትጣል።”
22፻፲፮ እግዚአብሔር (ሆዌ) በተራራው ላይ በእሳቱ፤
በደሚኖሩ በድቅ ድቅ ጨለው ውስጥ ለማ
ጎበራችሁ ሁሉ በከፍተኛ ድምፅ የተናገራ-
ችሁ ትእዛዛቱ እነዚህ ናቸው፤ የጨመረውም
ሌላ የለም፤ ትእዛዛቱንም በሁለት የድንጋይ
ጸላቶች ላይ ጸፎ ሰጠኝ።
23፻፲፮ በእሳት ሲቃጠል፤ ከጨለማው
ውስጥ ድምፅን በሰማችሁ ጊዜ እናገተ የየገን
ዶቻችሁ አለቆችና ሽማግሌዎቻችሁም በሙሉ
ወደ እኔ ዘንድ መጣችሁ፤ ፲፻፲፮ እንዲሁም አላችሁ፤
“አምላክትን ስንጠቅም (ሆዌ እሳት) ክብርንና ግር-
ማንን አሳይቶናል፤ ከእሳቱም ውስጥ ድምፅን
ሰምተናል። እግዚአብሔር አነጋግሮትም እንኳ፤
ሰው በእይወት ሊኖር እንደሚችል በዛሬው ቀን
አይተናል። 23፻፲፮ እንዲሁም የአምላክትንን የእግዚ-
አብሔር (ሆዌ እሳት) ድምፅ በሰንበህ እንሞታለን፤
ይህችም ታላቅ እሳት ፈጽሞ ታጠፋናላችሁ፤
ታዲያ ለምን እንሞት? 26፻፲፮ ለሰሙኑ ከእሳት
ውስጥ ሆኖ ሲናገር እኛ እንደ ሰማነው
ሁሉ፤ የሕያው ስንጠቅም (ሆዌ እሳት) ድምፅ ሰምቶ
በእይወት ለመኖር የቻለ ከሥጋ ለሻሻ ማን አለ?
27፻፲፮ ቅረብ፤ አምላክትን ስንጠቅም (ሆዌ
እሳት) የሚለውን ሁሉ አዳምጥ፤ ከዚያም አምላ-
ክትን ስንጠቅም (ሆዌ እሳት) የሚነግርህን ሁሉ
ነገርን እኛም እንሰማለን፤ እናደርገዋለንም።”
28፻፲፮ የትሃቶችን እግዚአብሔር (ሆዌ) ሰማ፤
እግዚአብሔርም (ሆዌ) አለኝ። “ይህ ሕዝብ ምን
እንዳለህ ስምቻሁ፤ የሌትም ሁሉ መልካም
ነው። 29፻፲፮ የእስራኤልም ሆነ ለልጆቻቸው
5፥23 ዘ፫3፥16 5፥24 ዘ፫19፥19፤ ዘ፫32፥44፥34፤8፥5፤11፥21፤
ዘ፫4፥34፥4፤ 5፥20፥18-19፤ ዘ፫18፥16፥፫1፤21፥19
5፥26 ዘ፫33፥20፤ ዘ፫43፥33፤፲፱፥22-23፤ 13፥22፤፲፱፥46፥5
5፥27 ዘ፫19፥8፤ 24፥7 5፥28 ዘ፫18፥17 5፥29 ተ፫33፤
ዘ፫41፥40፤11፥25፥22፥7፤ዘ፫22፥5፤ ዘ፫78፥7፤18፥18፥13፤

ተደርጎ ይጨጠራል።
5፥31 ቀ 23-26፤ ዘ፫ 20፥18-21 ይመጣ።
5፥6-21፤ ዐላርቁ ትእዛዛት እስራኤልም ያን ከእግዚአብሔር
ጋር ላላቸው ግንኙነት መሠረትና እምብርት ናቸው። ትእዛዛቱ
ከተሰጡበት ጊዜ ጀምሮ በሰው ልጅ ታሪክ ላይ የመጡት ለውጥ
በቀላሉ የሚታይ አይደለም። እነዚህ ትእዛዛት በማናቸውም
ነገራት ሰብ ውስጥ ለማናቸውም የምግባር መመሪያዎች መሠረት
ሲሆኑ፤ እውነተኛውን ብቸኛው አምላክ እምነትን፤ አምልኮንና
የዕለት ተዕለት ነገርን አስመልክቶ ከአገቡ የሚረዳው ምን
እንደሆነ በእነዚህ ትእዛዛት ላይ ተጠቃሎአል (የዘ፫ 20፥3-17
ግብ ይመጣ)።
5፥12 አምላክህ እግዚአብሔር ባዘዘህ መሠረት፤ ይህ ሕረግ
በዘጠነት መቶሐፍ ተገዳኝ ከፍል ላይ (ዘ፫ 20፥8) ተጠቅሶ
ባይገኝም፤ ከ40 ዓመት በፊት የተሰጠው ዐላርቁ ትእዛዛት
መገኛቸው እግዚአብሔር መሆኑን ሕዝቡን ያሳበል (ቀ 15-16 ይመጣ)።
5፥14 ወንድ አገልጋይህም ሆነ ሲት አገልጋይህ ...
ምንም ዓይነት ሥራ አትሥሩ፤ የዘ፫ 20፥10 ግብ ይመጣ፤ እንዲሁም
ቀ 15 ይመጣ።
5፥15 ለስታውስ፤ የ4፥10 ግብ ይመጣ።
5፥16-21፤ የዘ፫ 10፥ ዐይሳይ ኪዳን በእስካዳው ተጠቅሶ
የምናገኘው የዐላርቁ ትእዛዛት ክፍል ነው።
5፥20፤ 19፥18-19 ይመጣ።
5፥22 ትእዛዛቱ፤ ቃል በቃል ሲተረጎም “ቃላቱ” ማለት
ነው (የዘ፫ 20፥1 ግብ ይመጣ)። ሁለት ድንጋይ ጸላቶች የዘ፫
31፥18 ግብ ይመጣ።
5፥25 እንሞታለን፤ የዘ፫ 16፥13፤ 32፥30 ግብ ይመጣ።
5፥27 እንሰማለን፤ እናደርገዋለን፤ የዘ፫ 19፥8 ግብ ይመጣ።

“አምላካችን ስንዘላለሁ (ሥፍ አላላም) ያዘዛችሁ የመመሪያዎቹ፣ የሥርዐቶቹና የሰዓቶቹ ትርጉም ምንድነው?” ብሎ በሚጠይቅህ ጊዜ፣ 21 እንዲህ በለው፡ “እኛ በግብፅ የፈርዖን ባርቶ ነበርን፤ እግዚአብሔር (ሥፍ) ግን በብርቱ እጅ ከግብፅ አወጣን። 22 እኛ በዐይናችን እያየን እግዚአብሔር (ሥፍ) ታላላቅና አስፈሪ የሆኑ ታምራዊ ምልክቶችና ድንቆችን በግብፅ በፈርዖንና በመላው ቤተ ሰዎቹ ላይ አደረገ። 23 እኛን ግን ለአባቶቻችን በመሐላ ተስፋ ወደ ሰዓቶቻቸው ምድር ሊያስገነገሩና ሊሰጡን ከዚያ አወጣን። 24 ሌላ እንደ ሆነው ሁሉ ምን ጊዜም መሐዘም እንዲሆንልንና በሕይወት እንድንኖር ይህን ሥርዐት ሁሉ እንድንገልጽም፣ አምላካችንንም ስንዘላለሁ (ሥፍ አላላም) እንደገና ሌላ እግዚአብሔር (ሥፍ) አዘዘን። 25 እንግዲህ ይህን ሁሉ ስግ እርሱ ባዘዘን መሠረት፣ በአምላካችን ከግብፅ በቅን፣ ያ ለእኛ ጽድቃችን ይሆናል።”

አሕዛብን ማስወጣት

7 አምላክህ ስንዘላለሁ (ሥፍ አላላም) ልትወርሳት ወደምትገባባት ምድር በሚያመጡና ብዙ ምችን፣ ከአንተ የሚበልጡ ታላላቆችና ብርቱዎች የሆኑትን ሰባቱን አሕዛብ- ከሁሉ ያውያንን፣ ጌረገሳውያንን፣ አሞራውያንን፣ ከነዓናውያንን፣ ፈርዛውያንን፣ አዊዎውያንንና አያብሳውያንን ከፊትህ በሚያስወጣቸው ጊዜ፣ አምላክህ ስንዘላለሁ (ሥፍ አላላም) በእጅህ አሳፈር በሰጠህና አንተም ድል ባደረግሃቸው ጊዜ፣ ሁሉንም ፈጽመህ ያምስሳቸው። ከእነርሱ ጋር አትዋዋል፤ አትራራላቸውም። ከእነርሱ ጋር ጋብቻ አታድርግ፤ ሌት ልጆችህን ለወንድ ልጆቻቸው አትስተ፤ ወይም ለወንድ ልጆችህ ሲት ልጆቻቸውን አታምጣ፤ ማክንዮቱም እኔን ከመከተል ልጆችህን መልሰው ሌሎችን አማልክት፤ እንዲያመልኩ ስለሚያደርግና ከዚህም የተነሣ የእግዚአብሔር (ሥፍ) ቁጥጥር በላይህ ነዶ፣ ፊጥኖ ስለሚያጠፋህ ነው። እንግዲህ በእነርሱ ላይ የምታደርጉት ይህ ነው፤ መሠረት

- 6+21 ዘ44+34
- 6+24 ዘ410+121
- 30+61 መ27+121
- 41+2186+111
- ሐር23+391 መ210+5
- 6+25 ዘ424+131
- መ103+181+19+34
- 55+ሮ99+131
- 7+1 ዘ510+16
- 171134715+201
- ዘ6124+34 ዘ81+7
- 4+38+20+16-18
- 31+31ሌ-3+10
- 7+2 ቀ-16
- ዘ823+32 ዘ47+31+7
- ዘ823+33+34+13+8
- 13+15+25+12
- 39+27+አሰ-11+11
- 7+3 ዘ834+15-16
- አሰ-22+161+947
- 7+4 ዘ84+26
- መ43+61
- 7+5 ዘ823+24
- 34+13 ዘ816+21
- 7+6 ዘ517+7
- ዘ881+221+916+34+9
- ዘ627+30 ዘ814+2
- 26+19+17+3+8
- መ303+437+281
- 50+15+52+9
- ላላ41+914+3+1
- ሕ720+51 ሮ29+4
- ቀ-42+14
- 7+7 ዘ522+17
- 34+301 ዘ84+37
- 10+22
- 7+8 ዘ83+20+16+6
- 13+14+32+13
- ዘ7+14+8 ዘ44+37
- 17110912ዘ25+21
- መ44+3ዘ27+21+28
- 7+9 ቀ-12
- ዘ820+6 ዘ84+35
- 5+10+15+78+23
- 2ዘ576+1412ህ+15
- 9+321 መ118+25
- 33+4108+4
- 145+131146+6
- ላ499+7 ዘሐር24+5
- ሆሌ11+121+ቀረ+9
- 7+10 ዘሌ26+28
- ዘ7+10+351+ሆ12
- 7+12 ዘሌ26+3-13
- ዘ828+1-14
- መ1105+8-9
- መ217+20

የምቻቸውን አፈራርሱ፤ የማምለኪያ ዐምዶቻቸውን ለጠቡ፤ የአሺራ ምሳ ዐምዶቻቸውን ቀረጡ፤ ጣዖቶቻቸውንም በእሳት አቃጥሉ። ፍአንተ ለአምላክህ ስንዘላለሁ (ሥፍ አላላም) ቅዱስ ሕዝብ ስለ ሆንህ አምላክህ ስንዘላለሁ (ሥፍ አላላም) የራሱ ሕዝብ፣ ርስተም እንድትሆንላት ምድር ላይ ከሚኖሩ ሕዝቦች ሁሉ መረጠህ። እግዚአብሔር (ሥፍ) እናንተን የወደዳችሁና የመረጣችሁ ከሌሎች ሕዝቦች በቀጥታ ስለ በዛችሁ አይደለም፤ ቀጥራችሁም ከሕዝቦች ሁሉ እጅግ አነስተኛ ነበር። ነገር ግን እንደ ንተን በብርቱ እጅ ያወጣችሁ፣ ከባርነት ምድርና ከግብፅ ንጉሥ ከፈርዖን መጻፍ የተ ቤግችሁ፣ እግዚአብሔር (ሥፍ) እናንተን ስለ ወደዳችሁና ለአባቶቻችሁ የማለላችሁን መሐላ ስለ ጠበቀ ነው። ስለዚህም አምላክህ ስንዘላለሁ (ሥፍ አላላም) ስምዳክ (ሥፍ) መሆኑን ፊቅ፣ እርሱ ለሚወዱትና ትእዛዞቹን ለሚጠበቁት የፍቅርን ኪዳን እስከ ሺህ ትውልድ ድረስ የሚጠብቅ ታማኝ ስምዳክ (ሥፍ) ነው። 10ገር ግን፣ የሚጠሉትን ዐይናቸው እያየ ይበቀላቸዋል፤ የሚጠሉትን ዐይናቸው እያየ ለመቀላቀል አይዘገይም።

11 ስለዚህ በዛሬው ቀን የምስጢንን ትእዛዞችን ሥርዐቱንና ሕጎቹን ለመከተል ጥንቃቄ አድርግ።

12 እነዚህን ሕጎችን ብታዳምጥና በጥንቃቄ ብትጠብቃቸው፣ አምላክህ ስንዘላለሁ (ሥፍ አላላም) ለአባቶችህ እንደ ማለላችሁ ከአንተ ጋር የገጣውን የፍቅር ኪዳን፣ ይጠብቃል። 13 ይወድሃል፤ ይባርክሃል፤ ያላዛሃልም። ለአንተ ለመጠነት ለአባቶችህ የማለላችሁ ምድር የማገሕፅ ንህን ፍሬ፣ የምድርህን ሰብል፣ እህልህን፣ አዲሱን ወይንና ዘይት፣ የከብት መንጋህን፣ ጥጆች፣ የበግና የፍጻል መንጋህን ግልገሎች

- 7+13 ዘ517+18+121
- መ11+51107+381+461+81+915+9
- ላ.451+11ዮሐ14+21

- 6+23 ሊያስገባን ... አወጣን የዘ8 6+7-8 ማስ ይመ።
- 6+25 ጽድቃችን ለዚህ ላይ ምናልባት ራሱን በሕዝቡ የሰለት ትዕስት ሕይወት ውስጥ ከገለጸውና የቃል ኪዳን አምላክ ከሆነው ከእግዚአብሔር ጋር ያለውን እውነተኛ ግንኙነት ይገልጻል (24+13 ይመ)።
- 7+1 ከሊያሳምን ... ሊያሳምን 20+17 ይመ፤ እንዲሁም የዘ5 10+6፣ 15-18፣ 13+7 ማስ ይመ። ሰባቱን አሕዛብ የዘ8 3+8 ማስ ይመ።
- 7+2-5 ከእነርሱ ጋር አትዋዋል፤ ... ከእነርሱ ጋር ጋብቻ አታድርግ፤ መወያየታችሁን አፈራርሱ፤ እስራኤል ከከነዓን ጣዖት አምላክ ሕዝቦች ጋር ምንም ዐይነት ጋለቲካዊ፣ ማብራራዊና ሃይማኖታዊ ግንኙነት መፍጠር የለባትም (ቀ 16) እንዲሁም የ2+34 ማስ ይመ።
- 7+2 ሁሉንም መደምሰስ ለላለህ የ2+34 ማስ ይመ።
- 7+4 ሌሎችን አማልክት እንዲያመልኩ ስለሚያደርጉ እግዚአብሔር እስራኤላውያንን ከሌሎች የውጭ ሕዝቦች ጋር ምንም ዐይነት ጋብቻ እንደፈጽሙ የክልለው፣ በዘር ወይም በኑሣ ላይ በተመዘገቡት ዐላግ ላይሆን፣ ሕዝቡን ከመገዳገዥ ስለከላትና ከህደት ለመከላከል ሊል ነው (ለምሳሌ 1፡7 11+1-11፣ 1፡13+25-27 ይመ)።

- 7+5 መወያየታችሁን ... የማምለኪያ ዐምዶቻቸውን ... የአሺራ ምሳ ዐምዶቻቸውን፣ የከነዓን ሰዎች ለጣዖት አምልኮ የሚጠቀሙባቸው ነገሮች ናቸው (12+31 16+21-22 ይመ)፤ በተጨማሪ የዘ8 34+13 ማስ ይመ።
- 7+6 ቅዱስ ሊያረክሱ ከሚችሉ ሰዎች ወይም ማናቸውም ነገሮች ተለይቶ ለእግዚአብሔር ሙሉ በሙሉ የተሰጠ ማለት ነው (የዘ8 3+5 ማስ ይመ)።
- 7+8 እግዚአብሔር እናንተን ስለወደዳችሁ “የፍቅር ቃል ኪዳን” (ቀ 9፡12) የመነጨው እግዚአብሔር ለሕዝቡ ከላው ፍቅር የተነሣ ሲሆን የተመሠረተ ደግሞ በእግዚአብሔር ባሕርይ ላይ ሆኖ በኪዳን የታቀፈ ነው። እግዚአብሔር ሕዝቡን የወደደው በቀጥታ ብዙ ወይም በአካሄዳቸው ንጉሱ ስለሆነ አይደለም። ይልቁን እርሱ እንዲያው የወደደው ሕዝቡ፣ ለእግዚአብሔር ፍቅር ስላሉ መጠነትና ከሌሎች መውደድ ይጠበቅላታል (ቀ 9-10፣ 9+4-6 ይመ፤ እንዲሁም የ6+5 ማስ ይመ)።
- 7+9 እግዚአብሔር ... አምላክ መሆኑን ፊቅ፣ መዘ 100+3 ይመ። ለሚገዱት ... እስከ ሺህ ትውልድ፣ የዘ8 20+6 ማስ ይመ።
- 7+13 እህልህን ለኪዳን ወይንና ዘይት፣ በብሉይ ኪዳን ውስጥ ይህ ሐረግ የዕርገን፣ የወይንና የወይራ ዘይትን ምርት በአዋፍ የሚገልጽ የተለመደ አባባል ነው (ለምሳሌ 11፡14)

ይባርካል።¹⁴ ከሕዝቦች ሁሉ የበለጠ አንተ ትባረካለህ፤ ከአንተ ወይም ከከብቶችህ መካከል የማይወልድ ወንድ ወይም ሊት አይኖርም።¹⁵ አግዚአብሔር (ሆይ) ከማናቸውንም በሽታ ነጻ ያደርግልቅ፤ በጉህ የምታውቃቸውን አጢያን ደራቃቶቹ በሽታዎች በሚጠሉህ ሁሉ ላይ እንጂ፤ በአንተ ላይ አያመጣብህም።¹⁶ አምላክህ ስገዛለብከህ (ሆይ አሎሪም) በእጅህ አሳልፎ የሚሰጥህን ሕዝቦች ሁሉ ማጥፋት አለብህ፤ አትከፈላቸው፤ ወጥመድ ስለሚሆኑብህም አማልክታቸውን አታምልክ።

¹⁷ እነዚህ አሕዛብ ከእኛ ይልቅ ጠንካሮች ስለ ሆኑ፤ እንዴት አድርገን እናስመዘባቸዋለን? ብለህ በልብህ ታስብ ይሆናል።¹⁸ ነገር ግን አትፍራቸው፤ አምላክህ ስገዛለብከህ (ሆይ አሎሪም) በፈርዖንና በግብፁ ሁሉ ላይ ያደረገውን በሚገባ አስታውስ።¹⁹ ታላላቅ ፈተናዎችን ታምራዊ ምልክቶችን ደንቅ ሃረጃችን አምላክህ ስገዛለብከህ (ሆይ አሎሪም) አንተን ያወጣበትን ብርቱ እጅኛ የተዘረጋች ክንድ በገዛ ዐይንህ አይተሃል። አምላክህ ስገዛለብከህ (ሆይ አሎሪም) አሁን በምትፈራቸው ሕዝቦች ሁሉ ላይ ያንኑ ያደርጋል።²⁰ ይልቁንም አምላክህ ስገዛለብከህ (ሆይ አሎሪም) በሕይወት ተርፈው፤ ከአንተ የተደቀቀት እንክ እስኪጠፉ ድረስ በመከሰታቸው ተርብህ ይሰድባቸዋል።²¹ በመካከልህ ያለው አምላክህ ስገዛለብከህ (ሆይ አሎሪም) ታላላቅ የሚያስፈራ ስምዳክ ልሙዝ ስለ ሆነ አያስደንግጠህ።²² አምላክህ ስገዛለብከህ (ሆይ አሎሪም) እነዚህን ሕዝቦች ጥቂት በጥቂት ከፈትህ የሰወዘባቸው፤ የዳር አራዊቱ ቀፋጥር በአካባቢህ እንዳያበራከት ሁሉንም በአንድ ጊዜ ማጥፋት አይፈቀድላህም።²³ አምላክህ ስገዛለብከህ (ሆይ አሎሪም) ግን እስኪጠፉ ድረስ ከባድ ትርጉም ፈጥሮባቸው በእጅህ አሳልፎ ይሰጥላል።²⁴ ስህተታቸውን በእጅህ ይጠፋቸዋል፤ ስማቸውንም ከስማዎች ታጠፋለህ፤ እስከ ትደመሰሳቸው ድረስ፤ አንተን መቋቋም የሚችል አንድም ሰው የለም።²⁵ የአማልክታቸውን ምስሎች በእሳት አቃጥል፤ በላያቸው የሚገኘውን ብርና ወርቅ አትመኝ፤ ለራስህ አታደርግ፤ አለበለዚያ በአምላክህ ስገዛለብከህ (ሆይ አሎሪም) ከንድ አስጸያፊ ስለ ሆነ የሰናከልሃል።²⁶ አስ

7:14 ዘ023:26
7:15 ዘ09:9
15:26/23:251
ዘ430:8-10
7:16 ቀ2:241
ቀ25:110/10:71
ሊሉ6:21/10:261
መግ3:61/079:11
መግ106:361
7:17 ዘ7:34/53
7:18 ዘ7:14/49
ዘ41:21/291
መግ105:5/119:52
7:19 ዘ44:341
መግ136:121
7:20 ዘ023:28
7:21 ዘ6:17/71
4:10/171
ሊሉ3:10/10:151
9:32/መግ47:21
66:3/68:351
ሊ.9/61:4/79:4
7:22 ዘ023:28-30
7:23 ዘ023:271
ሊሉ10:10
7:24 ቀ-161
ዘ023:31/ዘ8:11/251
ሊሉ1:5/110:8/241
21:44/23:91
መግ110:45
7:25 ቀ-161
ዘ04:14/20:171
32/20/ዘ8:17/11
ሊሉ7:21
7:26 ዘሌ:27/28-29
8:1 ዘ019:51
ዘ44:1/ሊ.8/36+111
ዘ046:11/ሊ.120/19
8:2 ዘ6:22/11
ዘ429:5/መግ136:161
8:3 ቀ9:1/ዘ63:191
ዘ016:2-3/4
1/ዘ8:36/2/ዘ53/36/121
ሊ.8/22/21/23/121
መግ25:5/144/91
94/121/104/151
119/13/171
138/419/ሊ18/121
28/21/ሊ.42/111
51/14/ሊ.62/21/41
44/101/ዘ74:41
ሉ-ቃ4/4
8:4 ዘ429:51
ዘ9:4/21
8:5 ዘ44:36/12
ሞግ7:14/ሊ.85/171
33/19/ዘ9:43/11-121

ያደራ ሃርን ወደ ቤት ወይም ወደ ራስህ አታምጣ፤ አለበለዚያ አንተም እንደ እርሱ ለጥፋት ትዳርጋለህ፤ ፈጽመህ ጥሞ፤ ተጸደፈውም፤ ለጥፋት የተለየ ነውና።

አግዚአብሔርን አትርሳ

8 በሕይወት እንድትኖሩ፤ እንድትብዙና አግዚአብሔር (ሆይ) ለአባቶቻችሁ በመጠላ ጠላት የገባላቸውን ምድር ገብታችሁ እንድትወርሱ፤ ዛሬ እኔ የምስጥህን ሊያንዳንዱን ትእዛዝ ለመስተል ጥንቃቄ አድርጉ።² አምላክህ ስገዛ ስለብከህ (ሆይ አሎሪም) ትእዛዛቸውን መጠበቅህንና በልብህ ያለውን ለማወቅ፤ ትሐት ሊያደርግህና ሊፈትንህ በእነዚህ አርባ ዓመታት በዚህ ምድር በዳ ጉዛዛ ሁሉ እንዴት እንደመራራህ አስታውስ።³ ሰው ከአግዚአብሔር (ሆይ) አኖ በሚወጣው በእያንዳንዱ ቃል እንጂ፤ በእንጀራ ብቻ እንደሚኖር ሊያስተምርህ አስራራህ፤ አንተም ሆነህ አባቶችህ የማታውቁትን መጠህ።⁴ በእነዚህ አርባ ዓመታት ወስጥ ልብስህ አላለቀም፤ እግርህም አላበጠም።⁵ ስለዚህ ሰው ልጁን እንደሚቀጣጠይ አምላክህ ስገዛለብከህም (ሆይ አሎሪም) አንተን እንደሚቀጣጠይ በልብህ ዕውቅ።

⁶ የሚገደቡት በሚሄድና እርሱንም በማክበር የአምላክህን የስገዛለብከህ (ሆይ አሎሪም) ትእዛዛቸውን ጠብቅ።⁷ አምላክህ ስገዛለብከህ (ሆይ አሎሪም) ጅረቶችና የኮራ ውሃ ወዳለበት፤ ምንጮች ከየሰለቆውና ከየኮራ ምድር ያገባሃልና ነው፤ ስንደና ገበስ፤ ወይንና የበለስ ዛፍች፤ ሮማን፤ የወይራ ዘይትና ማር የሚገኝባት ምድር፤ ፆምንም ነገር የማይታገባት፤ የዳቦም ዕጦት የለባባት፤ ዐለቶች ብረት የሆኑት፤ ከኮራ ብቶቻም መዳብ ቁፍራ ሊታወጥ የምትችሉበት ምድር ናት።

¹⁰ በልብህ ለምትጠግብበት ጊዜ እንዲህ ያለች መልካም ምድር ስለ ሰጠህ አምላክህን ስገዛለብከህ

0-012615-111 6:23+19 8:6 ዘ033:13/ዘ45:33/119:3+141
መግ81:13/19:510 8:7 ዘ81:19-12/መግ106:24+1 ሊር27:1
3:19/ሊ.20/261 8:8 ዘ49:4/11/ዘ09:31/ዘ49:13/23/ዘ48:32+131
1/74:25/ መግ81:16 8:9 ቀ3:1 መግ18:10/ሊ.8/28:2
8:10 ዘ46:10-12

14+231 18+41 28+51 ይመጡ።
7:15 በሽታዎች ... በአንተ ላይ አያመጣብህም፤ የ28+60 ማብ ይመጡ።
7:161 የአያሱን መጽሐፍ ማግቢያ ይመጡ።
7:18 አስታውሰህ የ4:10 ማብ ይመጡ።
7:20 ተርብህ የ10 23+28 ማብ ይመጡ።
7:22 አግዚአብሔር ... ያስመዘባቸዋል፤ የ3+22 ማብ ይመጡ።
7:25-26:1 የአካላትን ታሪክ ከዚህ ጋር ያጸጸጹ (ሊሉ 6:17-19: 7:1: 20-25)
7:26 ለጥፋት ትዳርጋለህ የ2:34 ማብ ይመጡ።
8:2 ሊፈትንህ ፈገግ ይመጡ። በተወሰነ ጊዜም የዘፍ 22:1 ማብ ይመጡ። ለስታውሰህ የ4:10 ማብ ይመጡ።
8:3 ሰው ... በእንጀራ ብቻ እንደሚኖር፤ የ6:13 ማብ ይመጡ። አየሰስ በደረሰህ በተፈተነ ጊዜ ይህን ቃል ጠንሳል ማቴ 4:41 ሉቃ 4:4 ይመጡ። እንጀራ ሕይወትን ይደግፋል እንጂ የሕይወት የስድስት አይሆንም፤ ሕይወት የአገልግሎት ቃል ማለት ትእዛዛቸው ነገራቸው (ዳ 1:18 ይመጡ) ለሚያምኑ ለሚገልግሉ ከአግዚአብሔር ዘንድ የምትሰጥ ናት። እግዚአብሔር እጠየቅ ወደ ምድር በዳ ወሲድ እየገደገ በማህልወን

(ቀ 5) ይህንን መሠረታዊ እውነት እስተማራቸው። በዚያም እግዚአብሔርን ብቻ ሙሉ በሙሉ እስኪታመኑ ድረስ ትሐት ተደርገዋል (ቀ 14 ጋር ያጸጸጹ። መግ ቀ 16 ይመጡ እንዲሁም የዘጉ 11:7 ማብ ይመጡ።
8:7-9:1 እስራኤላውያን ገብተው ለወርባት የተቃራኒነትን በተፈጥሮ ሀብቷና በሌምነቷ እጅግ የታወቁቸውን የተሰፋዩትን ምድር የሚገልጽ ክፍል ነው (11:8-12 ይመጡ።
8:9 ብረት ... መዳብ የደቡብ ሊባሰስ ተራሮችና ከጊላ ባሕር በስተ ምሥራቅ እንዲሁም ከመጠን ባሕር በስተ ደቡብ የሚገኘው ክፍል የብረት ማዕድን ይገኝበታል። ከመጠን ባሕር በስተ ደቡብ የሚገኘው የዓረብ ደርቆ የመዳብ የብረት ሀብት እጅግ የሞላበት ስፍራ ነው። በዚህ ስፍራ የነበረው አንዳንድ የመዳብ ማዕድን ቀፋር ከንጉሥ ሰሎሞን ዘመንና ከዚያም በፊት ጀምሮ የታወቀ ነው። በሰሎሞን ዘመን፤ ደርቆን የናበ ሥራ ማክሰል ነበረች (1ነገ 7:45-46)። ከዚህ ስፍራ በቀፋር የተገኙ አንዳንድ የብረት ዕቃዎች ከንጉሥ ሰሎሞን ዘመን በፊት እንደ ነበሩ ታወቅዋል፤ በሌሁን ጊዜ በዲኒስ አካባቢ ቲምን የበተለ በታ የመዳብ ቀፋር ሥራ እየተከናወነ ነው።

ዘድን (ሥፍ አላረገ) ባርዘው። ¹¹በዛሬዬቱ ዕለት የምስጢህን ትእዛዙን፤ ሕጌኝ ሥርዐቱን ባለመጠበቅ አምላክህን ስገዘዘዘዘዘዘዘዘ (ሥፍ አላረገ) አንዳትረሳው ተጠንቀቅ። ¹²አለበለዚያ በልተህ ስትጠግብና ጥሩ ጥሩ ቤቶችን ሠርተህ መኖር ስትጀምር፤ ¹³ደግጦም የኮብት፣ የጠግ የፍሶል መንጋህ ሲባዛ፤ ብርሃና ወርቅህ ሲበረከት፣ የለህም ሁሉ በላይ በላይ እየጨመረ ሲሄድ፤ ¹⁴ልብህ ይታቦይና ከባርነት ምድር፣ ከግብፅ የወጣህን አምላክህን ስገዘዘዘዘዘዘዘዘ (ሥፍ አላረገ) ትረላለህ። ¹⁵በዚያ ጭልጥ ባለና አሰፈሪ ምድር በዳ፣ በዚያ በሚያሰጠጠጠጠጠጠጠጠጠጠ ውዛ በግይዥብት ደረቅ መሬት፣ መርዘኛ እባብና ጊንጥ ባለበት ምድር በዳ መራሪ፤ ከጽኑ ዕለትም ውዛ አፈለ ቀላህ። ¹⁶ባመጨረሻ መልካም እንዲሆንልህ፣ አንተን ትሎት ለማድረግና ለመፈተን፣ አዙቸውን ፈጽሞ የማይቀጥስ መኖር በምድር በዳ መጠነ። ¹⁷ምናልባትም፤ “ይህን ሀብት ያፈራራሁት በጉልበቴና በእጅ ብርታት ነው” ብለህ በልብህ ታስብ ይሆናል። ¹⁸ነገር ግን ሀብት እንድታፈራ ችሎታ የለህ፣ ለአባቶቹ ትምም በመሐላ የገግውን ኪዳን ያደናልህ እርሱ ስለ ሆነ፤ አምላክህን ስገዘዘዘዘዘዘዘዘ (ሥፍ አላረገ) አስበው።

¹⁹አምላክህን ስገዘዘዘዘዘዘዘዘዘዘዘዘዘ (ሥፍ አላረገ) ብትረ ሳና ለሌችን ለማልኮት ብትከተል፣ ብታመልክ፣ ለእነርሱ ብትገድላቸው በእርግጥ እንደም ትጠፋ ዛሬ እመስከርባችኋለሁ። ²⁰እግዚአብሔር (ሥፍ) ከፊታችሁ ያለችን አስዛብ እንዳጠፋችው ሁሉ፣ ለአምላካችሁ በስገዘዘዘዘዘዘዘዘዘዘዘዘዘ (ሥፍ አላረገ) ባለመታዘዛችሁ እናንተም ትጠፋላችሁ።

የሕዝቡ አለመታዘዝ
 ሃለሰራ-አል ሆይ፤ ሰማ፤ ሰማይ ጠቀስ ቅጥር ያላቸው ታላቅ ከተማች ያላችውን፣ ከእንተ ይልቅ ታላቅና ብርቱ፣ የሆኑትን አስዛብ አሰለቅቅህ ለመጠገት የርዳናስን አሁን ትሻገራለህ። ²ዓናቃውያን ብርቱና ቁመተ ረጃጅም ሕዝቦች ናቸው፣ ስለ እነርሱ ታውቃለህ። “ዓናቃውያንን ለቋቋማቸው ይችላል።” ሲባለም ሰምተሃል። ³ይሁን እንጂ እንደሚባላ አላት ከፊትህ ቀድሞ የሚሻገራው አምላክህ ስገዘዘዘዘዘዘዘዘዘዘዘዘዘዘ (ሥፍ አላረገ) መሆኑን ዛሬ እርግጠኛ ሁን፤ እነርሱን ያጠፋቸዋል፤ በፊትህም ድል የደርጋቸዋል፤ አንተም እግዚአብሔር (ሥፍ) በሲጠህ ተስፋ መሠረት ታስመዋችሁለሁ። በፍጥ ነትም ትደመስሳችሁለሁ።

8+11 ዘ44+9
 8+12 ም430+91 ሆሊ13+6
 8+14 ቀ+111፣ መገ78+7106+21
 8+15 ዘ817+61 ገጥ2+161ዘ4+19፣ 32+1032+131
 ላደ289+02078+15፣ 114+81አ.ላ14+29
 30+61
 8+16 ዘፍ22+11 ዘ816+1415
 8+17 ዘ49+457፣ 2433+1271፣መግ472
 ዘጠ44+31 ሊጎሳ10+13
 8+18 ዘፍ26+131 ዘ26+10128+41
 14ጠ-27ጣጠ25+13፣ 112+3፣ግ48+181
 10+221፣መግ69+111 ሆሊ2+81
 8+19 ዘ46+141 ዘ44+26130+181
 ዘጠ16+41አ.ር7+61፣ 13+1025+6
 8+20 2ግ22+12፣ መግ10+61ጠ25+57
 9+1 ዘፍ11+41 ዘ44+28135+101
 ዘ44+381
 9+2 ዠጥ-13+22፣ ሊሱ+1+22
 9+3 ዘ815+71 ዘ19+1823+311
 8+18 13+131አ.ሱ3+111
 6+112+29
 9+4 ዘ823+241 ዘ48+17118+141
 ዘሌ18+21-24+301
 2ግ716+3117+81
 21+21ጠ99+111
 9+5 ዘፍ12+71 ዘ44+3811+231
 ዘ48+391ዘሌ18+251
 ዘሱ361321አ.ፈ2+9
 9+6 ዘ832+91 ሕግ7+51
 9+7 ዠጥ-11+331 ዘ914+1123+21
 9+8 ዘ832+7-101 ገጥ2+16+461
 14ጠ-28+181 0ጠ9-141አ.ደ20+281
 መግ12+127+111 6ግ+241110+51 ሊጎ9+191
 ሕዝ20+131 9+9 ዘፍ7+41 ዘ24+121ዘ44+131
 9+10 ዘ831+181 ዘ810+4118+16
 9+11 ዘፍ7+41

‘አምላክህ ስገዘዘዘዘዘዘዘዘዘዘዘዘዘ (ሥፍ አላረገ) እነርሱን ከፊትህ ካስወጣቸው በኋላ፣ “ይህችን ምድር እንድወርስ እግዚአብሔር (ሥፍ) ወደዚህ ያመጣኝ፤ ከጽድቁ የተነሣ ነው” ብለህ በልብህ አታስብ። በዚህ አይደለም፣ እነዚህን አስዛብ እግዚአብሔር (ሥፍ) ከፊትህ የሚያሳይላቸው በጸፉ ታቸው ምክንያት ነው። ነምድራቸውን ዝቡህ የምትወርሳት ከጽድቅህ ወይም ከልብህ ቅንነት የተነሣ ሳይሆን፣ ለአባቶችህ ለአብርሃም፣ ለይስሐቅና ለያሴቅብ የማላላቸውን ቃል ለመፈጸም አምላክህ ስገዘዘዘዘዘዘዘዘዘዘዘዘዘ (ሥፍ አላረገ) እነዚህን አስዛብ ከክፋታቸው የተነሣ ከፊትህ ስለሚያረጁ ራቸው ነው። ስለዚህ አምላክህ ስገዘዘዘዘዘዘዘዘዘዘዘዘዘ (ሥፍ አላረገ) ይህችን መልካም ምድር እንድትወርሳት የማስጠህ ከጽድቅህ የተነሣ አለመሆኑን አስተውል፤ አንተ ዐንገት ደንዳና ነህና።

የወርቁ ጥጃ
 ‘አምላክህ ስገዘዘዘዘዘዘዘዘዘዘዘዘዘ (ሥፍ አላረገ) በምድር በዳ እንዴት እንዳስቋጣሽው አስታውሰ፤ ከቶም አትርሳ። ከግብፅ ከወጣህበት ዕለት አንሥቶ እዚህ ቦታ እስከ ደረሰህበት ጊዜ በእግዚአብሔር (ሥፍ) ላይ እንዳመፀህ ነህ። በኮራኑት እግዚአብሔርን (ሥፍ) ለቀጣነ አነሣሣችሁት፤ እርሱም እናንተን ሊያጠፋችሁ እጅግ ተቋጣ።” እኔም የድንጋይ ጽላቶቹን እግዚአብሔር (ሥፍ) ከእናንተ ጋር የገገውን የኪዳን ጽላቶች ለመቀበል ወደ ተራራው በመጣህ ጊዜ፣ እህል ሳልባ፣ ውሃም ሳልጠጣ አርባ ቀንና አርባ ሊለት ቁጥብ። ¹⁰እግዚአብሔር (ሥፍ) ጣት የተጻፈባቸውን ህላት የድንጋይ ጽላቶች እግዚአብሔር (ሥፍ) ሲጠኝ፣ በተከበባች ሀብት ዕለት እግዚአብሔር (ሥፍ) ከተራራው ላይ፣ በእሳት ውስጥ ሆኖ ለእናንተ የነገራችሁ ትእዛዛት ሁሉ ለእነርሱ ላይ ነበሩባቸው።

“አርባ ጥኅና አርባ ሊለት ከተፈጸመ በኋላ፣ እግዚአብሔር (ሥፍ) ሁሉን የድንጋይ ጽላቶች ማለትም የኪዳንን ጽላቶች ሲጠኝ። ¹²ከዚያም እግዚአብሔር (ሥፍ) “ተነሣ፤ ከግብፅ ወጣላችሁ እኔን ለእኔ ከተሞላና ፈጥነህ ከዚህ ውረድ፤ ሕኔ ካዘዘገኛቸው ፈጥነህ ፈቀቅ ብለዋል፤ ቀልጠ የተሠራ ጣጥም ለራሳቸው አበጅተዋል” ብሎ ነገረኝ።

¹³ደግጦም እግዚአብሔር (ሥፍ) እንዲህ አለኝ። “ይህን ሕዝብ አይቼዋለሁ፤ በእርግጥ ዐንገት

- 8+11:14-19 እንዳትረሳ ... ትረላለህ ... ብትረሳ፤ የ4+10 ማብ ይመ።
 8+15 ከጥ ባለትም ውሃ፤ ዘ8 17+6 እና ማብ ይመ።
 8+16 ለመፈተን ቀ 2 ይመ። እንዲሁም የዘፍ 22+1 ማብ ይመ።
 8+17-18 ዘ4 4+6 እና ማብ ይመ።
 8+18 አለቦህ፤ የ4+10 ማብ ይመ።
 9+1 አሰራሌ ሆይ፤ ሰማ ፣የ41 ማብ ይመ።
 9+2 ዓናቃውያን የ1+28 ማብ ይመ።
 9+3 እንደሚባላ አላት፤ 4+24 ይመ። እንዲሁም የዘ8 24+17 ማብ ይመ። በፊትህም ድል ያደርጋቸዋል፤ አንተም ... ታስወግዳለህ፤ እግዚአብሔር በእስራኤላውያን ፊት መሄድ ብቻ ሳይሆን፣ ድልን ሊጣባቸው ገይሉን በእነርሱ ውስጥ

- ገልጠላል። የእስራኤል ሕዝብ ለጦርነት በመጣበት ጊዜ ሁሉ ከእስራኤል ሰራዊት ጋር በመሆን እግዚአብሔር ለእስራኤል የደግ እንደሰጠ በዘጸግም መጽሐፍና በታሪክ መጻሕፍት ውስጥ ተጠቅሷል።
- 9+4 ከጽድቁ የተነሣ የገጸ ማብ ይመ። እዚህን አስዛብ ... በከፋታቸው ምክንያት፤ የዘፍ 15+16 ማብ ይመ።
 9+6:13 ዐንገት ደንዳና፤ 10+16፣31+27 ይመ። እንዲሁም የዘ8 32+9 ማብ ይመ።
 9+7:27 አስታውሰ ... አትርሳ፤ የ4+10 ማብ ይመ።
 9+9 የድንጋይ ጽላቶችን የኪዳን ጽላቶች የዘ8 20+11 34+38 ማብ ይመ።
 9+10 በእርሱ ጣት፤ የዘ8 8+19 ማብ ይመ። ህላት የድንጋይ ጽላቶች፤ የዘ8 31+18 ማብ ይመ።

ደንዳና ሕዝብ ነው። 14 እጠፋቸውና ስማቸውንም ከሰማይ ቤታች እደመሰሰው ዘንድ ተወኝ፤ አንተንም ከእነርሱ ይልቅ ብርቱና ብዙ ሕዝብ አደርግሃለሁ።”

15 ስለዚህ ተራራው በእሳት እየተቀጣጠላ ሳለ፣ ሁለቱን የቃል ኪዳን ጽላቶች በሁለቱም እጆቹ እንደያዙ። ከተራራው ተመልሼ ወረድሁ። 16 በእርግጥ በአምላካችሁ በእግዚአብሔር (ሆይ አሁን) ላይ ገጠኤት ሠርታችሁ እንደ ነበር ተመልከትሁ፤ ቀልጣ፣ የተሠራ የጥጃ ምስርም ለራሳችሁ አበጃችሁ፤ እግዚአብሔር (ሆይ) እናንተን ከዘላችሁ መንገድ በፍጥነት ወጥታችሁ ነበር። 17 ስለዚህ ሁለቱን ጽላቶች ወሰጂ ከእጆቹ አገባችሁ በፊታችሁ ሰባባ ርጏችሁ።

18 ከዚያም በእግዚአብሔር (ሆይ) ፊት ክፉ ነገርን በመፈጸም ለተጻፈው እንዲነሣ የሚያደርገውን ገጠኤት ሁሉ ስለ ሠራችሁ፣ እህል ውሃ ሳልቀምስ አርባ ቀንና አርባ ለሊት እንደ ገና በእግዚአብሔር (ሆይ) ፊት በግምብራ ተደፋሁ። 19 እናንተን ሊያጠፋችሁ ክፉኛ ተቈጥቶ ነበርና፤ እኔም የእግዚአብሔርን (ሆይ) ቀራጣና መዓት ፈራሁ፤ እግዚአብሔር (ሆይ) ግን እንደ ገና ሰማኝ። 20 እግዚአብሔር (ሆይ) አርገን ሊያጠፋው ክፉኛ ተቈጥቶ ነበር፤ በዚያን ጊዜ ለአርገህ ጸለሁ። 21 የግሞም ያን የገጠኤት ጊዜ ለራችሁን፣ አበጃችሁት የነበረውን ጥጃ ወሰጂ፣ በእሳት አቃጠሁት፤ ከዚያም ሰባብራ እንደ ትቢያ ዱቄት እስኪሆን ድረስ ፈጭኛ ከተራራው በሚወርደው ጅረት ወሰኑ በተንኮት።

22 ተብራሪም፣ በግላህና በቂብሮት ሐታአዋ እግዚአብሔርን (ሆይ) አስቈጣሁት።

23 እግዚአብሔር (ሆይ) ከቃዲስ በርኔ ባስ ወጣችሁ ጊዜ፣ “ውጡ፣ የሰጠችሁንም ምድር፣ ርስት አድርጋችሁ ወረሷች” አላችሁ። እናንተ ግን በአምላካችሁ በእግዚአብሔር (ሆይ አሁን) ትእዛዝ ላይ ዐመፃችሁ፤ እርሱን አልታመናችሁበትም፤ አልታዘዙትምም። 24 እኔ እናንተን ከወቅሷችሁ ጊዜ ጀምሮ፣ በእግዚአብሔር (ሆይ) ላይ እንዳመፃችሁ ናችሁ።

25 እግዚአብሔር (ሆይ) እናንተን እንደሚያጠፋችሁ ተናግሮ ስለ ነበር፣ በእነዚያ አርባ ቀናትና አርባ ለሊቶች በእግዚአብሔር ፊት በግንባራ ተደፋሁ። 26 እንዲሁም በማለት ወደ እግዚአብሔር (ሆይ) ጸለሁ፤ “ጌታ እግዚአብሔር ሆይ (ሆይ አሁን) በታላቅ ገይህ የተሰኘ ዠኸውንና በጉያል ክንድህ ከግብፅ ያወጣኸ ወግ፣ ያንተ ርስት የሆነውን ሕዝብን አታጥፋ።

9፡14 ዘጸ32፡10፤ ዘጸ14፡12፤ ዘጸ17፡16
9፡15 ዘጸ32፡15
9፡16 ዘጸ32፡4

9፡18 ቀ፡9፤ ዘጸ32፡31፤ ዘጸ34፡28
9፡19 ቀ፡26፤ ዘጸ32፡14፤ ዘጸ34፡10፤ ዘጸ1፡1፤ ዘጸ14፡10፤ ዘጸ7፡9፤ ዘጸ15፡1፤ ዘጸ11፡2፤ ዘጸ21፡1
9፡21 ዘጸ32፡20፤ ዘጸ18፡4፤ ዘጸ21፡18፤ ዘጸ29፡5፤ ዘጸ40፡12፤ ዘጸ21፡7
9፡22 ዘጸ17፡7፤ ዘጸ1፡1፤ ዘጸ53፡11፤ ዘጸ34፡3
9፡23 ዘጸ14፡9፤ ዘጸ14፡2፤ ዘጸ21፡32፤ ዘጸ11፡26፤ ዘጸ24
9፡24 ዘጸ8፡17
9፡25 ቀ፡18፤ ዘጸ7፡4፤ ዘጸ33፡17
9፡26 ቀ፡9፤ ዘጸ6፡6፤ ዘጸ32፡11፤ ዘጸ33፡13፤ ዘጸ34፡9፤ ዘጸ15፡15፤ ዘጸ20፡7፤ ዘጸ21፡35
9፡27 ቀ፡6፤ ዘጸ32፡9
9፡28 ዘጸ32፡21፤ ዘጸ1፡2፤ ዘጸ13፡2፤ ዘጸ27፡1
ኢሱ7፡9

9፡29 ዘጸ33፡13፤ ዘጸ34፡9፤ ዘጸ44፡34፤ ዘጸ29፡1
ዐ1፤1፤ ዐ1፤2፤ ዐ1፤5፤ ዐ1፤7
32፡17
10፡1 ዘጸ34፡1-2
10፡2 ዘጸ25፡16፤ ዐ1፤2፤ ዐ1፤5፤ ዐ1፤10፤ ዐ1፤11
10፡3 ዘጸ34፡4፤ ዐ1፤9
10፡4 ዘጸ24፡12፤ ዐ1፤28፤ ዐ1፤20፤ ዐ1፤49፤ ዐ1፤10
10፡5 ዘጸ19፡11፤ ዐ1፤10፤ ዐ1፤11
14፤1፤ ዐ1፤3፤ ዐ1፤11፤ ዐ1፤9፤ ዐ1፤10
10፡6 ዘጸ6፡23፤ ዘጸ20፡20-28፤ ዐ1፤27፤ ዐ1፤33፤ ዐ1፤30
10፡7 ዘጸ7፡33፤ ዐ1፤34፤ ዐ1፤35፤ ዐ1፤36፤ ዐ1፤37፤ ዐ1፤38፤ ዐ1፤39፤ ዐ1፤40፤ ዐ1፤41፤ ዐ1፤42፤ ዐ1፤43፤ ዐ1፤44፤ ዐ1፤45፤ ዐ1፤46፤ ዐ1፤47፤ ዐ1፤48፤ ዐ1፤49፤ ዐ1፤50፤ ዐ1፤51፤ ዐ1፤52፤ ዐ1፤53፤ ዐ1፤54፤ ዐ1፤55፤ ዐ1፤56፤ ዐ1፤57፤ ዐ1፤58፤ ዐ1፤59፤ ዐ1፤60፤ ዐ1፤61፤ ዐ1፤62፤ ዐ1፤63፤ ዐ1፤64፤ ዐ1፤65፤ ዐ1፤66፤ ዐ1፤67፤ ዐ1፤68፤ ዐ1፤69፤ ዐ1፤70፤ ዐ1፤71፤ ዐ1፤72፤ ዐ1፤73፤ ዐ1፤74፤ ዐ1፤75፤ ዐ1፤76፤ ዐ1፤77፤ ዐ1፤78፤ ዐ1፤79፤ ዐ1፤80

ግብረዎቻችሁን አብርሃምን፣ ይሴኮቅንና ያዕቆብን እሰብ፤ የዚህን ሕዝብ ለበ ደንዳናነት፣ ክፉትና ገጠኤት አትመልከት። 28 አለበለዚያ እኛን ካመጣሁበት ምድር ያሉ ሰዎች ‘እግዚአብሔር (ሆይ) ተስፋ ወደ ሰማቸው ምድር ለያገባችው ስልጣን ስለጠላችው፣ በምድር በሌላ ለንድሳቸው አወጣቸው ይላሉ።’ 29 እር ግን እነርሱ በታላቅ ገይህና በተዘረጋች ክንድህ ያወጣሃቸው ሕዝብና ርስትህ ናቸው።”

በድጋሚ የተሰጡ የመጀመሪያዎቹ ዐይነት ጽላቶች

10 በዚያን ጊዜ እግዚአብሔር (ሆይ) እንዲህ አለኝ፤ “እንደ መጀመሪያዎቹ ያሉ ሁለት የድንጋይ ጽላቶች ቀርጸህ ወደ እኔ ወደ ተራራው ላይ ወጣ፤ ታቦትም ከዕንጨት ሥራ። 2 እኔም አንተ በሰበርሃቸው በፊተኞቹ ጽላቶች ላይ የነበሩትን ቃላት በእነዚህኞቹ ጽላቶች ላይ እጽፋቸዋለሁ፤ አንተም በታቦቱ ውስጥ ታናራቸዋለሁ።”

3 ስለዚህ ከግራር ዕንጨት ታቦት ሠራሁ፤ እንደ ፊተኞቹ ያሉ ሁለት የድንጋይ ጽላቶች ቀረጸሁ፤ ሁለቱንም ጽላቶች በእጆቼ ይገጩ ወደ ተራራው ወጣሁ። 4 እግዚአብሔር (ሆይ) በሰብሰባው ቀን፣ በእሳት ወጥቶ ሆኖ ለእናንተ የተሰጠችሁትንና ቀደም ጽፎአቸው የነበሩትን ዐሥሩን ትእዛዛት በእነዚህ ጽላቶች ላይ ጻፋችሁ። እግዚአብሔርን (ሆይ) እነርሱን ለእኔ ሰጠኝ። ከዚያም ከተራራው ተመልሼ ወረድሁ፤ እግዚአብሔር (ሆይ) በዘዘኝ መሠረት በሠራ ሁለት ታቦትም ውስጥ፣ ጽላቶቼን አስቀመጥሯቸው፤ አሁንም እዚያ ናቸው።

5 እስራኤላውያን ከብአርት በኔያዕቃን፣ የያዕቃን ልጆች ከቈፈሯቸው የውሃ ጉድ ጓደኛ ተነሥተው ወደ ሞሴራ ተጓዙ፤ እርንም በዚያ ቦታ ሞቶ ተቀበረ፤ ልጁ አልዓዛር በእርሱ ምትክ ካህን ሆነ። 7 ከዚያም ተነሥተው ጉድንጻ ወደተባለ ስፍራ፣ ቀጥሎ የውሃ ልሳሾች ወደላባት የጥገታ ወደምትባል ምድር ተጓዙ። 8 በዚያን ጊዜ ዛሬም እንደ ሚያደርገው ያገለገል ዘንድ፣ በእግዚአብሔርን (ሆይ) ፊት እንዲቆምና በሰሙ እንዲባርክ የእግዚአብሔርንም (ሆይ) የሲዳንን ታቦት እንዲሸከም እግዚአብሔር (ሆይ) የለዩን ነገድ ለየ። 9 ሌዋዊ በወንድሞቹ መካከል ድርጊት ሆነ ርሶት የለለው ከዚህ የተነሣ ነው፤ አምላክህ

15 ወይም፣ ሁለቱም የቃል ኪዳን ጽላቶች ከእኔ ጋር ነበሩ፤ እንዲሁም በእነዚያ ሌላው ለጅ ነበር ተብሎ ማስቀመጥ ይችላል።

9፡11-12፡ ዘጸ 31፡18-32፡20 ይሙ።
9፡19 እግዚአብሔር ግን እንደ ገና ሰማኝ፤ ሙሴ በዚህ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ያቀረበው የምልጃ ጸሎት (ቀ፡ 26-29)፣ ለእስራኤል ሕዝብ ሕልውና ከተጸለዩት ታላላቅ ጸሎቶች አንዱ ነው (1ኛው 7፡5-8፡9፣ ኢፍ 15፡1 ይሙ)።
9፡22 ተብራሪ ዘጸ 11፡3 ይሙ፤ “ተብራ” ግለት “የሚንድ፣ የሚበራ” ግለት ነው። ግላህ 6፡16፣ 33፡8፣ እንዲሁም የዘጸ 17፡7 ግላ፣ ይሙ። “ቂብሮት ሐታአዋ” ዘጸ 11፡34 ይሙ። “ቂብሮት ሐታአዋ” ግለት “የምኞት መቃብር” ግለት ነው።
9፡23 ቃዲስ በርኔ፣ የዘፍ 14፡7 ግላ፣ ይሙ።

9፡27 አትመልከት፣ የሐሥ 17፡30 ግላ፣ ይሙ።
10፡1-3 ታቦት፣ የዕብራይስጥ ቃል ትርጉሙ “ጥጥ” ግለት ነው።
10፡1 ሁለት የድንጋይ ጽላቶች፣ የዘጸ 31፡18 ግላ፣ ይሙ።
10፡2 በታላቁ ወላጥ ታናራቸዋለሁ፣ የዘጸ 16፡34፣ 25፡16 ግላ፣ ይሙ።
10፡3 ከጸ 34፡37 እንደሚያየውና በዚህ ቦታ እንደተጠቀሰው የሁነቶቹ ቅደም ተከተል በዘጸአት መጻሕፍት ላይ ከተመሰከሩ የተለዩ ነው።
10፡6፡9፣ በመገል የግላ የታሪክ ዘግቢ ሲሆን፣ ታሪኩ የተመ

እገዚአብሔር (ሥፔ አሎም) በነገረው መሠረት ርስቱ እገዚአብሔር (ሥፔ) ነው።
 10 እኔም በመጀመሪያው ጊዜ እንዳደረግ ሁት፣ በተራራው ላይ አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ቄሶ፣ በዚህ ጊዜም እገዚአብሔር (ሥፔ) እንደ ገና ሰማኝ፣ እገዚአብሔር (ሥፔ) አንተን ሊያጠፋ አልፈቀደም። 11 ስለዚህም እገዚአብሔር (ሥፔ)፣ “ሂድ፣ ለአባቶቻቸው ለመስጠት ወደ ማልሀቶች ምድር ገብተው እንዲወርሱ ሕዝቡን ምራ” አለኝ።

እገዚአብሔርን (ሥፔ) ፍራ

12 አሁንም እስራኤል ሆይ፣ አምላክህ እገዚአብሔር (ሥፔ አሎም) ከአንተ የሚፈልገው ምንድን ነው? አምላክህን እገዚአብሔርን (ሥፔ አሎም) እንድትፈራው? በመግሥቱ ሁሉ እንድትሂድ፣ እንድትወደው፣ በፍጹም ልብህ፣ በፍጹም ነፍስህ እንድታገለግለው፣ 13 መልካም እንዲሆንልህና ዛሬ እኔ የምሰጥህን ትእዛዞችን ሥርዐቶች እንድትጠቅሙ አይደለምን።

14 ሰማያት፣ ሰማየ ሰማያት፣ ምድርና በእርሷም ያለው ሁሉ የአምላክህ የእገዚአብሔር (ሥፔ አሎም) ነው። 15 ነገር ግን እገዚአብሔር (ሥፔ) አባቶቻህን ሰጠፈቀረ፣ ወደዳቸው፣ ዛሬም እንደ ሆነው የእርሱ ዘር የሆኖቻችሁን እናትን ከእሕዛብ ሁሉ ለይቶ መረጣችሁ። 16 ስለዚህ የልባችሁን ሽሌፊት ግረዙት፣ ከእንግዲህም ወዲያ በንገተ ደንጻፍ አትሁኑ። 17 አምላካችሁ እገዚአብሔር (ሥፔ አሎም) የአማልክት ስምዳክ (አሎም) የቤቶች ገታ ለጸይኛ ታላቅ ሕዝብ ለሕይወት፣ ነፃልና የሚያስፈራሩ፣ አድልዎ የሚያደርግ፣ መመገቢያም የማይቀበል ነውና። 18 እርሱ አባት ለሌላቸውና ለመባለቶች ይፈርዳል፣ መጻተኛውንም ምግብና ልብስ በመስጠት ይወዳል። 19 ስለዚህ እናንተም በግብፅ ምድር መጻተኛች ነሩት። አገራችሁን ወደዱ። 20 አምላክህን እገዚአብሔርን (ሥፔ አሎም) ፍራ፣ አምልከውም፣ ከእርሱም ጋር ተጠባብቅ፣ በሰሙም ማል። 21 እርሱ ውዳዳህ ነው፣ በገዛ ዐይኖችህ የየሃቸውን፣ እነዚያን ታላላቅና አስፈሪ ሃደኞች ያደረገልህ እስኪሆኑ (አሎም) ነው። 22 አባቶችህ ወደ ግብፅ ሲወርዱ ሰባ ነበሩ፣ አሁን ግን አምላክህ እገዚአብሔር (ሥፔ አሎም) እንደ ሰማይ ከዋክሶት አብዝቶሃል።

እገዚአብሔርን (ሥፔ) ውደድ፣ ታዘዘውም

11 እንግዲህ አምላክህን እገዚአብሔርን (ሥፔ አሎም) ውደድ፣ ግዴታውን፣ ሥርዐቶችን

10፡10 ወ033፡17
 10፡12 ወ020፡20
 ዘ45፡32-33፡165፡131
 11፡13፡28፡471
 19፡21-31፡319፡41
 7፡422፡371
 1፡ጠ፣1፡451
 ሰጠ1004፡211፡19፡21
 10፡216፡81
 10፡113 ዘ44፡21
 5133፡62፡24
 10፡14 ዘ019፡51
 ዘ43፡26፡1ላ፡35፡51
 19፡78፡27፡19፡9፡61
 ላ፡935፡51፡ጠ፡8፡31
 24፡118፡911፡1104፡31
 115፡16፡148፡41
 ላ፡419፡110፡73፡81
 ሐ፡17፡24
 10፡15 ዘ፡14፡81
 ዘ44፡37፡1፡ጠ፡105፡61
 135፡41፡ጠ፡11፡281
 18፡፡2፡9
 10፡16 ዘ፡17፡11፡11
 ዘ22፡29፡131
 ዘሊ26፡41፡ዘ430፡61
 ለር32፡39
 10፡17 ዘ023፡81
 ዘሊ19፡16፡ዘ41፡17፡1
 7፡21፡1ላ፡22፡22፡1
 ሰጠ135፡51136፡2፡1
 31፡7፡2፡47፡11፡136፡1
 ጠ፡2፡91
 1፡ጠ፡፡6፡15
 10፡18 ዘ022፡21፡1
 22፡24፡123፡9፡1
 ዘላ19፡33፡ዘ፡10፡32፡1
 ዘ42፡7፡19፡1
 ለ፡29፡131
 ሰጠ94፡61ላ፡410፡2፡1
 ለር49፡11
 10፡19 ዘ022፡21፡1
 ዘሊ19፡34፡ዘ7፡1፡121
 24፡191፡ጠ፡74፡22፡23
 10፡20 ዘ020፡7፡1
 ዘ81፡122፡13፡4፡130፡6
 20፡1ላ፡23፡8፡1
 ፍት፡1፡14፡1
 2፡71፡8፡6፡1
 ሰጠ119፡311
 ላ፡338፡31፡ግ፡6፡44፡101
 10፡21 ዘ015፡21፡1
 14፡ጠ፡12፡24፡1
 2፡ጠ፡፡7፡23፡ጠ፡26፡2፡1
 10፡22 ዘ፡12፡21፡1
 34፡30፡146፡26፡1
 ዘ፡10፡13፡6፡1
 ሐ፡1፡7፡14፡1
 11፡1 ዘላ8፡435፡1
 ዘ46፡5
 11፡2 ዘ431፡131
 ዘ43፡24፡5፡24፡31፡131
 ሰጠ718፡61፡136፡12
 11፡3 ዘ078፡21

ሕጉን ትእዛዙን ሁልጊዜ ጠብቅ። የአምላካ ችህን የእገዚአብሔርን (ሥፔ አሎም) ተግዥ ይኸውም ግርማውን፣ ብርቱ እጅግና የተዘረጋች ክንዱን ያዩትና የተለማመዱት ልጆቻችሁ ሳይሆኑ እናንተ እንደ ሆኑትሁ ዛሬ አስታውሱ። ስግብሪት መካከል፣ በግብፅ ንጉሥ በፈርዖንና በመላው አገሩ ላይ ያደረጋቸውን ምልክቶችና የሠራቸውን ሃደኞች፣ ስግብሪት ላይ እናንተን ባሳደዱትሁ ጊዜ በቀይ ባሕር ውሃ እንዴት እንዳጠማቸውና እገዚአብሔር (ሥፔ) ፈጽሞ እንዴት እንዳጠፋቸው አስታውሱ። ንግምድ በዳው አንሥቶ እዚህ እስከምትደርሱ ድርጊ፣ ለእናንተ ያደረገችሁን ያዩት ልጆቻችሁ አልዘሩና። የሮበል ልጅ የአልያብ ልጅ የሆኑትን ዳታንና አቤርንን ከነበረተሰቦቻቸው፣ ከነድንኳናቸውና ከአንዳንዳቸው በመላው እስራኤል መካከል ምድር እንዴት እኛን ከፍታ እንደ ዋጠቻቸው እነርሱ አላዩም። የእናንተ ዐይኖች ግን እገዚአብሔር (ሥፔ) ያደረጋቸውን ሥራዎች ሁሉ አይተዋል።

ስለዚህ የርዳናሰን ተሻግራችሁ ወደምት ወርሷት ምድር ለመግባትና ለመያዝ ብርታት እንድታገኙ ዛሬ እኔ የመግባችሁን ትእዛዞች ሁሉ ጠብቁ፣ ስለአባቶቻችሁና ለዘርቻችሁ እገዚአብሔር (ሥፔ) ሊሰባችሁ በማለታቸው፣ በዚያች ማርና ወተት በምታፈሰው ምድር ረጅም ዕድሜ ትኖሩ ዘንድ፣ 10 ምንትገባት ምድር እንደ መጠላትና ዘርህን ዘርተህባት በእግርህ ውሃ እንዳጠጣላችሁ የአትክልት ቦታ እንደ ግብፅ ምድር አይደለችም። የእርዳናሰን ተሻግረህ ልትወርሳት ያለችው ምድር ግን፣ ከሰማይ ዝናብ የምትጠጣላችሁ ተራሮችና ሽሌፎች ያለባት ምድር ናት። 12 ይህች ምድር አምላክህን እገዚአብሔር (ሥፔ አሎም) የሚንከባከባት፣ ከዓመቱ መጀመሪያ እስከ የሚቀመጥ መጨረሻ የአምላክህ የእገዚአብሔር (ሥፔ አሎም) ዐይን ምንጊ ዜም የማይለዩት ናት።

11፡4 ዘ014፡271 15፡1፡ዘ፡፡214 11፡6 ዘ፡16፡1-351
 ሰጠ106፡16-18፡1ላ፡24፡19 11፡7 ዘ45፡3 11፡8 ዘ431፡6-7፡1
 23፡1ላ፡1፡17፡ጠ፡9፡10 11፡9 ዘ03፡81 ዘ45፡1፡16፡9፡51
 11፡10 ላ፡11፡15፡1 37፡25 11፡11 ዘ48፡7፡1ላ፡36፡4፡19፡9፡25
 11፡12 19፡78፡29፡1 9፡3

ሠረተው መሰረት ለክርግና ለእስራኤላውያን በጸላዎው ጸሎትና (9፡26-29) ስለ ታዕቁት ጠተጠቀሰው ክፍል (ፉ 1-5) ላይ ነው።
 10፡18 የገለገል ዘንድ፣ የ21፡5 ማብ ይመ። ታላቅ እንደ ሸም፣ የዞኑ፣ 1፡50 ማብ ይመ።
 10፡9፣1 ሐ፡18፡20፡24 ይመ።
 10፡12 አምላክህን እገዚአብሔርን እንድትፈራው፣ የዘ፡20፡11 ማብ ይመ። እንድትወደው፣ የ4፡29፡37፡1 የ6፡5 ማብ ይመ።
 10፡13 መልካም እንዲሆንልህ፣ 6፡24፣ እንዲሁም የ6፡2 ማብ ይመ።
 10፡16 ልባችሁን ... ግረዙት የዘ፡17፡10 ማብ ይመ። ማንተ ደንጻፍ፣ የ9፡6፡131 31፡27 ይመ። እንዲሁም የዘ፡32፡9 ማብ ይመ።
 10፡20 ተጠባብቅ ሰው ከግሪቱ ጋር፣ “እንደሚጠመር” (ዘ፡2፡24) እንዲሁም ፍት ከኦጋሚን ጋር፣ “እንደተዋደደች” ማብ ይመ።

ነው (ፍት 1፡14)፣ 4፡4፣ 11፡22፣ 13፡41 30፡20 ይመ።
 10፡22 ሰባ፣ ሰማይ 46፡26-27 ማብ ይመ። እንዲሁም ዘ0 1፡5 ይመ። እንደ ሰማይ ክምባት፣ የ1፡10 ማብ ይመ።
 11፡2፡71 አድማሮች በእግዚአብሔር የርዳና የማንን ሥራ ወሳኝ ተላቂ መጻፍቸውን መሰሉ በግጥና ሁሉ እጽዳት ሰጥቷል። በ5፡3 ላይ እንደተገለጸው እገዚአብሔር ቃል ዜግ የገባው ከአባቶቻቸው ጋር ሳይሆን ከእርሱ ጋር ነው። በዚህ ቦታ እንደተጠቀሰው የእግዚአብሔርን ታላላቅ ሥራዎች ያዩት ልጆቻቸው ሳይሆኑ እነርሱ ራሳቸው ናቸው።
 11፡2 አስታውሱ፣ የ4፡10 ማብ ይመ።
 11፡8-12፣ የ8፡7-9 ማብ ይመ።
 11፡9 ረጅም ዕድሜ ትኖሩ ዘንድ፣ የ6፡2 ማብ ይመ።
 11፡10 በእግርህ ውሃ እንዳጠጣላችሁ በግብፅ ምድር የሚገኙ

ዓ ስብራይሰጠ፣ ያ ሠፍ ይለጻ፤ ይኸውም የደንገል ባሕር ግለት ነው።

¹³ህሬ እኔ የምሰጥኝህን ትእዛዞች በታማኝነት ብትጠብቁ፣ ይኸውም አምላካችሁን ስንዘልብኩን (ሆዌ አሌህ) ብትወዱና በፍጹም ልባችሁ፣ በፍጹም ነፍሳችሁም እርሱን፣ በማገልገል፣ በታማኝነት ብትጠብቁ፣ ለእህልህን ወይንግጥ ዘይትህን እንድትሰበሰቡ የበልጥንና የክረጥን ገናብ በምድርህ ላይ በየወቅቱ አዘንባለሁ።

¹⁴በጭጭ ላይ ለከብቶችህ ሃር እሰጣለሁ፤ አንተም ትባላለህ፣ ትጠግባለህም።

¹⁵ተጠንቀቁ! አለበለዚያ ተታላቸሁ ሌሎች አማልክትን ታመልካላችሁ፤ ትሰግዳላችሁም።

¹⁷ከዚያም የእግዚአብሔር (ሆዌ) ቀሣባ በላያችሁ ይነጻል፤ እርሱም ገናብ እንዳይዘገብ፣ ምድር ቱም ፍሬ እንዳትሰጥ ሰግዶትን ይዘጋል፤ እናንተም እግዚአብሔር (ሆዌ) ከሚሰጥኝ ከመልካሚቱ ምድር ወዲያውኑ ትጠፋላችሁ። ¹⁸እነዚህን ቃሎቼን፣ በልባችሁና በአእምሮአችሁ አሯኙቸው፤ በእጆቻችሁ ላይ ምልክት አድርጋችሁ እስሯቸው፤ በማምባራችሁም ላይ ይሁኑ። ¹⁹ልጆቻችሁንም አስተምሯችሁ፤ ቤተ ስነተቀራጭ መገደ ስትሂዱ፣ ስትሰጥኝ ስትሃስ ስለ እነዚህ አጫውታቸው። ²⁰በቤተህ መቃኛችና በግቢህ በሮች ላይ ጻፋቸው፤ ²¹ይህን ካደረጋችሁ፣ እግዚአብሔር (ሆዌ) ለአባቶቻችሁ ለመሰጠት በማለባቸው ምድር የእናንተና የልጆቻችሁ ዘመን ከምድር በላይ ያሉ ሰግዶትን ርቀት ያህል ይሆናል።

²²አምላካችሁን ስንዘልብኩን (ሆዌ አሌህ) ትወዱ ዘንድ፣ በመንገዶቹም ሁሉ ትሂዱና ከእርሱም ጋር ትጠብቁ ዘንድ እንድትከተሏቸው የምሰጥኝህን እነዚህን ትእዛዞች ሁሉ በጥንቃቄ ብትጠብቁ፣ ²³ከዚያም እግዚአብሔር (ሆዌ) እነዚህን አሕዛብ ሁሉ ከፊታችሁ ያሰወጣችዋል፤ እናንተም፣ ከእናንተ ይልቅ ታላላቅና ብርቱ የሆኑትን አሕዛብ ታስለቅ ታላላቅሁ። ²⁴እነዚህም የምትረገጡት ሰፍራ ሁሉ የእናንተ ይሆናል፤ ግዛታችሁም ከምድር በዳው እስከ ሊባሉት ከአፍራሳስ ወንዝ አንጦች በስተ ምዕራብ እስክለው ባሕር፣ ይደርሳል። ²⁵መግንባት ሰው አቋቋማችሁ አይቻልም፤ አምላካችሁ ስንዘልብኩን (ሆዌ አሌህ) በሰጣችሁ ተስፋ መሠረት ማስደንገጣችሁንና መፈራታችሁን በምትሂዱ በት በየትኛውም ምድር ሁሉ ላይ ያሳድራል። ²⁶እነሆ፣ ህሬ በረከትንና መርኮምን በፊታችሁ አኖራለሁ፤ ²⁷በረከቱ ህሬ የምሰጣችሁን የእ

11+13 ዘዳ4+29: 61710ብ12አር1724
 11+14 ዘሌ26+41 መዝ147+81አር33+31
 5+24+አ.ል.21+231
 ቀሥ14+171ያዕ5+7
 11+15 ዘሌ26+51 መዝ104+14
 11+16 ዘዳ4+191 ለ+19129+181 ሊዮ31+19+27
 11+17 ዘሌ26+20: ዘዳ4+2616+1519+191 28+12+241ነግ17+11 2ኪና6+2617+31
 11+18 ዘዕ13+91 ዘዳ6+6-8
 11+19 ዘዕ12+26: ዘዳ4+9-1016+71 መዝ145+41 ሊላ38+191 ሊር32+391
 11+20 ዘዳ6+9
 11+21 ሊዮ5+26: ያላ3+214+1019+11
 11+22 ዘዳ6+5:171 10+20
 11+23 ዘዕ23+281 ዘዳ9+1:5
 11+24 ዘዳ21+141 15+18ዘዳ11+361 12+20119+81 ሊቤ1+33:14+9
 11+25 ዘዕ23+271 መዝ25+17+24
 11+26 ዘሌ26+14:171 ዘዳ27+13-26130+15: 15+191መዝ24+51 ሰቆ2+171አግ29+111 ሐገ1+111 ግል2+213+914+6
 11+27 ዘዳ28+1+241 መዝ24+5
 11+28 ዘዳ4+281 13+6:13129+261 14+መ-26+191 2ኪና24+201 ሊር42+13144+161 11+29 ዘዳ27+4: 12-131አሉ8+30: 331መዳ+71ቀሥ4+20
 11+30 ዘዳ12+61 ሊቤ4+1915+919+61 1016114+6115+71 መዳ2+1237+211 ሚጌ6+5
 11+31 ዘዮ33+531 ዘዳ12+10አሊ1+123
 12+1 ዘዳ4+9-10:1 6+51ነግ28+401 መዝ119+51ክግ20+19

ምላካችሁን የስንዘልብኩን (ሆዌ አሌህ) ትእዛዞች ስትፈጽሙ ሲሆን፣ ²⁸መርገሙ ደግሞ፣ የአምላካችሁን የስንዘልብኩን (ሆዌ አሌህ) ትእዛዞች የማትፈጽሙ፣ የማታውቋቸውንም ሌሎች አማልክት ለመከተል እኔ ከማዛችሁ መንገድ የምትወጡ ከሆነ ነው። ²⁹ልትወርሳት ወደ ምትሂድባት ምድር አምላካህ ስንዘልብኩን (ሆዌ አሌህ) በሚያሰገብህ ጊዜ በረከቱን በግሪዛን ተራራ፣ መርገሙን ደግሞ በጊባል ተራራ ላይ ታሰግላለህ። ³⁰እነዚህ ተራሮች የሚገኙት ከፍርዳና ማዶ ፀሐይ በምትጠልቅበት አቅማጫ ካለው መንገድ በስተ ምዕራብ በግሪባ በሚኖሩ የከነዓናውያን ምድር ውስጥ ከኒልግል ፊት ለፊት፣ በሞሬ ታላላቅ ዛፎች አጠገብ አይደለምን? ³¹አምላካችሁ ስንዘልብኩን (ሆዌ አሌህ) በማሰጣችሁ ምድር ትገቡ ባትና ትወርሳት ዘንድ የርዳናስን ልትሻገሩ ስለ ሆነ፣ ምድሪቱን ወርሳችሁ በምትኖሩበት ጊዜ፣ ³²ህሬ በፊታችሁ እኔ ያስቀመጥኋቸውን ሥርዐቶችና ሕጎች ሁሉ ለመፈጸም ተጠንቀቁ።

ብቸኛው የማምለኪያ ስፍራ

12 የአባቶቻችሁ አምላክ ስንዘልብኩን (ሆዌ አሌህ)፣ እንድትወርሱት በሰጣችሁ ምድር ላይ በምትኖሩበት ጊዜ ሁሉ፣ በጥንቃቄ ልትከተሏቸው የሚገባችሁ ሥርዐቶችና ሕጎች እነዚህ ናቸው። ትምድራቸው የምታስለቅቋቸው እስከ ዛብ በረኛው ተራሮች፣ በኩረብቶችና በእያን ጳጳሩ ዛፍ ሥር አምልኮቻችሁን የሚያመልኩ ባትውን ሰፍራዎች ሁሉ ፈጽማችሁ አጥፋ።

³መሠዊያዎቻችሁን አፍርሱ፤ የማምለኪያ ምድሮቻችሁን ሰባብሩ፤ የአሼራ ምስል ምድሮቻችሁን በእላት አቃጥሉ፤ የአማልክታችሁን ግዳቶች ፈራርግላችሁ ባሉ፤ ሰግታቸውንም ከእነዚያ ሰፍራዎች ላይ አጥፋ።

⁴በእነርሱ መንገድ አምላካችሁን ስንዘልብኩን (ሆዌ አሌህ) አታምልኩ። ⁵ዳሩ ግን አምላካችሁ ስንዘልብኩን (ሆዌ አሌህ) ለሰሙ ማደራያ እንዲሆንዎት በነገራቸችሁ መካከል የሚመርጡን

12+2 ዘዮ21+281 19114+2312ግ1710አሊ57+51አር21+20
 3+6:13 12+3 ዘዕ23+13+32+20134+131ግ11+181ነግ14+1523
 12+4 ቀ+30:2ግ171+51አር10+2 12+5 ቀ+11:131ዘዕ201241
 ዘላ14+231 15+20116+2:111 18+1626+21 14+መ-2+291
 24+መ-71131ነግ5+51 8+1619+312ኪና2141 6167+12161ሰቆ+121 71151መዝ26+81 78+681ዘዳ2+12

²⁴ የሚገደሉትን ባሕር ነው።
³⁰ ወይም ከፍርዳና በስተ ምዕራብ።

ተከሱት ውሃ የሚያገኙት ከወላይ ወንዝ በባይ ተስቦ ከሚመጣ ውሃ ነው፤ የከነዓን ምድር ውሃ የምታውገው ግን ከከናብ ነው (ቀ 11)።

11+131 የ4+29 ማብ ይመ።።

11+14 የበልጥንና የክረጥን ዘንድ በታላቅ የከናብ የግሪባ ወቅት በጥቅምት ደምር በሚያገዱ የቆላላ።

11+17 ሰግዶትን ይዘጋል፤ በከነዓን የሚኖሩ ሰዎች እንደሚያሰቡት (ከሆሲ 2+8 :17 ጋር ያነጻጽሩ)፤ እጅግ አስፈላጊ ውንኛ ወቅትን ጠብቆ የሚመጣውን ገናብ (ቀ 14 ደምር) የሚቀጣጠረው በእል ላይሆን እግዚአብሔር ነው።

11+18-201 የ6+8-9 ማብ ይመ።።

11+22 ትግበታ ዘንድ፣ የ10:20 ማብ ይመ።።

11+24 በእግራችሁ የማትረገጡት ሰፍራ ሁሉ፤ የ1+7 ማብ ይመ።።

11+26-301 በግሪዛንና በጊባል ተራሮች ላይ የተነገሩት በረከቶችና መርኮም ሆኖ 27-28 ላይ በሰፊው ተዘርዘረዋል።

11+28 የማታውቋላቸውን ከዚህ በፊት አይታዩኋቸውም ሆነ ሰግዶታችሁ የማታውቋቸውን ግልት ወደ (13+2:6:131 28+641 29+261 32+17 እንዲሁም የዘዕ 6+3 ማብ ይመ።።)

11+30 መንገድን ምናልባት በገሊላ ባሕርና በሙት ባሕር መካከል፤ ከፍርዳና ወንዝ ጋር ተጓዳኝ ሆኖ ከሰሜን ወደ ደቡብ የተዘረጋውን መንገድ ሊሆን ይችላል። ግሪባ የ11 ማብ ይመ።። በዚያ ይኖሩ የከነዓን ከከነዓናውያን በግሪዛንና በጊባል ተራሮች አካባቢ የተገኘውን ሰፍራ ተቋማጥረውት ነበር። በሞሬ ታላላቅ ዛፎች፤ የዘዳ 12+6 ማብ ይመ።።

12+3 የመደያዎቻችሁን ... የማምለኪያ ምድሮቻችሁን ... የአሼራ ምስል ምድሮቻችሁን፤ የ7+5 ማብ ይመ።።

12+4 በእነርሱ መንገድ፣ የግድታት የሚመለከትን የአምልኮ ሥርዐትና የሚገለጹበትን ዕቃ ተጠቅሞ፣ እውነተኛውን እንድ አምላክ የምለክ ተገቢ አይደለም (ከቀ 29-31 ጋር ያነጻጽሩ)

12+5 አምላካችሁ እግዚአብሔር ለሰሙ ማደራያ ...

ሰፍራ እሱ፣ ወደዚያም ሰፍራ ሂዱ።⁶ ወደዚያም የሚቃጠሉ መሥዋዕቶቻችሁንና ሌሎች መሥዋዕቶቻችሁን በሥራታችሁንና የእጃችሁን ስጦታ፣ ስለሰቶቻችሁንና የፈቃዳችሁን ስጦታዎቻችሁን የቀንድ ኩባት መንጋችሁን፣ በየገጽ የፍጹም መንጋዎቻችሁን በሱራት አምጡ።⁷ ስዚያም በአምሳካችሁ በሰጠሁኛል (ሆይ አላሁን) ፊት ትበላላችሁ፤ አምሳካችሁ ስጠሁኛል (ሆይ አላሁን) እናንተን በባረከባት፣ በምታደርጉት ሁሉ አንተና ቤተ ሰዎችህ ሐሤት ታደርጋላችሁ።

⁸ እንደምናደርገው ሁሉ፣ እያንዳንዱ የሚመስለውን እንደደረገ አታደርጉ፤ ምክንያቱም ማረፊያ ወደ ሆነውና አምሳካችሁ ስጠሁኛል (ሆይ አላሁን) ወይም ለሚሰጣችሁ ስጦት ገና አልደረገላችሁም።⁹ ወደሆነ እንጂ የርእዮችን ስትገዛዩና አምሳካችሁ ስጠሁኛል (ሆይ አላሁን) ርስት አደርገን በሚሰጣችሁ ምድር ስትቀመጡ፣ ያለ ሥጋት እንድትገኙና በዙሪያችሁ ካሉት ጠላቶቻችሁ ሁሉ ያሳርፋችኋል።¹⁰ ስዚያም አምሳካችሁ ስጠሁኛል (ሆይ አላሁን) ለሰው ማደግ እንዲሆን የሚግደሙት ሰፍራ፣ እኔ የማገዘትሁን ሁሉ፡- የሚቃጠሉ መሥዋዕቶቻችሁንና ሌሎች መሥዋዕቶቻችሁን በሥራታችሁንና የእጃችሁን ስጦታ፣ እንዲሁም ለእግዚአብሔር (ሆይ) የተላላችኋቸውን ምርጥ ነገሮች ሁሉ ወደዚያ ታመጣላችሁ።¹¹ ስዚያም እናንተ፣ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻችሁ፣ ወንዶችና ሴቶች አገልጋዮቻችሁ፣ እንዲሁም የራሳቸው ድርሻ ወይም ርስት የሌላቸው በየኩላቸው የሚኖሩት ለዋውያን በእግዚአብሔር ፊት ሐሤት አደርጉ።¹² ለምንታለሁትን መሥዋዕትን በሌላው ሰፍራ ሁሉ አንገታቀርብ ተጠንቀቅ።¹³ ከነገሮችህ መካከል በአንዱ፣ እግዚአብሔር (ሆይ) በሚመርጠው ሰፍራ ብቻ የሚቃጠሉ መሥዋዕቶችህን አቅርብ፤ እዚያም እኔ የማገዘን ሁሉ ጠብቅ።¹⁴ ሆኖም አምላክህ ስጠሁኛል (ሆይ አላሁን) በሚሰጡ መጠን፣ በየትኛውም ከተማህ፣ እንሰላችሁን ማዳጃም ሆነ ደኩሳ ዐርደህ የምትፈልገውን ያህል ሥጋ ብል፤ ቢሥርዐቱ መሠረት ጉዳሕ የሆነም ሆነ ያልሆነ ሰው እዚህ ሥጋ ሲበላ ይችላል።¹⁵ ደሙን ግን እንደ ውሃ መሬት ላይ አፍሰሰው እንጂ አትብላው።¹⁶ የእህልህን፣ የወይን ጠጅህንና የዘይትህን በሥራት፣ ወይም የቀንድ ኩባት፣ የበ

12፥6 ወፍ28+201
 HA2730JAL22+271
 ላ666+20
 12፥7 ወፍ18+121
 HA23+401
 መካ12-131
 5+18-20A,462+9
 12፥8 መላ17+61
 21+25
 12፥9 ወፍ33+141
 ወፍ31+2014+211
 መካ95+1102H2+10
 12፥10 ወፍ33+141
 ወፍ11+311
 12፥11 ቀፍ51
 ወፍ1+31A,ላ22+23
 12፥12 ቀፍ71
 ወፍ18+201
 ወፍ26+11-13
 12፥13 ቀፍ5
 12፥14 ቀፍ11
 12፥15 ቀፍ221
 ወፍ145+1515+22
 12፥16 ቀፍ23-
 24Hፍ9+4335+141
 HA17+13Hፍ15+231
 ወፍ11+18A,ፍ7+181
 የሐ19+341
 ሐሥ15+201
 12፥17 ቀፍ261
 HA2730Hፍ18+121
 19Hፍ14+2315+201
 12፥18 ቀፍ57+121
 ወፍ14+23+2615+201
 ወፍ101
 መካ12-1315+18-20
 12፥19 ቀፍ121
 ወፍ14+23+19Hፍ13+101
 ግል3+8
 12፥20 ወፍ15+81
 ወፍ16+33+4+241
 ወፍ11+24
 12፥21 ወፍ17+41
 ወፍ14+241
 12፥22 ቀፍ15
 12፥23 ወፍ17+261
 ሐፍ33+25
 12፥24 ቀፍ16
 12፥25 ቀፍ281
 ወፍ15+261Hፍ4+401
 13+181+1711+381
 2፡፡12+2
 12፥26 ቀፍ171
 ወፍ5+9-10
 12፥27 ወፍ14+131
 3+1-7
 12፥28 ወፍ4+401
 መካ8+12

ግና የፍጹም መንጋን በሱራት፣ ወይም ለመስጠት የተላገጠውን ወይም የፈቃድህን ስጦታ፣ ወይም የእጅህን ስጦታ፣ በየተሞችህ ውስጥ መብላት የለብህም።¹⁸ አምላክህ ስጠሁኛል (ሆይ አላሁን) በሚመርጠው ሰፍራ አንተ፣ ወንዶችና ሴቶች ልጆችህ፣ ወንዶችና ሴቶች አገልጋዮችህ፣ በየተሞችህ የሚኖር ሊቀዋም፣ በአምላክህ በእግዚአብሔር (ሆይ አላሁን) ፊት ትሰሉታላችሁ፤ እጅህም በካው ነገር ሁሉ በአምላክህ በእግዚአብሔር (ሆይ አላሁን) ፊት ደስ ይላል።¹⁹ በምድርም ላይ በምትኖርበት ጊዜ ሁሉ ሊቀዋምን ቸል እንዳትለው ተጠንቀቅ።

²⁰ አምላክህ ስጠሁኛል (ሆይ አላሁን) በሰጠህ ተስፋ መሠረት ግዛትህን ሲያሰፋልህ፣ ሥጋ አምርህ፣ “ሥጋ መብላት እፈልጋለሁ” በምትልቡት ጊዜ፣ ያሰጥን ያህል ሥጋ መብላት ትችላለህ።²¹ ስሙን ለማኖር አምላክህ ስጠሁኛል (ሆይ አላሁን) የመረጠው ሰፍራ ከአንተ እጅግ የራቀ ከሆነ፣ ባዘዘህም መሠረት ከቀንድ ከብትህ፣ ከገጽና ከፍጹም መንጋ ለእግዚአብሔር ትችላለህ፤ በከተሞችህ ውስጥ የምትፈልገውን ያህል መብላት ትችላለህ።²² ማዳጃ ወይም ደኩሳ እንደሚበላ አደርገህ ብል፤ ቢሥርዐቱ መሠረት ጉዳሕ የሆነትና ያልሆኑት ሊበሉ ይችላሉ።²³ ደሙን ግን እንደ ያትበላ ተጠንቀቅ። ደም ሕይወት ስለ ሆነ፣ ሥጋን ከሕይወቱ አትብላ።²⁴ ደሙን እንደ ውሃ በመሬት ላይ አፍሰሰው እንጂ አትብላው።²⁵ በእግዚአብሔር (ሆይ) ፊት ትከክል የሆነውን ነገር ስለምታደርግ፣ ለአንተም ሆነ ስለሌሎች ለሚመጡት ልጆችህ መልካም እንዲሆንላቸው አትብላው።

²⁶ ነገር ግን የተቀደሱ ነገሮችህን ለመስጠት የተላላሃቸውን ሁሉ ይዘህ እግዚአብሔር (ሆይ) ወደሚመርጠው ሰፍራ ሂዱ።²⁷ ማዳጃ ቀጠል መሥዋዕትህን፣ ሥጋውንም ደሙንም በአምላክህ በእግዚአብሔር (ሆይ አላሁን) መሠዋዩ ላይ አቅርብ፤ የመሥዋዕትህ ደም በአምላክህ በእግዚአብሔር (ሆይ አላሁን) መሠዋዩ ላይ ይፍሰስ፤ ሥጋውን ግን መብላት ትችላለህ።²⁸ በአምላክህ በእግዚአብሔር (ሆይ አላሁን) ፊት መልካምና ትክክል የሆነውን ነገር ስለምታደርግ፣ ለአንተና ስለሌሎች ለሚመጡት ልጆችህ ለዘላለም መልካም እንዲሆንላቸው፣ እኔ የምሰጥህን

የሚመርጠውን ሰፍራ፣ እስራኤልም በምድርበዳ በሚገዛበት ወቅት የእግዚአብሔር ማደሪያ በመሆን ያገለገለው የመገናኛው ድንኳን፣ ራሱ እግዚአብሔር ሊያደርስበት በመረጠው ሰፍራ በከንፍ ይተክላል። መሆኑ እስራኤላውያን የተሰፋሩትን ምድር እንዲወርሱና በዚያም መኖሪያውን እንዲያደርጉ በሚያሳሳሳቸው ጊዜ የአምላክ ሰፍራቸውን በእንድ እንዳጠባባሩ ስጋ ማደሪህ እንዳለላቸው አጠቃላይ አላውቃላቸው። ባንዳንድ ከነዳናውያን በርካታ የማምለኪያ የሁ ክራቶችው (ቀ፣ 11:14 18:21-261 14:23-241 16:22 6:111 26:2 ይሁ)።
 12፥61 ቀ፣ 11 ይሁ። እንዲሁም፣ የብሉይ ኪዳን መሥዋዕቶች የሚለውን ሰንጠረዥ በገጽ 151 ላይ ይሁ።
 12፥8 ላይ እንደደረገው ሁሉ፣ እስራኤላውያን በምድር በዳ በሚገዛበት ወቅት ከጠጋራዎቻቸው ጋር ፍልሚያ በሚያደርግበት ወቅት የመሥዋዕት አቀራረብን ሥርዐት በሚገባ መብተል አልቻሉም ነበር። መሆኑ ምድራቱን በሚወርሱበትና በዚያም በሚኖሩበት ወቅት እንደሚመሥረቱት ማቅረብና መኖር

እንዳለባቸው መሪያ እየሰጣቸው ነበር (ቀ፣ 10-14)።
 እያንዳንዱ እንደሚመስለው፣ የመላ 17፥6 ማገ ይሁ።
 12፥9 ግራፍ ወደ ሆነው፣ የ3+20 ማገ ይሁ።
 12፥11 ለሰው ግራፍ፣ “ሌላ ግራፍ” ከሚለው ጋር ይመሳሰላል። የዘፀ 3+13-15 ማገ ይሁ።
 12፥12 ርስት የሌላው ... ለምድሪን 10+91 ኩተ 18+20+24 ይሁ። በእግዚአብሔር ፊት ሕሤት አደርገህ ሰብራውያን በተሰፋሩት ምድር ተደልደለው በሚኖሩበት ወቅት በእግዚአብሔር በረከት ላይ የተመሠረተ ደም የሰለት ተሰለት ነገራቸውና አምልኮቻቸው እንዲያ ትልቅ ገድታ ወህ (ቀ፣ 7+18)።
 12፥13 በሌላው ሰፍራ ሁሉ እንደተቀርብ በመሥዋዕቶች ስጦታችሁ ሁሉ እግዚአብሔር መቅረብ ያላሳቸው የአምላክ ማህል በሆነው በማደሪያው ድንኳን እንጂ፣ በተለያዩ የከነዳናውያን የበላል አምልኮ ሰፍራዎች አይደለም።
 12፥16:24 ደሙን ... አትብላው፣ በዊና 9:41 እና የዘላ 17+11 ማገ ይሁ።

ነህ፤ ለራሱ የተለየ ሕዝብ እንድትሆንለት ለግዚአብሔር መምህራን ላይ ከሚኖሩ ሕዝቦች ሁሉ አንተን መርጠሃል።

፳፱ኛውንም ርኩስ ነገር አትብላ። ፋም ትበሏቸው እንሰሳት እነዚህ ናቸው፤ በሬ፣ በግ፣ ፍፍል፣ ያፋ፣ ድኩላ፣ ሰሰ፣ የበረራ ፍፍል፣ ዋሊ፣ ሚያቋ፣ አጋዘን። ሰብኛው ሰንጠቃ የሆነውን፤ ለሁለት የተከፈለውንና የሚያመሰግን ማናቸውንም እንሰሳ ብላ። ግርግ ከሚያመሰክት ወይም ሰብኛቸው ከተሰጠቀ እንሰሳት መከከል ግመልን፤ ጥንቅልን ሽኮኮን አትብሉ፤ እነርሱ ቢያመሰኩ እንኳ፤ ሰብኛቸው የተሰጠቀ ባለመሆኑ፤ በሥርዐቱ መሠረት በእናንተ ዘንድ ርኩሶች ናቸው። ሰላማም እንደዚሁ ርኩስ ነው፤ ምንም እንኳ ሰብኛው የተሰጠቀ ቢሆንም፤ ስለማያመሰግኑ፤ እርሱ ለእናንተ ገደብ አይደለም፤ የእነዚህን ሥጋ አትብሉ፤ ጥምባቸውንም አትጎኑ።

ግልፃማ ወለጥ ከሚኖሩ ፍጡራን ሁሉ ከንፍና ግልፋፊ ያሉትን ማናቸውንም ብላ። ፲፱ኛውንም ግልፋፊ የለውን ግን አትብሉ፤ ለእናንተ ርኩስ ነው።

፲፯ኛው የሆነውን ወፍ ሁሉ መብላት ትችላችሁ። ፲፯ኛው የተለፉትን ግን አትበሉት። እነርሱም- ንብር፣ ጌ፣ ግሃ አውጪ፤ ፲፮ኛው የጭረት ማናቸውም ዐይነት አደኛ በል አሞራ፤ ፲፭ኛው ማናቸውም ዐይነት ቁራ፤ ፲፮ኛው ጠባቂ፣ ዝዬ፣ ማናቸውም ዐይነት በቋል፤ ፲፭ኛው ጋጋኛ፣ የውሃ ዶሮ፣ ሸይቤ፣ ጥንብ እንሃ አሞራ፣ እርኩሳ፣ ሸሽሎ፤ ማናቸውም ዐይነት ሳቢሳ፣ ጅንጅላቴ ወፍና የሌለት ወፍ ናቸው።

፲፱ኛው የላቸው ጥቃቅን ነፍሳት ሁሉ ለእናንተ ርኩስ ናቸው፤ እነርሱን አትበሏቸው።

፳፱ኛው የሆነውን ማናቸውንም ከንፍ ያለውን ፍጡር ግን ብላ።

፳፯ኛው ግን ለአምላክህ በስገዚአብሔር (መሆኑ) ቅዱስ ሕዝብ ነህና የሞተውን ሁሉ አትብሉ፤ ከሕዝባችሁ በአንዲቱ ለሚኖር መጻተኛ ስጠው፤ ይብላውም፤ ለውጭ አገር ሰው ሽጠው። የፍፍልን ግልገል በእናቱ ወተት አትቀላል።

ዐሥራት

፳፱ኛው ከእርሻህ ከምታገኘው ምርት ከዐሥር አንዱን እጅ ለይተህ አስቀምጥ። ፳፱ኛው ጊዜም አምላክህን ስገዚአብሔርን (መሆኑ)

14+3 ሕዝ4+14
14+4 ለ፳7+231
ሐሥ10+14፣
14+5 ለ፳12+151
ለደ39+11፣መግ10418
14+8 ለ፳5+2

14+13 ዘፍ1+11፣
ለ434+15
14+14 ዘፍ8+7
14+17 መግ102+6፣
ለ413+211+14+231
34+11+፳፭2+14
14+20 ለ፳20+25
14+21 ቀ+2፣
ዘፀ23+19፣
ለ111+39፣
14+22 ዘፍ14+201
ዘፍ18+213፣፳፯27+30፣
14+23 ዘፍ4+10፣
12፣5፣17፣18፣19፣23+21
መግ4+17+22+23፣
33+8፣፳፯24+5
14+25 ጥ21+121
የሐ2+14
14+26 ለ፳10+9፣
23+40፣ዘ፳12+181
መግ10+16-17
14+27 ዘፍ18+201
26+62፣ዘ፳12+19፣
181-2
14+28 ለ፳27+301
ዘ፳26+11
14+29 ዘፍ47+22፣
ዘፍ26+62፣ዘ፳6+11፣
15+1016+11፣
24+19-21፣መግ41+13
94+6፣ ም4229፣
ለ41+1758+6፣
ግ፳3+10
15+1 ዘ፳31+10፣
ዘ10+31
15+3 ዘፍ31+15፣
ዘ፳23+20፣28+12፣
ፍት24+10

ማዘር ትማር ዘንድ፤ የአዲሱን ወይን ጠጅህንና የዘይትህን ዐሥራት፤ የቀንድ ከብትህን፤ የግንና የፍፍል መንጋህን በኩራት ስሙ እንዲጠራበት በሚመርጠው ስፍራ በአምላክህ በስገዚአብሔር (መሆኑ) ፊት ብላ። ፳፯ኛው ግን አምላክህ ስገዚአብሔር (መሆኑ) ባርኮህ ሳለ፣ መንገዱ ቢርቅህና እግዚአብሔር (መሆኑ) የሰሙ ማደሪያ ይሆን ዘንድ የሚመርጠው ስፍራ ከአንተ እጅግ ከራቀ የተነሳ ዐሥራትህን ወይዚያ ቦታ ማድረስ ካልቻልህ፤ ፳፱ኛው ትህን ባብር ለውጥ፤ ብሩንም ይዘህ አምላክህ ስገዚአብሔር (መሆኑ) ወደሚመርጠው ስፍራ ሂድ። ፳፱ኛውም ደስ ያለህን ሁሉ ማለት፤ የቀንድ ከብት፤ በግ፣ የወይን ጠጅ ወይም ሌላ ብርቱ መጠጥ ወይም የምትሻውን ሁሉ ግዛ በት። ከዚያም አንተና ቤተሰብህ በአምላክህ በስገዚአብሔር (መሆኑ) ፊት በዚያ ትበላላችሁ፤ ሐሣትም ታደርጋችሁ። ፳፱ኛው ድርሻ ወይም ርኩስ ስለሌለው በከተሞችህ የሚኖረውን ለዋቂ ቻል አትበሉው።

፳፱ኛው ግን ለአምላክህ በስገዚአብሔር (መሆኑ) ስብል ዐሥራት፤ በሙሉ አውጥተህ በከተሞችህ ውስጥ አስማች። ፳፱ኛው የምታደርገው የራሱ ድርሻ ወይም ርኩስ የሌለው ለዋቂና መጻተኛ፤ በከተሞችህ የሚኖሩ አባት የለላቸውና መበለቶች መጥተው እንዲበሉና እንዲጠግቡ፤ አንተንም አምላክህ ስገዚአብሔር (መሆኑ) በእጆችህ ሥራ ሁሉ እንዲባርክህ ነው።

ዕዳ የሚተው በለት ግመት

15፡-11 ግመ - ለ፳ 25+38

15 በየገነቱ ግመት መጨረሻ የዕዳ ምሕረት አድርግ። ፺አፈጸጸውም እንደሚከተለው ነው፤ እያንዳንዱ አበዳሪ ለእስራኤላዊ ባልንጀራው ያበደረገውን ይተውለት፤ እግዚአብሔር (መሆኑ) የዕዳ ምሕረት አውጆአልና፤ አበዳሪው፤ እስራኤላዊ ባልንጀራውን ወይም ወንድሙን ዕዳውን እንዲከፍለው አይጠይቀው። ፺ለዕድ ያበደርኸውን መጠየቅ ትችላላህ፤ ወንድምህ ከአንተ የተበደረውን ማናቸውንም ዕዳ ግን ተው። ፺ይህን እንጂ አምላክህ ስገዚአብሔር (መሆኑ) ትወርዳት ዘንድ ርኩስ አድርጎ በሚሰጥህ ምድር ውስጥ አብዝቶ ስለሚባርክህ፤ በመካከል

፺ በዚህ ስፍራ የተጠቀሱት እንዳንድ አዕዋና እንሰሳት ግንታቸው በትክክል አይታወቅም።

ሕግ፤ እግዚአብሔር አስዳፊና ርኩስ ናቸው ብሎ ከለደቸው ነገሮች አስራአላውያንን ለመለቀቅ ታስቦ ነው።
14+2 የተለየ ሕዝብ የዘፀ 19፤ ግብ ይመ።
14+3-21፤ ገደብና ገደብ ያሉት የሆኑ ምግቦችን አስመልክቶ በዘለ 11 ላይ በሰፊው ተገልጿል (በዚያው ያለውን ግብ ይመ።)
14+21 የሞተ ሁሉ አትብሉ፤ ደም መብላት የተከለከለው የሞተ ከብት ደም ተጠጋብ ከእንስሳው ስለማይወጣ ነው (12+16+24፤ እንዲሁም የዘፍ 9፤4፤ የዘላ 17፤11 ግብ ይመ።) የፍፍልን ግልገል በእናቱ ወተት አትቀላል፤ የዘፀ 23፤19 ግብ ይመ።
14+22-29፤ ዘፍ 18፤21-29 ይመ። ሁሉ ከፍሎች አንድ ላይ ቢታዩ ከዚህ የሚከተለውን ያመለክታል። (1) እስራኤላውያን ሁሉ በየዓመቱ ከሚያመርቱት ሰባ አንድ ዐሥረኛው ተወስዶ የእግዚአብሔር ግደፍ በሚገኝበት ግልገላዊ ስፍራ ለሌሎች ይከፈላል። (2) በዚያን ሀዘ፤ በመጀመሪያው ከገቢ በዓል እስራኤላውያን ሁሉ ከዚህ ራቱ የተወሰነውን ወስደው ይመዘገቡ። (3) የቀረው ትልቅ ድርሻ

ለሌሎች ይሆናል። (4) በየገነቱ ግመትም፤ በከተሞቹ ዐሥራት ተዘግቦ ይሆንዋል፤ ከዚያም ለሌሎች ለጥገኞች ግለትም ለመጻተኞች ለደኅ አደገኛና ለመበለቶች ይከፈላል (26+12 ይመ።) (5) ሌሎች በከተሞቹ ከሚገኙት ዐሥራት አንድ ዐሥረኛውን ለእግዚአብሔር ይሰጣሉ። የዘላ 27+30 ግብ ይመ።
14+22 ዘፀ10 ለሥር አንዱን እጅ ለይተህ ግብ+መጠ፤ የዘፍ 14+20፣28+22 ግብ ይመ።
14+23 ሁሉ እንዲጠራበት በሚመርጠው ስፍራ የዘፍ19 ይመ።
14+25 ብር፤ በዚያን ዘመን የመበለቶች ይከፈላል (26+12 ይመ።)
እንደ ኢት ከመን ላገጥም ላይሆነ፤ የተለያዩ ከቦደት ያለው ቀር ጥራቱ ጥሬ ብር ነበር (የዘፍ 20፤16 ግብ ይመ።)
15+1 በየገነቱ ግመት፤ ዘፀ 23+10-11፤ ዘላ 25፤17 ይመ።
15+3 ለሌላ አገር ሰው ያበደርኸውን መጠየቅ፤ በባላት ኛው ግመት የዐርሻ ቦታችሁን እሳርቶ የሚለውን ትእዛዝ የመጠየቅ ግድታ ስለሌለበት፤ አንድ የውጭ አገር ሰው ያለበትን ዕዳ እንዲከፈል ቢጠየቅ ዕዳውን የመክፈል ዕቅድ ሊኖረው ይችላል።

ከላይ ድኻ አይኖርም፤ ይህ የሚሆነውም ለአምላክህ ስስገዛህ ለፈጽመህ ስትታዘዝና ዛሬ የምሰጥህን እነዚህን ትእዛዞች ሁሉ በጥንቃቄ ስትከተል ብቻ ነው። ለአምላክህ ስስገዛህ (ሆይ ለእኔም) በሰጠህ ተጎዳ መሠረት ስለሚባርክህ፣ አንተ ለብዙ አሕዛብ ታበድ ራሱ እንጂ ከማንም አትበደርም፤ ብዙ አሕዛብን ትገዛህ እንጂ ማንም አንተን አይገዛም።

አምላክህ ስስገዛህ (ሆይ ለእኔም) በሚሰጥህ ምድር ላይ ካሉት ከተሞች ባንዳቱ ውስጥ ድኻ ቢኖር፣ በድኻ ወንድምህ ላይ ልብህን አታጨክንህ፤ ወይም እጅህን ወደ ኋላ አትሰብሰብህ፤ ስለደጋጅ እጅህን ፍታሉት፤ የሚያስፈልገውም ሁሉ ቅር ሳይላህ አበድረው። ማለጃ የሚሠራበት ሰባተኛው ዓመት ተቃርቦአል” የሚል ክፉ ሐሳብ አድርጎህ፤ በችግራኛ ወንድምህ ላይ እንዳትጨክኝ ምንም ሳትሰጠው እንዳትቀር፣ እርሱም በአንተ ላይ ወደ እግራህ (ሆይ) ልጅህን እንዳትሆን ተጠንቅቅ፤ በሰጠህ ስጦት፤ ስትሰጠውም ልብህ አይጸጸት፤ ከዚህም የተነሣ አምላክህ ስስገዛህ (ሆይ ለእኔም) በሥራህ ሁሉ ላይ እጅህ ባረፈበት በማናቸውም ነገር ይባርክሃል። ስምድራቱ ላይ ድኻች ምንጊዜም አይጠፋም፤ ስለዚህ በዚያ ለማኖሩ ወንድሞችህ፤ ለድኻች ለችግራኛት እጅህን እንድትዘረጋ አዝሃለሁ።

አገልጋዮችን ዐርነት ማውጣት

15፥12-18 ተገ ምግ 1 - ዘፀ 21፥2-6
15፥12-18 ማጠ - ዘሌ 25፥38-55

ከወገኑ የሆነ ዕብራዊ ወንድን ወይም ሴትን ገዝተህ ስድስት ዓመት ካገለገለህ፣ በሰባተኛው ዓመት ዐርነት አውጣው። ስምዳህ ላይ ተወም ጊዜ ባይ እጁን አትስደደው። ላካመን ንጋህ፣ ከወውድማህ ከወይን መቆመቱ የሆነ በልግህና ስጦት፤ አምላክህ ስስገዛህ (ሆይ ለእኔም) በገረከህ መጠን ስጠው። ላካንተም ራሱን በገብሰ ባሪያ እንደ ነበርህና አምላክህ ስስገዛህ ስስገዛህ (ሆይ ለእኔም) እንደ ተብገህ አስታውስ፤

15፥4 ዘጸ 28፥8
15፥5 ዘፀ15፥26፤ ዘጸ7፤12፤28፤1
15፥6 ዘጸ28፤12፤13፤44
15፥7 ተሰ11፤ ማቴ26፤11፤ 1ዮሐ3፤17
15፥8 ማቴ5፤4፤21 ሉቃ6፤34፤ ሐሥ24፤17
15፥9 ተሰ11፤ ዘፀ22፤23፤1፤ዳዮ5፤15፤ ማቴ20፤15፤ዮል5፤4
15፥10 2ዮሐ9፤5፤ ዘጸ14፤29
15፥11 ተሰ7፤1 ማቴ26፤11፤ ማር14፤7፤ዮሐ12፤8
15፥12 ለር34፤14
15፥14 ዘዮሐ18፤27
15፥15 ዘፀ13፤4፤3፤ 20፤21 ዘጸ4፤34፤ 9፤26፤16፤12፤24፤18፤ ሉር16፤14፤23፤7፤1 34፤131

15፥19 ዘጸ6፤4፤1 ዘፀ13፤2፤22፤30፤ ዘሌ27፤9
15፥20 ዘጸ7፤15፤18፤ ዘጸ12፤5፤7፤17፤18
15፥21 ዘፀ12፤5፤ ዘሌ22፤19፤25፤ ዘጸ17፤1፤ዮሐ14፤13
15፥22 ዘጸ12፤15፤ 15፥23 ዘጸ9፤4፤ ዘጸ21፤6፤ዮሐ3፤25
16፤1 ዘፀ12፤2፤11፤ 2፤23፤2፤21፤ ማቴ26፤17፤29
16፤2 ዘጸ12፤5፤26

ይህን ትእዛዝ ዛሬ የምሰጥም በዚህ ምክንያት ነው።

እነዚህ ግን አገልጋይነት አንተንና ቤተ ሰብስቦን ከመውደዱና ከአንተም ጋር ደስተኛ ሆኖ ከመኖሩ የተነሣ፣ “ከአንተ መለዩት አልፎ ለግም” ቢሉ፣ ማለጃውን ከቤተሰብ መዝገብ ላይ በማስደገፍ በወሰዱ ትሰጥላህ፤ ከዚያም ዕድሜ ልኩን አገልጋይህ ይሆናል። በቤት አገልጋይም ላይ እንደዚሁ አድርግ።

አገልጋይነት ዐርነት ማውጣቱ ከዘድ መሰሉ አይታይም፤ የሰድስት ዓመት አገልግሎቱ፣ አንድ የቅጥር ሠራተኛ የሚሰጠው አገልግሎት ዕጥፍ ነውና። አምላክህ ስስገዛህ (ሆይ ለእኔም) በምታደርገው ነገር ሁሉ ይባርክሃል። የእንስሳት በኩራት

የቀንድ ከብት፣ የበግና የፍየል መንጋዎች ሆኖ ተባዕት በኩር ሁሉ ለአምላክህ ስስገዛህ ስስገዛህ (ሆይ ለእኔም) ቀድሶ። የበገሁን በኩር አትሥራበት፤ የበግንም በኩር አትሸልጉ። እርሱ በሚመርጠው ስፍራ አንተና ቤተ ሰብህ በየዓመቱ በአምላክህ ስስገዛህ (ሆይ ለእኔም) ፊት ትበሉታላችሁ። አንድ እንስሳ እንከን ካለበት፣ አንካሳ ወይም ዕውር፣ ወይም ደግሞ ማናቸውም ዐይነት ከባድ ጉድለት ያለበት ከሆነ፣ ለአምላክህ ስስገዛህ ስስገዛህ (ሆይ ለእኔም) አንተ ሠዋው፤ ማለጃውን ገጸህ የሆነውም ሆነ ያልሆነው ሰው፣ እንደ ድኩሳ እንደ ዋሳ ይበላዋል። ደሙን ግን እንደ ውሃ መሬት ላይ አፍሰሰው እንጂ አትብላው።

ፋሲካ

16፥18-ተገ ምግ 1 - ዘፀ 12፥14-20፤ ዘሌ 23፤ 4-8፤ ዘዮሐ 28፤16-25

አምላክህ ስስገዛህ (ሆይ ለእኔም) በአቢብ ሠር ከግብፅ በሌሊት ሰላማዊ፣ የአቢብን ሠር ጠብቅ፤ የአምላክህን የስስገዛህ (ሆይ ለእኔም) ፋሲካ አክብርበት። አምላክህ (ሆይ ለእኔም) ማደሪያ ይህን ነገድ በሚመርጠው ስፍራ ከበግና ከፍየል ወይም ከመንጋህ አንዱን

15፥4 በመካከለ ድኻ አይኖርም፤ በመካከላቸው ድኻ የማይኖሩት እግዚአብሔር እርሱን ለሚታዘዙ ሁሉ በረከቱን ስለሚሰጥ (ፉ 4-6) በሰባተኛው ዓመት ድኻች ሁሉ ሃፊ ስለሚመዘኑ ሰው (ፉ 7-11)፤ ይህ “ሁሉ የሚተወቅን ዓመት” (ፉ 9) የጎሮ ትግር ለገጠ ማቸው እነራሳውያን ከሰጃ ነጻ የሚሆን መልላ የሚሰጣቸው ሲሆን አልፎ ተርምም በማንበብ ወጣት የሆነት ስርዓታት እንደያደርግ ያደርጋል። የላዲቤልዩ ዓመት የሚያሰጥህን ተቅም ከዚህ ጋር ያጸጸፍ (ዘሌ 25፥8-38)።

15፥5 አስታውስ፤ እነራሳውያን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ካጠበቁ ማለጃ ቀርቶ የሚበደሩ ይሆናሉ (28፥43-44 ይሙ)።

15፥11 ድኻች ምን ጊዜም አይጠፋም፤ አደብሰ በማቱ 26፥11 ላይ የተናገረውን ይሙ። መልካም ሕገ አላቸው በሚባሉት ገብረተሰቦች ውስጥ እካን የጎሮ ዋስትና አለመኖርና የገቢ ሁኔታ አለመመዘን በገብረተ ሰብ ውስጥ ድኻች እንዳኖሩ ያደርጋል። እንዲህ ባለው ጊዜ ለድኻች ለችግራኛት የልግህና የርገራሬን እጅ እንድንዘረጋ ጌታ አዘኳል።

15፥15 አስታውስ፤ የ4፥10 ማጠ ይሙ።
15፥16 አንተና ... ከመውደዱ በዘፀ 21፥5-6 ላይ አገልግሎት ማድረግ ካልለገ ከቤተ ሰብ ጋር መኖር ይችላል የሚል ተጨማሪ ምክንያት ተሰጥቷል።

15፥17 ጁራውን ... በመገጠ ስለተሰጠህ የዘፀ 21፥6 ማጠ ይሙ።

15፥18 ዕጥፍ አንድ ዕብራዊ አገልጋይ የሐሙራቢ ሕገ ከሁሉ ላይ ለመውጣት ከሚጠይቀው በላይ ቦጥና ዓመታትን እንዲያለገገል ይጠበቅበታል። “ስድስት ዓመት” በሚለው ፊንታ የሐሙራቢ ሕገ “ሦስት ዓመት” ይለዋል። ሌሎች ጥንታዊ የሕግ ሰነዶች “ዕጥፍ” በሚለው ቃል ፊንታ “አኛ ወይም እየተሰለ” ይለዋል።

15፥19 ተባዕት በኩር ሁሉ ... ቀድሶ። አንድ የሆነ በኩር ሁሉ ለእግዚአብሔር የተለየ እንዲሆን የተደረገውን እግዚአብሔር መቅሠፍትን በግብግሙ ያን ላይ ባወረደ ጊዜ ሕዝቡን ከዚህ መቅሠፍት በላይነት ነው (ዘፀ 12፥12፤29፤ 13፥2 እና ማጠ እንዲሁም 13፥15 ይሙ)።

15፥21 አንድ እገልገል እንከን ካለበት ... አትሠዋው፤ የዘሌ 1፥3 ማጠ ይሙ።

15፥23 12፥16-24 እንዲሁም የዘፀ 9፥4፤ የዘሌ 17፥11 ማጠ ይሙ። 16፥1-17፤ በገጽ 178 ላይ፣ “የቤሌህ ኪዳን በዓለትና ሌሎች የተቀደሱ ቀናት” የሚለውን ሠንጠረዥ ይሙ። እንዲሁም ዘፀ 23፥14-19 እና ማጠ 34፥18-26፤ ዘሌ 23፥4-44 ማጠ፤ ዘዮሐ 28፥16-29-40 ይሙ።

16፥1-8፤ ዘፀ 12፥1-28፤ 13፥1-16 እና ማጠ ይሙ። 16፥1 አቢብ በገጽ 101 ላይ፣ “የዕብራውያን የቀን አቋባጠር” የሚለውን ሠንጠረዥ ይሙ።

እንስሳ ለአምላክህ በስገዘላብከር (ሆዌ አላሜ) ፋሲካ አድርገህ ሠዋው። ኸከካ ቂጣ ጋር አትብላው፤ ኮግብፅ የወጣኸው በችኮላ ነውና ከግብፅ የወጣህበትን ጊዜ በአይወትህ ዘመን ሁሉ ታስብ ዘንድ የምክራ ቂጣ ሰባት ቀን ብላ። ⁴በምድርህ ሁሉ ላይ በአንተ ዘንድ ለሰ ባት ቀን እርሾ አይገኝ፤ በመጀመሪያው ዕለት ምሽት ከምትሠዋውም ላይ ማናቸውንም ሥጋ ሳት ድረስ እንዲቄይ አታድርግ።

⁵አምላክህ ስገዘላብከር (ሆዌ አላሜ) በሚሰጥህ በማናቸውም ከተማ ፋሲካን መሠዋት አይገባም። ⁶ነገር ግን ለሰሙ ማደሪያ ይሆን ዘንድ አምላክህ ስገዘላብከር (ሆዌ አላሜ) በሚመርጠው ስፍራ፣ ፀሓይ ስትጠልቅ ምሽት ላይ ኮግብፅ በጣህበት ሰዓት ሞጋታዊ መታሰቢያ (በዚያ) ፋሲካን ሠዋ። ⁷ሥጋውንም ጠብስህ አምላክህ ስገዘላብከር (ሆዌ አላሜ) በሚመርጠው ስፍራ ብላ፤ ሲነጋም ወደ ደንኳንህ ተመልህ ሂድ። ስድስት ቀን ያልበካ ቂጣ ብላ፤ በሰባተኛው ቀን ለአምላክህ በስገዘላብከር (ሆዌ አላሜ) የተቀደሰ ጉባኤ አድርግ፤ ሥራም አትሥራበት።

የመርገፍ በዓል

16፡19-12 ተጓ ምሳ - ዘላ 23፡15- 22፤ ዘኑ 28፡26- 31

⁹እህልህን ማጨድ ከምትጀምርበት ዕለት አንሥቶ ሰባት ሳምንት ተጠር። ¹⁰ከዚያም በኋላ አምላክህ ስገዘላብከር (ሆዌ አላሜ) በረረከህ መጠን፤ በፈቃድህ የምታመጣውን ስጦታ በማቅረብ የመከፋን በዓል አምላክህን ስገዘላብከርን (ሆዌ አላሜ) አክብር። ¹¹አንተ፣ ወንዶችና ሴቶች ልጆችህ፣ ወንዶችና ሴቶች አገልጋዮችህ፣ በከተሞችህ ያለ ሌዋዊና መጻተኛ በመክከልህ የሚኖሩ አባት የሌላቸውና መጠለቶች አምላክህ ስገዘላብከር (ሆዌ አላሜ) ለሰሙ ማደሪያ እንዲሆን በሚመርጠው ስፍራ በአምላክህ በስገዘላብከር (ሆዌ አላሜ) ፊት ደስ ይበላችሁ። ¹²አንተም በግብፅ ባሪያ እንደነበርህ አስታውስ፤ ይህንንም በጥንቃቄ ጠብቅ።

የዳስ በዓል

16፡13-17 ተጓ ምሳ ዘላ 23፡33-43 ዘኑ 29፡12-39

¹³የእህልህን ምርት ከውድማህ፣ ወይንም ከመጭመቂያህ ከሰበሰቡ በኋላ፣ የዳስን በዓል ሰባት ቀን አክብር። ¹⁴በየዓሉ አንተ፣ ወንድና ሴት ልጆችህ ወንድና ሴት አገልጋይህ፣ በከተማው ያለሌዋዊ፣ መጻተኛ፣ አባት አልጠናው መበለጥቱ ደስ ይበላችሁ። ¹⁵እግዚአብሔር

16፡13 ዘ012፡8- 11፡39፤134፡181
 ዘ44፡911፡ቆር5፡81
 16፡4 ዘ012፡6-8፡1
 ግር14፡12
 16፡6 ዘ012፡42
 16፡7 ዘ012፡8
 16፡8 ዘላ23፡8፤
 ግፋ26፡17፤
 ሉቃ2፡41፤122፡7፤
 ዮሐ2፡13
 16፡9 ዘ023፡16፤
 ዘሁ2፡1
 16፡11 ዘ020፡24፤
 ዘ812፡7፤ዘ812፡12፤
 14፡29፤20፡7፤13፤
 ያህ8፡10
 16፡12 ዘ815፡15
 16፡13 ዘ527፡37፤
 ዘ023፡16ዘላ2፡14፤
 16፡14 ተፋ11
 16፡15 ኢ።838፡7፤
 መግ47፡28፤7130፡11

(ሆዌ) በመረጠው ስፍራ ለአምላክህ በስገዘላብከር (ሆዌ አላሜ) በዓሉን ሰባት ቀን አክብር፤ አምላክህ ስገዘላብከር (ሆዌ አላሜ) በእህል ምርትህና በጅህ ሥራ ሁሉ ይባርክሃል፤ ደስታህም ፍጹም ይሆናል።

¹⁶ወንዶችህ ሁሉ በዓመት ሦስት ጊዜ፣ በቂጣ በዓል፣ በመከር በዓልና በዳስ በዓል ላይ፣ እርሱ በሚመርጠው ስፍራ በአምላክህ በስገዘላብከር (ሆዌ አላሜ) ፊት ይቅረቡ፤ ማንም ሰው በእግዚአብሔር (ሆዌ) ፊት ባይ እጁን አይቅረብ። ¹⁷አምላክህ ስገዘላብከር (ሆዌ አላሜ) በባረከህ መጠን እያንዳንዱ እንደ ችሎታው ይሰጥ።

በሌ ፍርድ አሰጣጥ

¹⁸አምላክህ ስገዘላብከር (ሆዌ አላሜ) በሚሰጥህ ከተሞች ሁሉ ለየገዢዎችህ ዳኞችንና አለቆችን ሹም፣ እነርሱም ሕዝቡን በቅን ፍርድ ይዳኙ። ¹⁹ፍርድ አታዛባ፤ አድልዎ አታደርግ፤ ጉሳም አትቀበል፤ ጥቀ የጠባባንን ዕይን ያሳውራል፤ የጻድቃንንም ጾቃ የጠግማልና። ²⁰በአይወት እንድትኖርና አምላክህ ስገዘላብከር (ሆዌ አላሜ) የሚሰጥህን ምድር እንድትወርስ፣ ቅን ፍርድን ብቻ ተከተል።

ሌሎችን አግልክት በሌ ግምለክ

²¹ለአምላክህ በስገዘላብከር (ሆዌ አላሜ) በምትሠራው መሠዊያ አጠገብ የሌኪራን ምስል የዕንጨት ዐምድ አታቀም። ²²አምላክህ ስገዘላብከር (ሆዌ አላሜ) የሚጠላውን ማምለሪያ ዐምድ ለአንተ አታቀም።

17እንከን ወይም ጉድለት ያለበትን በሬ ወይም በግ በእርሱ ዘንድ አስጸያፊ ነውና ለአምላክህ በስገዘላብከር (ሆዌ አላሜ) አትሠዋ።

²እግዚአብሔር (ሆዌ) በሚሰጥህ ከተሞች በአንዲት አብርሀን የሚኖር ወንድ ወይም ሴት ከዳኑን በማፍረስ በአምላክህ በስገዘላብከር (ሆዌ አላሜ) ፊት ክፉ ርዲት ሲፈጸም ቢገኝ፣ ³ትእዛዛቤንም በመተላለፍ ባዕዳን አማልክትን ያመለክ፣ ለእርሱም ማለትም ለፀሓይ ወይም ለጨረቃ ወይም ለሰማይ ከዋክብት የሰገደ፣ ⁴አንተም ይህ መደረጉን ብትሰማ፣ ነገሩን በጥንቃቄ መርምር፤ የተባደረም እውነት ከሆነና እንዲህ ያለው አስጸያፊ ነገር በእስራኤል ዘንድ መፈጸሙ ከተረጋገጠ፣ ⁵ይህን

² ወይም ፀሓይ ሰውም ንጉላዊ
³21 ወይም ለእራሱ ባለህ ምን ዐይነት ዛፍ አትትላል።

16፡3፡12 ታሰብ ዘንድ፣ የፋ፡10 ማብ ይመ።
 16፡6 ሞጋታዊ መታሰቢያ፣ ከዚህ ቀደም ሲል ያሉት ሐረጎች እንደሚያመለክቱት የቀኑን ጊዜ ወይም ከግብፅ ለቀው የወጡበትን ዕለት ሊያመለክት ይችላል።
 16፡7 ወደ ደንኳንህ በዓሉን ክብራችሁ በኋላ ወዳሬፋችሁበት ሴት ተመለሱ ግለት ነው፤ ይህም በቋረኒት ወይም በጊዜያዊነት የሚኖሩበት ሊሆን ይችላል።
 16፡8 ጉሳህ ይህ ቃል በዕብራይስጡ፣ “የመዝጊያ ጉሳህ” የሚል ትርጉም ላይኖረው አይቀርም፤ ዘላ 23፡36 ይመ።
 16፡9 እህልህን ግጨድ ከምትጀምርበት ዕለት አንሥቶ፣ በአቢብ ወር በ16ኛው ቀን ግለት ነው፤ ይህም የፋሲካ በዓል የሚከበርበት ሁለተኛው ቀን ነው።
 16፡15 ደስታህም ፍጹም ይሆናል፤ ደስታቸው ፍጹም የሚሆነው ከእግዚአብሔር በረከት የተነሣ ነው (ከዮሐ 3፡29፡15፡11።

16፡24፤ ከፊል 2፡2፤ ከዮሐ 1፡4፤ ከዮሐ 12፡2 ምጽግ።
 16፡6 በዓመት ሦስት ጊዜ ሦስት፣ ሞጋታዊ ክብር በዓላት ሲሆን እነዚህ ሦስት ታላቅ በዓላት ለማክበር ወደ ተመረጠው ማለገጫ ስፍራ መሄድ ያስፈልግ ነበር (ዘ0 23፡14፡171 34፡23 ይመ።)
 16፡17 በባረከህ መጠን እያንዳንዱ እንደችሎታው ይሰጥ፤ ቀ 10 ይመ፤ ከ2ቆር 8፡12 ጋር ያነጻጻሩ።
 16፡18-20፤ ከ1፡9-18፤ ከዘ0 18፡13-26 ጋር ያነጻጻሩ።
 16፡19 ዘ0 23፡8 እና ማብ ይመ።
 16፡21-22 የሌኪራን ምስል የዕንጨት ዐምድ ... ማምለሪያ ዐምድ፣ የ7፡5 ማብ ይመ።
 17፡1 እንከን ወይም ጉድለት፣ የዘሌ 1፡3 ማብ ይመ።
 17፡3 ለፀሓይ ወይም ለጨረቃ ወይም ለሰማይ ከዋክብት የሰገደ፤ 2ኃ፤ 17፡16፤ 21፡3፤5፤ 23፡4-5 ይመ።

ክፉ ድርጊት የፈጸመውን ወንድ ወይም ሴት ወደ ከተማ ደጅ ወስደህ፤ ያን ሰው እስኪሞት ድረስ በድንጋይ ውገረው። ፍጥት የሚገባው ሰው፣ በሁለት ወይም በሦስት ሰዎች ምስክርነት ይገደል፤ ነገር ግን በአንድ ሰው ምስክርነት ብቻ ማንም ሰው አይገደል። ጊን ደሴም መጀመሪያ የምስክርቹ እጅ፣ ቀጥሎም የሕዝቡ ሁሉ እጅ ይረፍበት፤ ክፉን ከመካከልህ አስወግድ።

የፍርድ አደባባይ

፩ በአንድ የጥፋት ግድያ ዐይነትና በሌላ፣ በአንድ ዐይነት ስጋዊ ክርክርና በሌላ፣ ወይም በአንድ የክስ ስጋዊና በሌላ መካከል ውሳኔ የሚጠይቅ ማንኛውም ጉዳይ ቢሆን፣ ከጸቅም በላይ የሆነ ጉዳይ በከተሞችህ ውስጥ ቢያጋጥምህ፣ ተነሥተህ አምላክህን ስግግር። (ሀዘኑ ደሴም) ወደሚመርጠው ስፍራ ውጣ፤ ፳ህንት ወደ ሆኑት ለሞያዎቻችሁ በዚያን ጊዜ ጽኑ ወደ ሆኑት ሰው ሂደህ፤ ስለ ጉዳዩ ጠይቃቸው፤ እነርሱም ውሳኔውን ይነገሩሃል። ፳፻አንተም እገዛ አብላክራ (ሀዘኑ) በሚመርጠው ስፍራ እነርሱ በሚሰጡት ውሳኔ መሠረት ፈጽሞ፤ እንድትፈጽም የሚሰጡትን መመሪያ ሁሉ በማንቃቋ አድርግ። ፳፻የጸብተኞቻችሁ ሕግና በሚሰጡ መመሪያዎች መሠረት ፈጽሞ፤ እነርሱ ከሚነገሩህ ቀኝም ግራም አትበል። ፳፻አምላክህን ስግግር። (ሀዘኑ ደሴም) ለማገልገል በዚያ የሚቆይውን ከህን ወይም ጸኛ የሚገኙ ይገደል፤ ከሌሎችም መካከል ክፉውን አስወግድ። ፳፻ሕዝብም ሁሉ ይህን ሲሰማ ይፈራል፤ ከዚያ ወዲያም እንዲህ ያለውን የንቀት ድርጊት አይደግመውም።

ንጉሥን ስለማንገሥ

፳፻አምላክህን ስግግር። (ሀዘኑ ደሴም) ወደሚሰጡ ምድር ስትገባ፣ በሙትወርሳትና በምትሰጡ ጥባት ምድር፣ “በዙሪያዬ እንዳሉት አስቃይክ ሁሉ፣ እኔም በላዩ ንጉሥ ላንገሥ” ብትል፤ ፳፻አምላክህን ስግግር። (ሀዘኑ ደሴም) የሚሚርጠውን ንጉሥ በላይህ ታነግግላህ፤ ከገዛ

- 17፡6 ዘጸግ35፡30፡
- ዘጸ19፡15፡
- ግፋ18፡16
- 17፡7 ዘሌ24፡14፡
- ዘጸ13፡51፡ሌሥ7፡58፡
- የሐ8፡71፡ፋር5፡13
- 17፡8 ዘወ21፡6፡
- ዘጸ12፡52፡ዘጸ19፡104፡
- ዘጸ122፡3፡5
- 17፡9 ዘፍ25፡22፡
- ዘወ21፡6፡ዘጸ19፡17፡
- 24፡8፡27፡9፡
- ሕግ44፡24፡አፄ2፡11
- 17፡11 ዘሌ10፡11፡
- ዘጸ5፡32
- 17፡12 ፋፋ3፡
- 16፡17፡14ዘጸ1፡15፡30፡
- ዘፍ19፡ዘጸ13፡5፡11፡
- 18፡20፡19፡20፡
- 1፡18፡40፡ሐር፡41፡41፡
- ሆሌ፡44፡ዘክ13፡3፡
- 17፡13 ፋፋ2
- 17፡14 ዘጸ33፡53፡
- አሴ21፡43፡
- 14፡ፍ፡8፡5፡19፡20፡
- 10፡19
- 17፡15 14፡ፍ፡16፡3፡
- 24፡ፍ፡5፡3፡
- ሌር፡ፋ፡2፡
- 17፡16 ዘወ13፡17፡
- 14፡ፍ፡8፡11፡1፡5፡24፡26፡
- 9፡19፡10፡26፡28፡29፡2፡
- ዘፍ1፡14፡ፍ፡ጠ፡7፡1
- ሌ፡ፋ፡2፡7፡30፡16፡
- 3፡14፡ሌር፡ፋ፡2፡14፡
- ሕግ17፡15፡
- 17፡17 ዘወ34፡16፡
- 24፡ፍ፡5፡13፡12፡11፡
- 1፡17፡10፡27፡11፡2፡3፡
- 2፡ፍ፡1፡11፡11፡21፡
- ግፋ31፡3፡አፋ፡4፡2፡
- 17፡18 ዘጸ31፡22፡
- 24፡አሴ፡24፡26፡
- 14፡ፍ፡10፡25፡
- 1፡17፡1፡46፡1፡ፍ፡29፡23፡
- 2፡ኔ፡92፡3፡11
- 17፡19 ዘጸ49፡10፡
- 11፡13፡አሴ፡14፡8፡
- 15፡3፡3፡11፡1፡38፡
- 2፡ፃ፡22፡2
- 17፡20 ዘጸ5፡32፡
- አሴ፡2፡6፡12፡
- 14፡ፍ፡8፡5፡11፡0፡25፡
- 15፡2፡3፡
- 9፡41፡1፡ፍ፡28፡8፡

ወንድሞችህ መካከል እንጂ፣ እስራኤላዊ ወንድምህ ያልሆነውን ባዕድ በላይህ አታንግሥ። ፳፻ንጉሡም ብዙ ፈረሶችን ለራሱ አያብዛ፤ ወይም ደሞየ የፈረሰኞችን ፋጥር ለመጨመር ሕዝቡን ወደ ግብጾ አይመልስ፤ እገዛአብሔር (ሀዘኑ)፣ “በዚያ መንገድ ፈጽሞ አትመለሱ” ብሎአችኋልና። ፳፻ለቡ እንዳይሰትም ብዙ ሚስቶችን አያግባ፤ ብዙ ብርና ወርቅም አያግቦ ስብስብ።

፳፻በመንግሥቱ ዘፋን ላይ በሚቀመጡትም ጊዜ የዚህን ሕግ ቅጅ ከሌዋውያን ካህናት ወስዶ በጥቅልል መጽሐፍ ለራሱ ይጻፍ። ፳፻አምላክን ስግግር። (ሀዘኑ ደሴም) ማንበር የሚገባ ዘንድ፣ የዚህን ሕግ ቃል ሁሉና ይህን ሥርዐት በጥንቃቄ ይከተል ዘንድ ከእርሱ ጋር ይሁን፤ በሕይወቱ ዘመን ሁሉ ያንብበው፤ ጳጳሮች ዘርፍ በእስራኤል ላይ ረጅም ዘመን ይዘኑ ዘንድ፣ ከሕጉ ቀኝም ግራም አይበል፤ ራሱን ከሌሎች ወንድሞቹ በላይ የተሻለ አድርጎ አይቀጥጠው።

18 ለዋውያን ካህናት፣ የሌዊ ነገድም ሁሉ ከእስራኤል ጋር የመሬት ድርሻ ወይም ርስት አይኖራቸውም፤ ለእግዚአብሔር (ሀዘኑ) በእሳት ከሚቀርበው መባ ይብሉ፣ ድርሻቸው ነውና። ትንበይዎቻቸው መካከል ርስት አይኖራቸውም፤ በሃሳቦቻቸው ተስፋ መሠረት እግዚአብሔር (ሀዘኑ) ርስታቸው ነው። ፳፻ኮርሃ ወይም በግ የሚሠዋው ሕዝብ ለሁሉ የሚሰጠው ድርሻ ወርቅና፣ መንገደላ ውንና ሆድ ዕቃውን ነው። ፳፻የአሁህን፣ የአዳራሽ ወይንም የዘይትን በዙሪት እንዲህ ከበጎችህ በመጀመሪያ የተሸለተውን ጠጉር ትሰጣህ፤ ፳፻እግዚአብሔር (ሀዘኑ) ስም ቆሞ ለዘላለም ያገለግል ዘንድ አምላክህ እገ

- መዘ119፡102 18፡1 ዘጸ18፡8፡20፡ አር33፡18፡21፡1፡ፋር9፡13
- 18፡2 ዘጸ18፡20፡ አሴ13፡14 18፡3 ዘወ29፡27፡ዘሌ14፡5፡
- 7፡28-34፡ ዘጸ18፡12 18፡4 ዘወ22፡29፡ ዘጸ18፡12
- 18፡5 ዘወ28፡1 29፡9፡ዘሌ10፡8
- 17፡20 ራጶን ... የተሻለ አድርጎ አይቀጥጠው፤ ከእርሱ በታች ያሉ ሰዎች ሁሉ፣ ከሕግ በላይ እንዳላሁኑ ሁሉ፣ ንጉሡም ከእግዚአብሔር ሕግ በላይ ሊሆን አይችልም።
- 18፡1 ድርሻ ወይም ርስት አይኖራቸውም፤ የገል የመሬት ይዞታ እንዳኖራቸው አልተፈቀደላቸውም። ከሕዝቡ የሚሰበሰቡ ጠላቶችና ለመሥዋዕት ከሚቀርቡት እግዚአብሔር የተወከሉ ክፍለ ለሆኑት እንደሚገኙ ሁሉ (14፡22-29 እና ግን እንዲሁም የዘሌ 27፡30 ግን እና ዘጸ 18፡21-29 ይመዘኑ) ከተሞቻቸው በአካባቢያቸው የሚገኙ የጠጉሮች ስምተኛ ለሆኑት ተላይተዋል (አሴ 21፡41-42)።
- 18፡4 በዙሪት ዘወ 23፡19 እና ግን፣ 34፡26፡ ዘሌ 23፡10-11
- ዘጸ 15፡18-20፡ 18፡12-13 ይመዘኑ።
- 18፡5፡ የ21፡5 ግን ይመዘኑ።

- 17፡6 በሁለት ወይም በሦስት ሰዎች ምስክርነት፤ በዘጸ 35፡30 ላይ ይህን ተተምላኩት ተጨማሪ ግብራሪያ ተሰጥቶልህ።
- 19፡15 ይመዘኑ። ስማቱ 18፡16፤ ከ2፡ፍ፡ 13፡1፤ ከ1፡ጠ፡ 5፡19፤ ከዕብ 10፡28 ጋር ያነጻጽሩ።
- 17፡7 ክፉውንም ከመካከል ግብጾ ወይም አለባህ ፋ 12 ይመዘኑ። እንዲሁም የ13፡5 ግን ይመዘኑ።
- 17፡14 በዙሪያዬ እንዳሉት አስቃይክ ሁሉ ... ንጉሡም ጠላት አይሆንም፤ ከእርሱም በኋላ የተነሳውን ወርቅናት በእግዚአብሔር ምትክ ወይም በእርሱ እንደሚከተሉት የተመረጠው በራሱ በእግዚአብሔር ነው። በራሱም ገደም፤ “እግዚአብሔር ይጠቅሳል” እንዲሁም ግለት ነው (መገ 8፡23 እና ግን ይመዘኑ)። ይህን እንጂ፣ መላ እዚህ ላይ ሕዝቡ፣ እግዚአብሔር ከሰጣቸው ሥርዐት በግፊገጥ ወደ ፊት ንጉሡ ይገሥጃል፤ ባለው እንደሚጠይቅ ተናግሮልል (14፡ፍ፡ 8፡4-9 ይመዘኑ) እንዲሁም የ7፡25፡ የ14፡ፍ፡ 8፡1-12፡25 ግን ይመዘኑ። በተጨማሪም ዘሌ 20፡23 ይመዘኑ። ስለዚህ መላ ወደ ፊት ንጉሡ እንዲት መመረጥ እንዳለባቸው መመሪያ ሰጣቸው።
- 17፡16-17፡ አሴ፡አፄ2፡ ወደ ግብጾ የመለሰ መሪ አይኑ እንጂ (አር 42፡13-43፡7 ይመዘኑ) የሌላ ጳላ በእስራኤል ላይ የነገሡ ነገሥታት፣ በተለይም ከገንጫ ሰሎሞን ጀምሮ በዚህ ክፍል የተጠቀሱትን ነገሮች ሁሉ ተገልጧል። ተገኝተዋል (1፡ፃ፡ 4፡26፡ 11፡1-4)።
- 17፡18 የዚህን ሕግ ቅጅ ... ለራሱ ይጻፍ፤ እንደ ንጉሡ

ዘላለሙ (ሆኖ አላሁን) ከነገሩችሁ ሁሉ እርሱንና ዘርቹን መርጠል።

⁹አንድ ለዋዊ ከሚኖርበት ከጥቸኛውም በለስራኤል ካሉት ከተሞችህ መካከል በፍ ጸም ፊቃድ እግዚአብሔር (ሆኖ) ወደሚመር ርጠው ስፍራ ቢመጣ፤ ¹⁰እግዚአብሔር (ሆኖ) ፊት ቆመው እንደሚያገለግሉት ሊሞውንን ወንድሞቹ፤ እርሱም በአምሳካ በስገዛለብሔር (ሆኖ አላሁን) ስም ያገልግል። ¹¹ከቤተ ሰቡ ንብ ረት ሽያጭ ላይ ገንዘብ ቢቀበል እንከ፤ ባልንጀ ሮቹ ከሚያገኙት ጥቅም እኩል ይካፈላል።

አስጸዳፊ ድርጊቶች

⁹አምሳካህ ስገዛለብሔር (ሆኖ አላሁን) ወደሚሰጥህ ምድር በሚተገባበት ጊዜ፤ በዚያ የሚኖሩት አሕዛብ በምዲሩሙትን አስጸዳፊ መንገድ አትከተል። ¹⁰በመካከለህ ወንድ ወይም ሴት ልጁን በእሳት የሚሠሞዱ ማርተኛ፤ ወይም መተተኛ፤ ሞራ ጎሎዋ፤ ጠንቋይ ¹¹ወይም በደምግግት የሚጠሉት፤ መናፍቅት ጦሪ ወይም ሙት አነጋጋሪ በመካከላል ከቶ አይገኝ። ¹²እነዚህን የሚያደርግ ሁሉ በእግዚአብሔር (ሆኖ) ዘንድ አስጸዳፊ ነውና፤ ከእነዚህ አጸዳፊ ልምዶች የተነሣም አምሳካህ ስገዛለብሔር (ሆኖ አላሁን) እነዚያን አሕዛብ ከፈትህ ያባርራቸዋል። ¹³በአምሳካህ በስገዛለብሔር (ሆኖ አላሁን) ፊት ነውር አላባ ሁን።

ዛቢ ይለ መንሣቱ

¹⁴ምድራቸውን የምታስለቅቃቸው አሕዛብ፤ መተተኞችን ወይም ማርተኞችን ያጸምባሉ፤ አንተ ግን ይህን እንድታደርግ አምሳካህ ስገዛለብሔር (ሆኖ አላሁን) አልፏቸዋል። ¹⁵አምሳካህ ስገዛለብሔር (ሆኖ አላሁን) ከዝ ሚድሞችህ መካከል እንደ እኔ ያለ ነቢዩ ያስነሣልሃል። እርሱን እድምጥ። ¹⁶ከከሬብ ገብእ በተደረገበት ዕለት፤ “እንጻልሞት የአምሳካህ የስገዛለብሔር” (ሆኖ አላሁን) ድምፅ አለሰማ፤ እንዲህ ያለውንም አስፈሪ ላሳት ደግሜ አልይ” ብላህ አምሳካህን ስገ ስገላለብሔር (ሆኖ አላሁን) የጠየቅኸው ይህን ነውና።

¹⁷እግዚአብሔር (ሆኖ) እንዲህ አለኝ፤ “የተናገሩት መልአም ነው፤ ¹⁸ከወንድሞቻቸው መካከል እንደ አንተ ያለ ዛቢ ይለኝ አስነሣላቸዋል። ቃሉን በእኛ አደርጋለሁ፤ የማዘውንም ሁሉ ይነግራ

- 18፡6 ዙጽ35፡2-31 ዘ41245
- 18፡7 ቍ191
- 19፡18፡32፡122፡161 መ፡118፡26
- 18፡8 ዙጽ18፡24፡21
- 21፡6፡31፡14፡150፡1244፡47113-12
- 18፡9 ዘ4፡18፡31 ዘ49፡5፡12፡29-31
- 2፡212፡12፡21፡28፡528፡33፡33፡216፡43፡331
- 2፡106፡21፡9፡111፡14፡2444
- 18፡10 ዘ07፡111
- ዘ4፡18፡21፡19፡311
- 1፡4፡መ፡15፡23
- 18፡11 ዘ022፡18፡1፡4፡መ፡28፡131
- ኢ4፡719
- 18፡12 ዘ4፡18፡24
- 18፡13 ዘፋ፡6፡9
- መ፡119፡1፡ማ፡5፡48
- 18፡14 2፡17፡21፡6
- 18፡15 ግ፡21፡11
- ሉ፡2፡25-35፡1
- ፍ፡11፡21፡1፡ሐ፡3፡22፡7፡37
- 18፡16 ዘ020፡19፡1 ዘ45፡23-27
- 18፡18 ዘፋ፡20፡7
- ዘ04፡12፡1፡ፊ፡2፡31
- 26፡18፡15፡14፡1፡ግ፡14፡21
- የኢ፡4፡25-26፡1
- 14፡24፡1፡ሐ፡3፡2
- 18፡19 ፋ፡7
- ዘ023፡21
- ዘ4፡19፡12፡2፡ፊ፡24፡1
- ኢ፡02፡23
- ሐ፡3፡23፡1፡11፡25
- 18፡20 ዘ023፡131
- ዘ4፡13፡1-5፡17፡12
- 18፡22 ፋ፡201
- ዘ4፡13፡21፡ፊ፡3፡201
- 1፡9፡22፡28፡1፡ር፡28፡9
- 19፡1 ዘ46፡10-11
- 19፡6 ዙጽ35፡12
- 19፡8 ዘፋ፡15፡81
- ዘ034፡24፡ዘ4፡1፡24

ቸዋል። ¹⁹ማንም ሰው ነቢዩ በሰሜ የሚናገረውን ቃሉን ባይሰማ፤ እኔ ራሴ በተጠያቂነት እይዘዋለሁ። ²⁰ገር ግን እንዲናገር እኔ ያላዘዘ ሁሉን ቃል በድፍረት በሰሜ የሚናገርም ሆነ በሌሎች አማልክት ስም የሚናገር ዛቢ ይገደላል።

²¹አንተም በልብህ፤ “እግዚአብሔር (ሆኖ) ያልተነገረውን መልእክት እንዴት ማወቅ እንችላለን?” ብትል፤ ²²ኪዩ በእግዚአብሔር (ሆኖ) ስም የተናገረው ካልተፈጸመ ወይም እውነት ሆኖ ካልተገኘ፤ መልእክቱ እግዚአብሔር (ሆኖ) የተናገረው አይደለም። ያ ዛቢ ድፍረት ተናግሮታልና እርሱን አትፍራው።
መግጸኛ ከተሞች
19፡1-14 ግመ - ዙጽ 35፡6-34 ዘ4 441-43፤ ኢሴ 2፡1-9

19አምሳካህ ስገዛለብሔር (ሆኖ አላሁን) ምድሪቸውን ለእኩ የሚሰጥባቸውን አሕዛብ በሚደመሰሳቸው ጊዜና አንተም አነርሱን አለል ቅቀህ በከተሞቻቸውና በቤተሰባቸው በምትቀመጥበት ጊዜ፤ ²አምሳካህ ስገዛለብሔር (ሆኖ አላሁን) ርስት አድርጎ በሚሰጥህ ምድር እማካይ ስፍራ፤ ሦስት ከተሞችን ለራሱህ ላይ። ³ሰው የገደለ ሁሉ እንዲሸጠባቸው አምሳካህ ስገዛለብሔር (ሆኖ አላሁን) ርስት አድርጎ በሚሰጥህ ምድር መንገዶችን ሠርተህ፤ በሦስት ክፈላቸው።

በተንኩል ሳይሆን ድንገት ሳያሰበው ባልንጀራውን ገደሉ እይወቱን ለማትረፍ ለማሸሸ በው መመሪያው የሚከተለው ነው። እነሆ፤ እንደ ሰው ከባልንጀራው ጋር እንጨት ለመቀረጥ ወደ ጫካ ቢሄድ፤ ዛፋን ለመጣል መጥረሲያውን በሚሰነዝርበት ጊዜ ብረቱ ከእጅታው ወልቆ ባልንጀራውን በመምታት ቢገድለው፤ ያ ሰው ከእነዚህ ከተሞች ወደ አንጻ መሸሸ እይወቱን ማትረፍ ይችላል።⁵አስበዚያ በተንኩል ሳይሆን ድንገት ሳያሰበው ባልንጀራውን ቢገድል፤ መንገዱ ረጅም ከሆነ ደግ ተስቃይ በንደት ተከታትሎ ይደርሰበትና መገደል የማይገባው ሰው ሊገድል ይችላል። ሦስት ከተሞችን ለራሱ እንድትላይ ያዘዘሁ በዚህ ምክንያት ነው።

እነሳባቸው በመሳሳተ በገባላቸው ቃል መሠረት አምሳካህ ስገዛለብሔር (ሆኖ አላሁን) ወሰንህን ሲያሰፋ

⁵10 ወይም ወንድ ወይም ሴት ልጅ የሚገድል።

18፡9 አሕዛብ የሚፈሩሙትን አስጸዳፊ መንገድ፤ ከዚህ ቀጥሎ ማገገሙን የአስማትንንና የመናፍቅት ጠሪነትን ተግባር አስመልክቶ፤ በብሉይ ኪዳን ከተሰጠው ዝርዝር ሁሉ እጅግ የተረጋ ዝርዝር ነው። በዚህ ክፍል የተጠቀሱት ሁሉ በስንጉም ያደር የሚገኙ፤ ማንም የሚገኙ ሲሆኑ፤ ሁሉም በእግዚአብሔር ተሞክረዋል፤ ተዛውነዋል። በእግዚአብሔር ሕዝብ መሪዎች፤ ምሪትንና ራዲንን ፍለጋ ወደ እነዚህ ሰዎች መሄድ የለበትም። ከዚህ ይልቅ ግን የእግዚአብሔር እውነተኛ ዛቢዎች የሚያመጡትን መልእክት ግድመጥ ይገጠዋል (ፋ 14-22 ይመ።)

18፡10 ወንድ ወይም ሴት ልጅን በእሳት የሚሰጥህ 12፡31 ይመ፤ እንዲሁም የዘ4 18፡21 ማለ ይመ።

18፡15 እንደ እኔ ያለ ዛቢ፤ ፋ 16 እንዲሁም የክፍለ አጠቃይ ወደፊት (በተለይ ፋ 20-22 ይመ) እንደሚያመለክት በግ ዘው መንገዱ እያትን ማለት ነው። በክራብ ተራራ ላይ ሕዝቡ ሙሉ ከእግዚአብሔር መልእክት ተቀብሎ እንዲነግራቸው ጠቆመው ዳር (ዘ0 20፡19 እና ግብ ይመ)። እህን ግን መሰሪ ለሊዮቸው በመሆኑ ለገላ የእግዚአብሔር ዛቢ የእርሱን ቦታ እንደሚተካና

ወደፊት ለሚነሣው ትውልድ ደግሞ ላል ዛቢ እንደሚያስፈልግ ነገራቸው። ለዚህ “እንደ እኔ ያለ ዛቢ” ሲል ከእርሱ በኋላ የሚነሣ ዛቢዎችን የሚያሳይ የወል መልእክት ነው። ከዚህም በተጨማሪ ወደፊት የሚመጣውን መሲህ የሚያመለክትና ልዩ በሆነ መንገድ በአየሱስ የተፈጸመ ቃል ነው (ፍ፡4፡1፡21፡25፡45፤ 5፡46፤ 6፡14፤ 7፡40፤ ሐ፡3፡22-26፤ 7፡37 ይመ።)

18፡16 ዘ0 20፡18-19፤ ዕለ 12፡18-21 ይመ።

18፡18 ቃሉንም በእኩ ዘ0 4፡15-16፤ እንዲሁም የዘ0 7፡1-2 ማለ ይመ።

18፡20 ድፍረት ... የሚናገር ዛቢ፤ የ13፡1-5 ማለ ይመ።

ይገደል፤ 13፡5፤ ለር 28፡15-17 ይመ።

18፡21-22 ይህ በአሉታዊ አነጋገር የቀረጠው ሰራተኛ ነገር ሁልጊዜ እውነትነት አለው። ሰዎች “የተነገረው ትዝቢት ከተፈጸመ ከእግዚአብሔር ነው” ተብሎ በአምታዊ አነጋገር የቀረበ ዐረፍተ ነገር ሁልጊዜ እውነትነት ላይናቸው ይችላል (የ13፡1-5 ማለ ይመ።)

19፡1-13፤ 4፡41-43፤ ዙጽ 35፡9-28፤ ኢሴ 20 ይመ።

እስትንፋሰ ያለውን ሃገር አታስተርፍ፤ ¹⁷ኪቤ ያዋውን፤ አምራቁውን፤ ከነፃናቂውን፤ ፈርዘዋውን፤ አዲያዋውን፤ አያብላቁውን አምላክህን ከገዛህከከሰ። (ሆዌ ለኤሎም) ባዘዘህ መሠረት ፈጽመህ ደምስላቸው። ¹⁸አለበለዚያ አማልክታቸውን በሚያመልኩበት ጊዜ የሚፈጽሟቸውን እስ ጸያፊ ተግባራት ሁሉ ታደርግ ከንድ ያስተምሩሃል። (በአምላክህ) በእግዚአብሔርም ላይ ኅጢአት ትሠራለህ።

¹⁹አንድን ከተማ ተሞገተህ ለመያዝ የረጅም ጊዜ ከበባ ካደረግህ፤ ዛፎችን በመጥረቢያ ጨፍቆፈህ አታጥፋ፤ የእነርሱን ፍሬ መብላት ትችላለህ፤ አትቀራጣቸው፤ ከሰህ የምታጠፋቸው የሚጻዱ ዛፎች ሰዎች ናቸውን? ²⁰የሚበላ ፍሬ እንደማያፈራ የምታውቀውን ዛፍ ግን ልትቁርጠውና ጦርነት የምታካሄድባትን ከተማ በድል እስከትቁጠራት ድረስ ለከበባው ምሽግ መሥሪያ፤ ልትጠቀምበት ትችላለህ።

ገዳዩ ላልታወቀ ሰው ስለሚቀርብ ማስተሰሪያ

21 አምላክህ ከገዛህከከሰ። (ሆዌ ለኤሎም) እንድትወርሳት በሚሰጥህ ምድር አንድ ሰው ተገድሎ ሜጻ ላይ ቢገኝና ገዳዩም ማን እንደ ሆነ ሳይታወቅ፤ ጎሽማገሌዎችህና ጻፍቸህ ወጥተው ራሳው ወድቆ ከተገኘበት አንጦቶ በእቅራቢያው እስካሉት ከተሞች ድረስ ያለውን ርቀት ይለኩ።። ጎዚያም ራሳው ወድቆ ከተገኘበት ስፍራ በባላም ቅርብ የሆነችው ከተማ ጎሽማገሌዎች ለሥራ ያደረገላቸው ቀዝሻ ያልተጫነባትን ጊደር ይዘው፤ ካዚያ በፊት ታርሶ ወይም ተዘርቶበት ወደማይታወቅ ወራጅ ውሃ ወዳለበት ሽለቆ ያምጡት። በዚያ ሽለቆም የጊደሪቱን ዐንጎት ይሰበሱ። እንዲያገለግሉና በአምላክህ ስም ለማግኘት የሚችሉ ሆኖችን የክርስቲናና የጥበቃ ጉዳዮች ሁሉ ላይ ውሳኔ እንዲሰጡ፤ አምላክህ ከገዛህከከሰ። (ሆዌ ለኤሎም) መርጠላችሁ ያለዎት ልጆች ክህናቱ ወደ ፊት ይቅረቡ። ጎዚያም ራሳው በተገኘበት አቅራቢያ ባለቸው ከተማ የሚኖሩ ጎሽ ግለሆን ሁሉ፤ በሽለቆው ውስጥ፤ ዐንጎቱ በተሰበረው ጊደር ላይ እጃቸውን ይታጠቡ። ጎን

104|11|1+14
20፡18 ዘ010+71
34+16
20፡20 ለር6+6
21፡1 ዘጉ-25+17
21፡3 ዘጉ-19+2
21፡5 ዘፍ48+20፤
ዘ039143|31|178-11

ዲህም ብለው ይናገሩ። "እጆቻችን ደም አለ ፈሰሱም፤ ድርጊቱ ሲፈጸምም ዐይኖቻችን አላዩም።" እግዚአብሔር (ሆዌ) ሆይ፤ ስለ ተቤኸኸኸው ሕዝብህ ስለ እስራኤል ብለህ ይህን ስርዓት ተቀበል፤ ሕዝብህንም በፈሰሰው ገጽሕ ስርዓት በደለኝ አታድርግ።" ስለ ፈሰሰውም ደም ስርዓት ይደርግላቸዋል። ጎዚያም በእግዚአብሔር (ሆዌ) ፊት ቀና የሆነውን ስታደርግ፤ የገጽሕን ደም የማናሰስ በደልን ከመካከልህ ታስወግዳለህ።

የተግራከኞች ሴት ስለ ማግባት

¹⁰ከጠፋቸህ ጋር ጦርነት ልትገጥም ወጥተህ አምላክህ ከገዛህከከሰ። (ሆዌ ለኤሎም) እነርሱን በእጅ አላደረግ ሰጥቶህ በማረጋገጥ ጊዜ፤ ጎዚያ ርዘኞቹ መካከል መልክ መልካም ሴት አይተህ ብትማርከህ፤ ሚስትህ ልታደርጋት ትችላለህ። ¹²ወደ ቤትህ ውሰዳት፤ ጠጉሯን ትላጭ፤ ጥፍሯንም ትቀረጥ። ¹³በተግራከኛው ግንም ልብስ ታውልጥ፤ እቤትህ ተቀምጣ ለእስትና ለእናቷ ወር ሙሉ ካለቀሰችላቸው በጅላ፤ ልትደርስባትና ባል ልትሆናት፤ እርሷም ሚስት ልትሆንህ ትችላለች። ¹⁴በርሷ ደስተኛ ባትሆን፤ ወደምትፈልገው አንድትሃድ ነጻነት ሰጣት፤ ወርደት ላይ ጥለሃራልና ልትሸጣት ወይም እንደ ባራ ልትቁጥራት አይገባህም።

የበኩር ልጅ መብት

¹⁵አንድ ሰው ሁለት ሚስቶች ቢኖሩት፤ አንደኛውን የሚወዳት ለላዋን ግን የሚጠላት ቢሆን፤ ሁለቱም ወንዶች ልጆችን ወልደው ለት በኩር ልጅ ግን የተወለደው ከማይወዳት ሚስቱ ቢሆን፤ ¹⁶ንብረቱን ለልጆቹ በሚያደርስበት ጊዜ፤ የበኩርናን መብት ከማይወዳት ሚስቱ ከወለደው በኩር ልጅ ገፍ፤ ከሚወዳት ሚስቱ ለተወለደው ልጅ፤ በአድልዎ መጠኑት አይገባውም፤ ¹⁷ይልቁንም ከተጠላቸው ሚስቱ ለተወለደው ልጅ ካለው ሀብት ሁሉ ሁለት እጅ ድርሻውን በመስጠት በኩርናውን ያስታ

፳፲ የሰብራይቱ ቃል አንድን ሃገር ወይም አንድን ቦታ ሙሉ ሙሉ በማጥፋት ለእግዚአብሔር መስጠትን የሚያሳይ ነው።
፲፱ ወይም ለመከሰ በደረጃ የወገኑ ፍሬ ለሰው ጥቅም ይሆሉ

20፡17 ኪቤዋውን ... አያብላቁውን 7፡1 ደም፤ እንዲሁም የዘፍ 10፡6-15-18፤ 13፡7 ማብ ደም።

20፡19 ዛፎችን ... አታጥፋ፤ ኪቤ በጎላ የተሠጠ ጦረኞች ይህን መልክም ሕግ ባለመከተላቸው፤ እነዚህም የፖለቲናና ምድር በራሳ አሁን ችሎአል (በአሁኑ ጊዜ በዚህ ምድር ዛፍ የማይገኘው በአብዛኛው ከቅርብ ጊዜ ወዲህ በተፈጠረ ሁኔታ ነው)።

21፡5 እንዲያገለግሉ እግዚአብሔር በሚመዘኑበት ስፍራ ሕዝቡን መከው በእግዚአብሔር ፊት እንዲቆሙ ማለት ነው (10፡8፤ 18፡5 ደም)። አንዳባርቱን ዘጉ 6፡22-27 ደም።።

21፡6 እጃቸውን ይታጠቡ በጊደር ጎዚሳ መሆንን የሚያመለክት ምሳሌያዊ አደራራን ነው (ቀ፣ 7፤ ማቴ 27፡24 ደም)።

21፡10 ከጠፋቸህ ጋር ጦርነት ልትገጥም፤ እዚህ ላይ የተጠቀሱት በዘፃፃፍ ዘፍ ዘፍ የሚኖሩ ጠፋቸኛ ናቸው (20፡14-15 ደም)። በቀ፣ 11 ላይ የተጠቀሰቸውን ዐይነት ስት ተግባር ትወስዳለች እንጂ ፈጽሞ አትጠፋም።

21፡12 ጠጉኞችን ጎዳዮች የቀደሙ ሕይወትን ትታ አካለ ሕይወት መጀመሪያን የሚያመለክት ወይም ደግሞ የልህን ምልክት (ቀ፣ 13፤ ለምሳሌ እር 47፡5፤ ማክ 1፡16 ደም) ወይም የመዋረድ ምልክት (የአሳ 7፡20 ማብ ደም) ሊሆን ይችላል። ለመንጸት ሥርዓትም ጠጉር

መልወኛ የተለመደ ነገር (ዘሌ 14፡8፤ ዘጉ 8፡7 ደም፤ ከ2ላሙ 19፡24 ጋር ያዳደሩ)።

21፡14 ወርደት ላይ ጥለሃራል፤ ይህን ስላብ ለመገለጽ በዚህ ስፍራ ከተጠቀሰው ለላ ዐሥራ ሁለት ጊዜ ጠፋ የሚገኘው የሰብራይቱ ቃል፤ ወንዶች ለፍቸኝ አጠድደው እንደሚኖሩ የሚያመለክት ነው (2፡24፡29፤ ዘፍ 34፡2፤ ጠፃ 19፡24፤ 20፡5፤ 2ላሙ 13፡12፡14፤ 22፡31 ሰቀ 5፡11፤ ሕዝ 22፡10-11)።

21፡15 ሁለት ሚስቶች የዘፍ 4፡19፤25፡6 ማብ ደም።።
21፡16 በአድልዎ ውርስ ይላጥ የነበረው በልደት ቅደም ተከተል መሠረት እንጂ (ከወገኑ አድልዎ አይደለም) ሆኖን ይህ ሕግ በመለከት ፈቃድ እንዳንድ ጊዜ ተጥሶ ይገኛል (ለምሳሌ ያዕቆብ ወይም ሰውም)።

21፡17 ሁለት እጅ ድርሻውን፤ በእስራኤል አገር የበኩር ልጅ ከውርሱ ሁለት እጅን የመወሰድ መብት አለው። ከእንዲሁ ያለው ስፍራ ጋር ተመሳሳይ የሆኑ ልጆች በነዚህ በጥንት ባቢሎናውያን ዘመን በካርላ እንዲሁም በመካከለኛው የአሃራውያን ዘመን በአሃር ነበሩ። በጥንት ሕዝባችን ዘንድ ይህ ዐይነት ልማድ የሕዝቡ መታወቂያ ነበር። ከውርሱ ሁለት እጅን መወሰድ ማለት ደግሞ ሕጋዊ ተተኪ መሆን ማለት ነው። በዚህም አልላዕ

ውቅ፣ ያ ልጅ የአባቱ ገደል መጀመሪያ ነውና፤ የብዙርና መብት የራሱ ነው።

የማይታዘዝ ልጅ

¹⁸አንድ ሰው፣ የአባቱን ወይም የእናቱን ትእዛዝ የማይሰማ፣ ቢተብብም የማይታረም እልክኛና ዐመፀኛ ልጅ ቢኖረው፣ ¹⁹አባትና እናቱ ይዘው በማኖናበት ከተማ በር ወዳለት አለቆች ያምጡት። ²⁰ይህ ልጃችን እልክኛና ዐመፀኛ ነው፤ አይታዘዝም፤ አባኝና ሰባራም ነው። ብለው ለአለቆች ይንገሯቸው። ²¹ከዚያም በኋላ የከተማዬ ሰዎች ሁሉ እስኪሞት ድረስ በድንጋይ ይውገሩት፤ ክፉውንም ከመ ከክልሉ አስወግድ፤ እስራኤልም ላሉ ይህን ስምቶ ይፈራራ።

ልዩ ልዩ ሕጎች

²²አንድ ሰው ለሞት የሚገባበት በደል ፈጽሞ ቢገደልና በድኑ በዕንጨት ላይ ቢሰቀል፤ ²³በድኑን በዕንጨት ላይ እንደ ተሰቀለ አታሳ ድረው፤ ምክንያቱም በዕንጨት ላይ የተሰቀለ በእግዚአብሔር (ሆኔ) ዘንድ የተረገመ ነውና፤ አምላካዊ ስንጠራዘኔ (ሆኔ አሎም) ርስት አድርጎ የሚሰጥን ምድር እንዳታረክስ፤ በዚያኑ ዕለት ቅበረው።

22 የወንድምህ በሬ ወይም በግ ጠፍቶ ሲሰጣዝን ብታቸው፣ ወደ እርሱ መልህ አምጣለት እንጂ ዝም ብለህ አትለፈው፤ ²ወንድምህ በአቅራቢያህ ባይኖር፣ ወይም የማን መሆኑን የማታውቅ ከሆነ፣ ባለቤቱ ፈልጎት እስኪመጣ ድረስ፣ ወደ ቤትህ ወስደህ ከአንተ ዘንድ አቋቋሙ፤ ከዚያም መልህ ስጠው። ³የወንድምህን አህያ ወይም ልብስ ወይም የጠፋሰትን ማኖቸውንም ነገር ስታሾ፣ እንደዚሁ አድርግ፤ በቅልታ አትለፈው። ⁴የወንድምህ አህያ ወይም በሬ መንገድ ላይ ወድቆ ብታቸው፣ በእግሩ እንዳቆምለት ርዳው እንጂ ዐልፈኸው አትሂድ። ⁵ቤት የወንድ ልብስ አትልበስ፤ ወንድም የሴት ልብስ አይልበስ፤ እንዲህ የሚያደርገውን

21፥18 ዘፍ31፥35፤ ም1፥18130፥171 መግ78፥81፥430፥11 ኢር5፥23፥10፥23፥11 ኢፊ.6፥1-3
21፥21 ዘላ20፥91 ዘላ31፥11፥19፥1911 ቀር5፥13
21፥22 ዘፈ22፥26፥1 ማቱ26፥66፥1 ማር14፥64፥1 ሐሥ23፥29
21፥23 ዘላ18፥25፥1 ላሉ8፥29፥10፥271 ፅዘ6፥11፥አስ21፥23፥1 7፥918፥7፥19፥13፥251 ላላ50፥11፥1 ሕ፡፡፡39፥12፥1 ሶሐ19፥31፥7፥43፥13፥1
22፥1 ዘፀ23፥4-51 ምፈ27፥10፥1፥ዘፃ7፥9
22፥4 ዘፀ23፥51 1፥ር9፥9

ሁሉ አምላካዊ ስንጠራዘኔ (ሆኔ አሎም) ይጻፈዋልና።

የመሃይ ስታልፍ፣ አንዳት ወፍ ጫፎቶቻን ወይም ስንቀላሎቻን የታቀፈችበትን ጉጆ በዛፍ ወይም በመሬት ላይ ብታሾ፣ እናቱን ከጉጆ ጩቶቻ አትወስድ፤ ጫፎቶቻን መውሰድ ትችላለህ፤ እናቱን ግን መልካም እንዲሆንልህና ዕድሜህም እንዲረዝም ልቀቃት፤

³አዲስ ቤት በምትሠራበት ጊዜ፣ ከጣራ ላይ ሰው ወድቆ በቤትህ ላይ የደም በደል እንዳታመጣ፣ የጣራው ዙሪያ መሃይ አጠጅለት።

⁹ወይን ተክል በታህ ውስጥ ሁለት ዐይነት ዘር አትዘራ፤ ይህን ካደረገህ፣ የዘራኸው ሰብል ብቻ ሳይሆን፣ የወይን ፍሬምም ይጠፋል።

¹⁰በሬና አህያ በአንድ ላይ ጠምደህ አትረስ።

¹¹ሱፍና በፍታ አንድ ላይ ተፈትሎ የተሠራ ልብስ አትልበስ።

¹²ምትለብሰው ልብስ ላይ በአራቱ ማኑዞኖች ዘርፍ አድርግ።

ጋብቻን በንጽሐና ስለ መጠበቅ

¹³አንድ ወንድ ሚስት አግብቶ አብርቶት ከተኛ በኋላ ቢጠላት፣ ¹⁴ሰጥን በማጥፋት፣ “ይህችን ስት አጠጋት፤ ጸፉ ግን በደረሰህበት ጊዜ ድንግልና ግን አላገኘህም” ባል፣ ¹⁵የልጅቱ አባትና እናት ድንግልናዋን የሚያረጋግጥ ማስረጃ ይዘው በከተማዬቱ በር ወዳለት አለቆች ይምጡ። ¹⁶የልጅቱም አባት ለአለቆቹ እንዲህ ይባል፡ “ልጄን ለዚህ ሰው ጸርሁት፤ እርሱ ግን ጠላት፣” ¹⁷ሰጥንም በማጥፋት፣ “ልጄህን ከነድንግልናዋ አላገኘኋትም” ብሎኛል፤ ነገር ግን የልጅ ድንግልና ማረጋገጫ ይኸውላችሁ፤ ከዚያም ወላጆቿ የደሙን ሽማ በከተማዬቱ አለቆች ፊት ይዘርጉት። ¹⁸ከዚያም በኋላ አለቆቹ ሰውዎን ይዘው ይቅጡት። ¹⁹ይህ ሰው የአንዳት እሴቱላቸው ድንግል ሆኖ አጥፍቶአልና አንድ መቶ ስቅል” ብር ያስከፍሉት፤ ገንዘቡንም ለልጅቱ አባት ይስጡት፤ ቤቱቱም ሚስቱ

¹⁹ ወደ አንድ ኪሉ ገራም ነው።

22፥6 ዘላ22፥28፥1
22፥7 ዘላ22፥28፥1 ዘፈ5፥29
22፥8 ላሉ2፥8፥1 1፥ሰው9፥25፥1 22፥9-11፥2
22፥9 ዘላ19፥19
22፥10 2፥ር6፥14
22፥11 ዘላ19፥19
22፥12 ዘፍ15፥37-41፥1 ማቱ23፥5
2፥13 ዘፈ24፥1
22፥15 ዘፍ23፥10
22፥18 ዘፀ18፥21፥1 ዘፈ1፥9-18

በኤልያስ ቦታ ተተካ (2፡1 2፡9)፤ የአባቱ ገደል መጀመሪያ ስራና፤ የአንድ ሰው ዘር የመተካት ችሎታው የመጀመሪያ ውጤት ነው።

²¹፥18 የአባቱን ወይም የእናቱን ትእዛዝ የማይሰማ ... እልክኛና ዐመፀኛ፤ ከዐሥርቱ ትእዛዝ መካከል አምስተኛውን ትእዛዝ በግልጽ የሚጻፈር እየሱስ ተገባር ነው (5፥16፤ ዘፀ 20፥12 እና ማፈ ይዩ)።

²¹፥21 በድንጋይ ይውገሩት፤ 5፥16፤ 27፥16፤ ዘፀ 21፥15፥17 ይዩ።

²¹፥22 በግልጽ በድኑ በዕንጨት ላይ ባለባቱ በደል ፈጽሞ የተተሙ ሰው በመጀመሪያ ከግደል በኋላ ሆኖ ለላይ ይሰጣል፤ (ዘፍ 40፥19 ይዩ)። ወይም ይህን ለመግለጽ የጣው የዕብራይስጡ ሐረግ በግልጽ እንደሚጠራው፣ “ከክል ምላሳ ላይ ይሰጣል” (ዘፍ 40፥19፤ የአስ 2፥23 ማፈ ይዩ)።

²¹፥23 በድኑን በዕንጨት ላይ እንደተሰቀለ አታወገድረው በድኑ ለረጅም ጊዜ እንዲታይ ማድረግ ለማድረግም ለግደል ሆኖ ከሚጣው በላይ ትኩረት እንዲሰጥ ያደርጋል። በእግዚአብሔር ዘንድ የተረገመ፣ እግዚአብሔር ነፍስ መገደልን በፍጹም ይቃወማል፤ በዕንጨት ላይ መሰቀል የእግዚአብሔርና ፍርድና በርሎም መተውጥ ያመለክታል። ከርስተስ የጠጠራታችንን ሙሉ ቅጣት ተቀብሎ፣ ስለዚህ ሆኖ በእኛ ምትክ “ርግግ፣ ሆነ” (ገላ 3፥13)።

²²፥1 ዝም ብለህ አትለፈው፤ ቀ 3-4 ይዩ።። በመጽሐፍ

ቅዱስ ወሰጥ የምናገኛቸው ሕጎች የተሰጡት እየሱስ ባሕርይን ተግባር ለመቅጣት ብቻ ሳይሆን፣ አንድ ሰው ለሌላው ሰውና ንብረት ጥንቃቄ እንዲያደርግ ጭምር ነው። በገጽ 273 ላይ “በዚጳት ውስጥ ለሚገኙ ዋና ዋና ማገባራዊ ጉዳዮች የሚደረግ ጥንቃቄ” በሚል የተጻፈው ሠንጠረዥ ይዩ።

²²፥5 ይህ ስጥ የመጣው፣ ምናልባት በሃይማኖት ስምና ሽፋን የተቃራኒ ጾታ ልብስ መልበስ የግብር ስጋ ፍላጎት ለግር ካት የሚደረገውን ስውር ስሜት ወይም የግብር ስደምን ተግባር ለመከላከል ነው። እግዚአብሔር በመንደርና በቤት መካከል እንዲኖር ያደረገውን ልዩነት እንደሌለ መቀጠል ተግባር አይደለም (ዘላ 18፥22፤ 20፥13 ይዩ)።

²²፥14 ድንግልናዋን ለላገኘህም፤ ለድንግልናዋ ግብር የሚሆን ጸጥ የነካው ልብስ ወይም ጨርቅ ግለት ነው (ቀ 15፥17፥20 ይዩ)።

²²፥15 በከተማዬቱ በር ወዳለት አለቆች፤ 25፥7 ይዩ። እንዲሁም የዘፍ 19፥1፤ የሩት 4፥1 ማፈ ይዩ።

²²፥19 ለግር መቶ ስቅል ብር፤ ይህን ያህል ቅጣት መክፈል ከገድ ነው፤ ሆኖ ሚስት ማረጋገጥ ለ “መግባት” ካወጣው (ሆላ 3፥2) ወይም እርምጃ በግናቶች ያለውን እርግ ለመግባት ካወጣው ገንዘብ በጠቅ ዕጥፍ ይጠራል (እር 32፥9)። ይህም ለአንዳት ለጃገረድ ማጫ ማረከፈላት ለማህ ገንዘብ በሁለት ዕጥፍ ከፍ ያለ ነው (የቀ 29 ማፈ ይዩ)። ይህ ከፍተኛ ቅጣትና ፍቺን የሚከሰለው ሕግ

ሆና ትኖራለች፤ በአይወት ዘመኑ ሁሉ ሊፈታት አይችልም።

²⁰ሆኖም ክስ እውነት ሆኖ ሴቲቱ ድግል ለመሆኗ ምንም ማረጋገጫ ማቅረብ ካልተቻለ፤ ²¹ገና በአባቷ ቤት ሳለች በማመንዝር በእስራኤል ውስጥ ወራዳ ተግባር ፈጽሞላችና ወደ አባቷ ቤት ደጃፍ ያምጧት፤ እዚያም የከተማዋ ሰዎች እስክትሞት ድረስ በድንጋይ ይውገሯት። ክፉውን ከመካከል ማስወገድ አለብሁ።

²²አንድ ሰው፣ ከሌላ ሰው ሚስት ጋር ተኝቶ ቢገኝ፣ አብርካት የተኛው ሰውና ሴቲቱ ሁለቱም ይገደሉ፤ ክፉውን ከእስራኤል ማስወገድ አለብሁ።

²³አንድ ሰው የታጨች ድንግል በከተማ ውስጥ አግኝቶ ከእርሷ ጋር ቢተኛ፤ ²⁴ልጁ ገረዲቱ በከተማ ውስጥ እያለች አስጥሎኝ ብላ ስላልጮኸች፣ ሰውየውም የሌላን ሰው ሚስት አስገድዶ ስለ ደፈረ፤ ሁሉንም

22፥20 ዘጸ17፥4
22፥21 ዘጸ34፥7
38፥24፤ዘለ19፥29፤
ዘጸ23፥17-18፤
1፥፳፭፥13
22፥22 ዘጸ38፥24፤
ዘፀ21፥12፤
24፤ዘ11፥4፤
ግጥ8፥27-28፤
ዮሐ8፥51፤፳፭፥6፤9፤
ዕብ13፥4
22፥24 1፥፳፭፥5፤13

22፥27 ዘጸ39፥14
22፥28 ዘፀ20፥7፤
34፥16

ወደ ከተማ ደጃፍ ወስዳችሁ እስኪሞቱ ድረስ በድንጋይ ውገሯቸው። ክፉውን ከመካከል ማስወገድ አለብሁ።

²⁵ነገር ግን አንድ ሰው የታጨችውን ልጅ ገረድ ከከተማ ውጭ አግኝቶ በማስገደድ ቢደፍራት፣ ይህን ድርጊት የፈጸመው ሰው፣ ብቻ ይገደል። ²⁶በልጁገረዲቱ ላይ ግን ምንም አታድርጉባት፤ ለሞት የሚያበቃ ንጠአት ምንም አልሠራችም፤ ይህ ዐይነቱ ጉዳይ፣ አደጋ ጥሎ ባልገጀራውን ከሚገድል ሰው አድራህት ጋር የሚመሳሰል ነው። ²⁷ምክንያቱም ሰውየው የታጨችውን ልጅገረድ ከከተማ ውጭ ስለገኘና ብትጮኸም እንኳ ለርዳታ የደረሰላት ማንም ሰው ስላልነበር ነው።

²⁸አንድ ሰው የታጨች ልጅገረድ አግኝቶ በማስገደድ ቢደርስባት ቢጋለጠ፣ ²⁹ሰውየው ለልጅቷ አባት አምሳ ስቅል። ብር ይክፈል፤ ልጅገረዲቱን እስገድዶ ደፍርአታልና እርሷን

።29 ወደ 0.6 ኪሎ ገራም ነው።

የወጣው፣ ባል ሚስቱን በሆነ ባልሆነው እንዳይከሰና ድንገት ብድግ ብሎ እንዳይፈታ ለመከሰስ ነው።
22፥21-24 ክፉውን ከመካከል ማስወገድ አለብሁ ፉ 22 ይመ።
እንዲሁም የ13፥5 ማብ ይመ።
22፥22፤ ዘለ 20፥10 ይመ።

22፥29 ለምሳ ለቅል ብር፤ ምናልባት በአማካይ ለአንዲት ልጅገረድ የሚገልጠውን ማጫ ያህል ይሆናል፤ ሆኖም እንደየሰው ዕቅድ ሊለይ ይችላል (የዘፀ 22፥16 ማብ ይመ።)።
22፥30 የአባቱን ሚስት፤ ከአፍቱ ሌላ ለገገን ሴት ለማለት ነው (27፥20 ይመ።)። የላባቱን መኝታ አያርክስ ቃል በቃል

በዚያኑ ውስጥ ለሚገኙ ዋና ዋና ማገባራዊ ጉዳዮች የሚደረግ ጥንቃቄ

- 1. ሰብእና**
የእያንዳንዱ ሰው ሰብእና መጠበቅ አለበት (ዘፀ 20፥13፤ 21፥16-21፥26-31፤ ዘለ 19፥14፤ ዘጸ 5፥17፤ 24፥7፤ 27፥18)።
- 2. የሐሰት ውንጀላ**
እያንዳንዱ ሰው ከሰድብና ከሐሰት ውንጀላ የተጠበቀ ነው (ዘፀ 20፥16፤ 23፥1-3፤ ዘለ 19፥16፤ ዘጸ 5፥20፤ 19፥15-21)።
- 3. ሴቶች**
ሴት በጎብረተሰቡ ውስጥ በጥገኝነት ስፍራ ብትገኝም ምንም ዓይነት በደል ሊደርስባት አይገባም (ዘፀ 21፥7-11፤ 20፥26-32፤ 22፥16-17፤ ዘጸ 21፥10-14፤ 22፥13-30፤ 24፥1-5)። ከጥፋቱ መጠን በላይ መቀጣት
- 4. ቅጣት**
ጥፋተኛው (ዘጸ 25፥1-5) የለበትም።
- 5. ክብር**
የእያንዳንዱን እስራኤላዊ የእግዚአብሔር ነጻ ሰውና አገልጋይ የመሆን ክብርና መብት አለው፤ ይህ መብት ይጠበቃል (ዘፀ 21፥2፥5-6፤ ዘለ 25፥፤ ዘጸ 15፥12-18)።
- 6. ውርስ**
የእያንዳንዱን እስራኤላዊ በተስፋፋይ ምድር ያለው ውርስ የተጠበቀ ነው (ዘለ 25፥፤ ዘጸ 27፥5-7፤ 36፥1-9፤ ዘጸ 25፥5-10)።
- 7. ንብረት**
የእያንዳንዱን እስራኤላዊ ንብረት የተጠበቀ ነው (ዘፀ 20፥15፤ 21፥33-36፤ 22፥1-5፤ 23፥4-5፤ ዘለ 19፥35-36፤ ዘጸ 5፥19፤ 22፥1-4፤ 25፥13-15)።
- 8. የሥራ ፍሬ/ዋጋ**
እያንዳንዱ የሥራውን ፍሬ የማግኘት መብት አለው (ዘለ 19፥13፤ ዘጸ 24፥14፤ 25፥4)።

- 9. የምድር ፍሬ**
እያንዳንዱ ሰው ምድር ያበቀለትን/ያፈራችውን ፍሬ መክፈል ይችላል (ዘፀ 23፥10-11፤ ዘለ 19፥9-10፤ 23፥22፤ 25፥3-5፤ ዘጸ 14፥28-29፤ 24፥19-21)።
- 10. የሰንበት ዕረፍት**
እያንዳንዱ ሰው እስከ ከቅተኛው አገልጋይ ድረስ ያለው ሳምንታዊውን የእግዚአብሔርን ሰንበት መክፈል/ማረፍ ይገባዋል (ዘፀ 23፥12፤ 28፥8-11፤ ዘጸ 5፥12-15)።
- 11. ጋብቻ**
ጋብቻ በቅድስና መጠበቅ ይኖርበታል (ዘፀ 20፥14፤ ዘለ 18፥6-23፤ 20፥10-21፤ ዘጸ 5፥18፤ 22፥13-30)።
- 12. ብዙዎ**
ማንም ሰው ዕቅድ የለለው፣ ድኻ ወይም ደካማ ቢሆን እንኳ መጨቁን ወይም መጠብብን የለበትም (ዘፀ 22፥21-27፤ ዘለ 19፥14፤ 33፥34፤ 25፥35-36፤ ዘጸ 23፥19፤ 24፥6-12፥15፥17፤ 27፥18)።
- 13. ቅን ፍርድ**
ማንኛውም ሰው ወደ ፍርድ ችሎት የመቅረብና አቤቱታ የማቅረብ እንዲሁም ቅን ፍርድ የማግኘት መብት አለው (ዘፀ 23፥6-8፤ ዘለ 19፥15፤ ዘጸ 1፥17፤ 10፥17-18፤ 16፥18-20፤ 17፥8-13፤ 19፥15-21)።
- 13. ቅን ፍርድ**
ማንኛውም ሰው ወደ ፍርድ ችሎት የመቅረብና አቤቱታ የማቅረብ እንዲሁም ቅን ፍርድ የማግኘት መብት አለው (ዘፀ 23፥6-8፤ ዘለ 19፥15፤ ዘጸ 1፥17፤ 10፥17-18፤ 16፥18-20፤ 17፥8-13፤ 19፥15-21)።
- 14. ማገባራዊ ሥርዓት**
እያንዳንዱ ሰው በጎብረተሰቡ ውስጥ እግዚአብሔር የሰጠው ስፍራ መከበር አለበት (ዘፀ 20፥12፤ 21፥15-17፤ 22፥28፤ ዘለ 19፥33፤ 20፥9፤ ዘጸ 5፥16፤17፥8-13፤ 21፥15-21፤ 27፥16)።
- 15. ሕግ**
ማንኛውም ሰው፣ ንጉሥ እንኳ ቢሆን ከሕግ በላይ ሊሆን አይችልም (ዘጸ 17፥18-20)።
- 16. እንስሳት**
ለእንስሳት ጥበቃ እንኩባዎ ግድረግ ከሁሉ ሰው ይጠበቃል (ዘፀ 23፥5፤ ዘለ 25፥7፤ ዘጸ 22፥4፥6-7፤ 25፥4)።

24 አንድ ሰው አንዲት ሴት ካገባ በኋላ፤ አሳፋሪ ነገር አግኝቶባት ባይደሰት ባት፣ የፍቺ ወረቀት ጽፎ በመስጠት ከቤቱ አስወጥቶ ይሰደዳት። ንብረቱ ከወጣች በኋላ ሌላ ባል ብታገባ፤ ፊላላትና ባሕሩን እንደዚሁ ጠልፏት የፍቺ ወረቀት በመስጠት ከቤቱ አስወጥቶ ቢሰዳት ወይም ቢሞት፤ ነዘያ በኋላ የፈታት የመጀመሪያ ባሏ፤ የረከበች በመሆኗ እንደ ገና መልሶ ሊያገባት አይችልም፤ ይህ በእግዚአብሔር (ሆኔ) ፊት አስጸያፊ ነው። አምላክህ እግዚአብሔር (ሆኔ እሌሃ) በሚሰጥህ ምድር ላይ ነጠላት አታምባ።

²አዲስ ሚስት በቅርብ ጊዜ ያገባ ሰው፤ ለጦርነት አይሄድ፤ ወይም ሌላ ሥራ እንዲሠራ አይገደድ። ለአንድ ዓመት ነጻ ሆኖ እቤቱ ይቆይ፣ ያገባችን ሚስቱን ደስ የሚችት።

³ወፍጮና መጁን ወይም መጁንም እንኳ ቢሆን፤ የብድር መያዣ አድርገው አትውሰድ፤ የሰውን ነፍስ መያዣ አድርጎ መውሰድ ይሆናል።

⁴አንድ ሰው ከእስራኤላውያን ወንድሞቹ እንዲን ፈንግሎ በመውሰድ ባሪያ ሲያደርገው ወይም ሲሸጠው ቢገኝ፤ ፈንጋቹ ይሙት። ከፋውን ከመካከልህ አስወግድ።

⁵የለምጽ ደዌን፣ በተመለከተ ሌዋውያን ካህናት የሚሰጡን መመሪያ በትክክል ለመፈጸም ጥንቃቄ አድርግ። እኔ ለእነርሱ የሰጠ ሁትን ትእዛዝ በጥንቃቄ ተከተል። ነገብሰው ከወጣችሁ ኋላ በመንገድ ላይ ሳላችሁ አምላክህን እግዚአብሔር (ሆኔ እሌሃ) በማርያም ላይ ያደረገባችን አስታውሱ።

¹⁰ማናቸውንም ነገር ሳልገደራህ ስታበድር መያዣ አድርጎ የሚሰጥህን ለመቀበል ወደ ቤቱ አትግባ። ለአንተ ከውጭ ሆነው ጠብቅ፤ ያበደርኸውም ሰው መያዣውን ከቤት ያምባልህ። ለሰውየው ድኻ ከሆነ፤ መያዣውን ለአንተ ዘንድ አታሳድርበት። ለመደረቢያውን ለሰው እንዲያደር ፀሐይ ሳትጠልቅ መልሰላት። ከዚያም ያመሰግንሃል፤ አምላክህ እግዚአብሔር (ሆኔ እሌሃ) ፊትም የጸደቀ ሥራ ሆኖ ይቆጠር ላሃል።

¹⁴ድኻና ችግረኛ የሆነውን የምንዳ ሠራተኛ አስራኤላዊ ወንድምህም ሆነ፤ ከከተሞችህ ባንዲቱ የሚኖረውን መጻተኛ አትበዝብዘው፤

24+1 ቍ31
 ዘ822+13129717+61
 ለ5050+1፡አር3+81
 ግ2A2+161
 ግቱ1+1915+311
 1917-9ግግር104+5
 24+4 ለር 3+1
 24+5 ዘ820+7
 24+6 ዘ822+22
 24+7 ዘ821+161
 14ፍር5+13
 24+8 ዘሌ13+1-461
 14+2ዘ817+9
 24+9 ዘጉ12+10
 24+10 ዘ822+25-27
 24+13 ዘ822+26፡
 27፡ዘ8ፋ+25፡
 መግ106፡31፡ጸንፋ+27
 24+14 ዘሌ19+131
 25፡35-431
 ዘ81512-18፡አደ24+41
 ዘ814431፡19+171
 ለግፋ+11፡ጠፍ5+18
 24+15 ዘ822+23፡
 ዘሌ19+13125+35፡
 ሊጸ12+19፡
 ግቱ20፡81፡ፆ5+4

24+16 ዘጉ26+111
 ለር31+29-30
 24+17 ዘ822+21፡
 22፡23፡2+2ዘ810+18፡
 ሊጸፍ+27፡24+9፡
 29+12፡መግ110+18፡
 82፡3፡ሆ፡ፋ23+101
 ለግ22+71
 24+18 ዘ815+15
 24+19 ቍ20፡
 ዘሌ19፡9፡ዘ810+19፡
 14፡29፡27+19፡
 ግግ19፡17፡28፡+27፡
 መግ114፡1፡
 ለግ47+22፡
 ዘግ7፡10፡ግ2A3+5
 24+20 ዘሌ19+10
 24+22 ቍ+18
 25፡1 ዘ821+6፡
 23+7ዘ811+6-17፡
 17፡8-13፡19+17፡
 19፡78፡32፡+አሥ23+3
 25፡2፡ግ፡ፋ10+13፡
 19፡29፡ሐ፡ፆ12፡47-48
 25+3 ለር20+21
 ግቱ27+26፡
 ግግ19፡12፡ፍር11+24
 25+4 ዘጉ+22፡29፡
 1፡ፍር፡9፡11፡ጠፍ5+18
 25፡5 ሩት4+10፡

፤የሠራበትን ሒሣብ በዕለቱ፤ ፀሐይ ሳትጠልቅ ክፈለው፤ ድኻ በመሆኑ በጉጉት ይጠበቀዋል። ያለበለዚያ ወደ እግዚአብሔር (ሆኔ) ይጮኸና ነጠላት ይሆንባሃል።

¹⁶አባቶች ስለ ልጆቻቸው፤ ልጆችም ስለ አባቶቻቸው አይገደሉ፤ እያንዳንዱ ቤሱ ነጠላት ይገደል።

¹⁷ለመጻተኛው ወይም አባት ለሌላው ልጅ ፍትሐ አትገፈገ። የመባለቱትንም መደረግ መያዣ አታድርግ። ለአንተም በግብፁ ባሪያ እንደ ነበርህና አምላክህን እግዚአብሔር (ሆኔ እሌሃ) ከዚያ እንደ ተቤገህ አስታውስ፤ ይህን እንደታደርግ ያዘዘህ ለዚህ ነው።

¹⁹የዕርሻህን ሰብል በምታጭድበት ጊዜ፤ ተረብቶ የቀረ ነጹ ቢኖር፤ ያን ለመውሰድ ተመልሰህ አትሂድ። አምላክህን እግዚአብሔር (ሆኔ እሌሃ) በእጅህ ሥራ ሁሉ እንዲባርከህ ነደው። ለመጻተኛው፤ አባት ለሌላውና ለመባለቱቱ ተውሰው። ጳዋይራ ዣናን ፍሬ በምታራግፍበት ጊዜ በየቅርንጫፉ ላይ የቀረውን ለመቃረም ተመልሰህ አትሂድ፤ ለመጻተኛው፤ አባት ለሌላውና ለመባለቱቱ ተውሰው። ጳዋይን ተክልህን ፍሬ ስትሰበሰብ ቃርሚያውን ለመሰብሰብ አትመለስበት፤ የቀረውን ለመጻተኛው፤ አባት ለሌላውና ለመባለቱቱ ተውሰው። ለግብፁ ባሪያ እንደ ነበርህ አስታውስ፤ ይህን እንደታደርግ ያዘዘህ ለዚህ ነው።

25 በሰዎች መካከል ጠብ ቢነሣና ወደ ፍርድ አደባባይ ቢሄዱ፤ ጳጳሮች ተበዳ ይን ነጻ፤ በዳይን ግን ጥፋተኛ በማድረግ የፍርድ ውሳኔ ይሰጡ። ንባደለኛው ሰው መሠረፍ የሚገባው ሆኖ ከተገኘ፤ ጳጳሮች መሬት ላይ ያጋድ መው፤ ለጥፋቱ ተመጣጥኝ የሆነ ግርፋት እርሱ ባለበት ይገናኛል። ጳዋይን ግርፋቱ ከአርባ የሚበልጥ አይሆን፤ ከዚህ ካለፈ ግን፤ ወንድምህ በፊትህ የተቀረጸ ይሆናል።

²እህል እያበራሮ ያለውን በሬ አፋን አትሰር። ነግድ-ማግኞች በአንድነት ቢኖሩና ከእነርሱ አንዱ ወንድ ልጅ ሳይወልድ ቢሞት፤ የሚቼ ሚስት ከቤተ ሰቡ ውጭ ባል ማግባት የለበትም። የባላ ወንድም ይውሰዳትና ያገባት፤ የዋርሳት ግድታውንም ይፈጸምላት። ሳመጀመሪያ

* ፀ ስብራይስጥ ለምጽን ብቻ ሳይሆን ቆጵን የሚያጠቅት ማናቸውንም ዐይነት በሥታዊት ያመለክታል።

24+1-41 በሙሴ መጻሕፍት ውስጥ ፍቶ የተፈቀደ ሲሆን፤ ፍቶ ደረጃ የደረሱ ሰዎች ነገራቸውን እንዲት መጨረስ እንደሚችሉም መመሪያ ተሰጥቷል (ዘሌ 21፡7-14፤ 22፡13፤ ዘጉ 30፡9 ይመጡ)። ለየሱስ በተራራው ስብከቱ በ24+1 ላይ የተሰጠውን ሕግ ገደባዊ ይህን እንዲኖረው ከማድረግም በላይ (ማቴ 5፡31-32) ዋናውን የሥነ ፍጥረት ሕግ ጠቅሷል (ማቴ 19፡3-9)።

24+5 ስለ ያላገኙትን በታሰቡ ውስጥ ላለው ደስታ ከፍተኛ ግምት ተሰጥቶታል።

24+6 ወፍጮና መጁን ለዱቄትና ለዕለት ጉርብ የሚሆነውን እህል ለመፍለግ ያገለግላል (የመግ 9፡53 ማገባ ይመጣ)።

24+7 ባሪያ ሲያደርገው፤ ከ23፡15 ጋር ያጸዳሩ። ከፋውን ከመካከልህ ግስግስ፤ የ13፡5 ማገባ ይመጣ።

24+8 የለምጽ ደዌን፤ የዘሌ 13፡2 ማገባ ይመጣ።

24+9፡18፡22 ለስታውስ፤ የ4፡10 ማገባ ይመጣ።

24+10-13፤ የዘፀ 22፡26-27 ማገባ ይመጣ።

24+16 እያንዳንዱ ቤሱ ነጠላት ይገደል፤ ሕዝ 18፡4 ለጽ

ማገባ ይመጣ።

24+17-18፤ እስራኤላውያን በመከራ ውስጥ በነበሩ ጊዜ እግዚአብሔር ረድቶቻቸዋል። በመሆኑም የሌሎችን መከራ ለእነርሱ መጠቀሚያ ሊያደርገው አይገባም።

24+19-21፤ የዘሌ 19፡9-10 ማገባ ይመጣ።

25፡3 ሆኖ ግርፋቱ ከአርባ የሚበልጥ አይሆን ወንድላኛው በግርፋት ሲቀጣ ከሐክ በላይ ከሆነ ከአደጋው በደል ይበልጥ የተቀረጸ ሊያደርገው ስለሚችል፤ ግርፋቱ አጠቃላይ እንዲሆን ያህል፤ በአውጠሰ ላይ ያደረገውን ግርፋት ገርፍ ጸዳሩ (2ቆር 11፡24)።

25፡4፤ ይህ ሕግ ለእርሱቶስ አገልጋዮች የተሰጠ እንደ ሆነ በ1ቆር 9፡9-10፤ 1ጠፍ 5፡17-18 ላይ ተጠቅሷል። እህል እያበራሮ የዘጸ 50፡10፤ የፍት 1፡22 ማገባ ይመጣ።

25፡5-6፤ እያንዳንዱ ቤተ ሰብ የትውልድ ሐረግ ሳይጠቅ እንዲቀጥልና መሬትም በተቀጣ ቤተ ሰቦች ፋፕጥር ለር ብቻ እንዲሆን መካከል፤ ለር ሕግ ዐይነተኛ ባሕርይ ነው (ዘጸ 38፡8 ማገባ ይመጣ)።

የምትወልደውም ልጅ ስሙ ከእስራኤል ፈጽሞ እንዳይጠፋ በሚች ወንድሙ ስም ይጠራ።

ገዢዎም ግን አንድ ሰው የወንድሙን ሚስት ለማግባት ባይፈልግ፣ ሲትዮቀ በዘተ ማዖ በር ወዳሉት ሽማግሌዎች ሄዳ፣ “የባለቤቱ ወንድም የወንድሙን ስም በእስራኤል ለማ ስጠራት አልፈለገም፤ የዋርሳነት ግዴታውንም አልፈጸመልኝም” ትዘገቡ። “ከዚህም የተሰማው ሽማግሌዎች ያን ሰው ጠርተው ያነጋግሩት፤ እርሳም፣ “እርሷን ላገባት አልፈልግም” ብሎ በሐሳብ ቢጻፍ፣ “የወንድሙ ሚስት በሽ ማግሌዎች ፊት ወደ እርሱ ቀርባ፣ የአንድ እግሩን ጫማ በማውለቅ በፊቱ ላይ ትትፋበትና “የወንድሙን ቤት በማይሠራ ሰው ላይ እንዲህ ያለው ድርጊት ይፈጸምበታል” ትባል።¹⁰የዚያም ሰው የዘር ሐረግ በእስራኤል ዘንድ፣ “ጫማው የወለቀበት ቤት” ተብሎ ይታወቃል።

¹¹ሁለት ሰዎች ቢደባደቡ፣ የአንደኛው ሚስት ባሏን ከደብዳቤው እጅ ለማስጣል መጥታ፣ እጇን ዘርግታ ብልቱን ብትይዘው፣¹²እጇን ቀረጠው፣ አትራራላት።

¹³በዘረጢተህ ውስጥ ከባድና ቀላል የሆኑ ሁለት የተለያዩ ሚዛኖች አይኑሩህ።¹⁴በቤ ትህም ውስጥ ትልቅና ትንሽ የሆኑ ሁለት የተለያዩ መስፈሪያዎች አይኑሩህ።¹⁵አምላክህ በእስራኤል (ሆይ አሌህ) በሚሰጥህ ምድር ስድሜህ እንዲረዘም፣ ትክክለኛና የታመነ ሚዛንና መስ ፈሪያ ይኑርህ።¹⁶አምላክህ በእስራኤል (ሆይ አሌህ) እንዲህ ያሉትን ነገሮች የሚፈጽመውንና የሚያምታታውን ሁሉ ይጸድቃልና።

¹⁷ከግብፅ በወጣህ ጊዜ፣ አማሌቅ በመንገድ በአንተ ላይ ይደረገውን አስታውስ።¹⁸ይክመሆና ዝላህ በነበርህበት ጊዜ፣ በጉኑ ላይ አማኝት ውህ፣ ከኋላ ያዘገመው የነበሩትን ሁሉ ገደለ። በእስራኤል (ሆይ አሌህ) አልፈሩም።¹⁹አምላክህ በእስራኤል (ሆይ አሌህ) ርስት አድርጎ በሚሰጥህ ምድር ዙሪያ ክሊት ጠላቶችህ ሁሉ ባሳረፈህ ጊዜ፣ ከሰማይ በታች ያለውን የአማሌቅን መታሰቢያ ደምስስ፣ ከቶ እንዳትረሳ!

ዐሥራትና በኩራት

26 አምላክህ በእስራኤል (ሆይ አሌህ) ርስት አድርጎ ወደሚሰጥህ ምድር ስትገባ፣ ስትወርሳትና ስትኖርባት፣ ኋላምላክህ በእስራኤል (ሆይ አሌህ) ርስት አድርጎ በሚሰጥህ ምድር ከምት ሰበሰበው ሰብል ሁሉ፣ በኩራት ወስደህ በቅር

131፡7+22+24፣ ግር12+191 ሉቃ20+28
25+6 ዘፍ38+91 ፍት45+10
25+7 ዘፍ23+101 ፍት115+141-25-6
25+9 ዘጥ1+12+141 ለሀ24+22፣ፋ7+47-8፣ 11፣አፍ17+61
30+10፣አላ50+6
25+12 ዘፍ7+2
25+13 ምላ11+11 20+23፣ሚከ6+11
25+15 ዘፀ20+12
25+16 ምላ11+1
25+17 ዘፍ36+12
25+18 መግ36+11 ሮግ23+18
25+19 ዘፍ36+121 ዘፀ33+141፣አሰ9+16፣ ልብ3+18-19
26+2 ዘፀ20+241 22+29፣ዘፍ12+5

26+5 ዘፍ12+21 20+13፣25+201 34+30፣43+14
26+6 ዘፀ1+131 ዘጥ20+15
26+7 ዘፍ16+113 21+17፣ዘፀ3+91 29፣13+41፣44+261 መግ42፣91+441+241
72+14
26+8 ዘጥ20+161 ዘፀ3+20፣ዘፍ44+341 34+11-12
26+9 ዘፀ3+8
26+10 ዘፍ8+18
26+11 ዘፍ12+121 16+11
26+12 ዘፍ14+201 ዘጥ18+241 ዘፍ14+28-291 ልባ7+7-9
26+13 መግ19+141፣ 153፣176
26+14 ዘሌ7+201

26+5 ዘፍ12+21 20+13፣25+201 34+30፣43+14
26+6 ዘፀ1+131 ዘጥ20+15
26+7 ዘፍ16+113 21+17፣ዘፀ3+91 29፣13+41፣44+261 መግ42፣91+441+241
72+14
26+8 ዘጥ20+161 ዘፀ3+20፣ዘፍ44+341 34+11-12
26+9 ዘፀ3+8
26+10 ዘፍ8+18
26+11 ዘፍ12+121 16+11
26+12 ዘፍ14+201 ዘጥ18+241 ዘፍ14+28-291 ልባ7+7-9
26+13 መግ19+141፣ 153፣176
26+14 ዘሌ7+201

ጫት ወገኑ አድርገው፣ ከዚያም አምላክህ በእስራኤል (ሆይ አሌህ) ለሰሙ ማደሪያ እንዲሆን ወደ ሚመርጠው ስፍራ ሄደ። ከዚያም ወቅት ለሚያ ገለግለው ካህን፣ “አግዛሥብሔር (ሆይ) ለእኛ ሊሰጠን ለአባቶቻችን ወደ ማላላቸው ምድር እንደ ገባሁ ዛሬ በአምላክህ በእስራኤል (ሆይ አሌህ) ፊት እናገራለሁ” በለው። “ካህኑም ቅርጫቱን ከእጅህ ተቀብሎ፣ በአምላክህ በእስራኤል (ሆይ አሌህ) መሠዊያ ፊት ለፊት ያስቀምጠዋል።” ንጎ ተም በአምላክህ በእስራኤል (ሆይ አሌህ) ርስት እንዲህ ብለህ ትናገራለህ። “አባቴ ዘላን ለር ያዘገ ነበር፣ ከጥቂት ሰዎችም ጋር ወደ ግብፅ ወረደ፣ በዚያም ተቀመጠ፣ ታላቅ፣ ኅያልና ቀጥፋ የበዛ ሕዝብ ሆነ።” ምሳግዳው ያን ግን ከባድ ሥራ የማሠራት አገዛቱን፣ አሠቃቂዎችን ሆኑም በኋላ በአባቶቻችን አምላክ (ሆይ) ወደ ሆኑም ወደ እስራኤል (ሆይ አሌህ) ጫኸ። እግዚአብሔርም ጩኸታችንን ሰማ፣ ጉብቀጥና ችግን፣ ድካማችንንና የተፈጸመብንን ግፍ ተመ ሰከተ። “ከዚህ የተነሳ አግዛሥብሔር (ሆይ) በብ ርቱ እጅና በተዘረጋች ክንፍ፣ በታላቅ ድንጋጤ፣ በታምራዊ ምልክትና በድንቅ ከግብፅ አወጣን።” ምደዚህ ስፍራ አመጣን፣ ማርና ወተት የምታፈ ሰውን ይህችን ምድር ሰጠን።¹⁰አሁንም አግዛሥብሔር (ሆይ) ሆይ፣ “እነሆ፣ አንተ የሰጠ ሽኝን የምድራቱን በኩራት አምተቻለሁ።” ቅርጫቱንም በአምላክህ በእስራኤል (ሆይ አሌህ) ፊት አስቀምጠው፣ በአምላክህ በእስራኤል (ሆይ አሌህ) ፊት ሰገደ።¹¹ከዚያም አንተ፣ ለዋዊውና በመካከልህ የሚኖረው መጻፍት፣ አምላክህ በእስራኤል (ሆይ አሌህ) ለአንተና ለቤትህ ሰሰው በን ነገር ሁሉ ደስ ይበላችሁ።

¹²የዐሥራት ዓመት የሆነውን የምስተኛውን ዓመት ምርት አንድ ዐሥረኛ ለይተህ ካወጣህ በኋላ በየከተሞችህ ውስጥ በላተህ እንዲጠ ግቡ፣ ለሊዋዊው፣ ለመጻፍትና ለሌላ ለሌላ ሆኑም ለሚጠሉት ሰዎቻው፣¹³ከዚያም በኋላ አምላክህ በእስራኤል (ሆይ አሌህ) እንዲህ በል፣ “በሰጠ ሽኝ ትእዛዝ መሠረት የተቀደሰውን ክፍል ከቤቴ አውጥቼ ለሊዋዊው፣ ለመጻፍትና ለሌላ ለሌላው፣ ከትእዛዝ ካዘህ አልወጣህም፣ አንዱንም አልረሳህም።”¹⁴በሐዘን ላይ ሳለህ፣ ከተቀደሰው ክፍል ላይ ምንም አልበላም፣ ባልነጻጸብኩም ጊዜ ከዚህ ላይ ያሥሙትም ሆነ ለሙታን ያቀረብሁት ምንም ነገር የለም፤ አምላክኔን በእስራኤል (ሆይ አሌህ) ለሰሙ ማደሪያ እንዲሆን ወደሚመርጠው ስፍራ የ12፣5 ማብ ይመ።

25፣7 አንድ ሰው የወንድሙን ሚስት ለማግባት ባይፈልግ ፋ 8-10 ይመ፣ በዘፍ 38+8-10፣ ፍት 41-12 ላይ የተገለጸውን ከዚህ ታሪክ ጋር የሚመሳሰለውን ያገናኙ። በተለምዶ ጠጫት ሽማግሌዎች፣ 22፣15 ይመ፣ እንዲሁም የዘፍ 19፣11 የፍት 4፣1 ማብ ይመ።
25፣11-12፣ ከዘፀ 21፣22-25 ጋር ያጻጻፉ።
25፣13-16፣ የዘሌ 19፣35 ማብ ይመ።
25፣14 መላፈርያዎች፣ የመጠን መላኪያ ነው።
25፣17 አረታውክ የ4፣10 ማብ ይመ። አግላቅ፣ ዘፀ 17፣8-16፣ ዘጥ 14፣45 ይመ።
25፣18 አግዛሥብሔርን አላደረገም፣ የዘፍ 20፣11 ማብ ይመ።
25፣19 ባላረፈህ ጊዜ፣ የ3፣20 ማብ ይመ።
26፣1 ርስት፣ የዘፀ 32፣13 ማብ ይመ።

26፣2 በኩራት ዘዚህ ላይ የተጠቀሰው መባ አንድ ጊዜ ብቻ የሚሰጥ ሲሆን፣ በየዓመቱ ከሚቀርበው በኩራት ጋር ግን አንድ ዐይነት አይደለም (18፣4 እና ማብ ይመ።) አምላክህ አግዛሥብሔር ለሰሙ ማደሪያ እንዲሆን ወደሚመርጠው ስፍራ የ12፣5 ማብ ይመ።
26፣5 ዘፍ7 ለርያዊ፣ ከደቡብ ከነጻን ወደ ካራን፣ ከዚያም ወደ ነቢረት አገር (ዘፍ 27-35)፣ ኋላም ወደ ግብፅ ምድር ይደርስ። (26፣7 ይመ) በመመለስ የባዘውን ያቀቀብን የመለከታል። እርሱም ሁለት የዐርያ ሴቶችን አግብቶ ነበር (ዘፍ 28፣5፣ 29፣16፣28 ይመ)። ከጥቂት ሰዎችም ጋር ... ታላቅ ... ሕዝብ ሆነ። ዘፀ 1፣51 1፣7 እና ማብ ይመ።
26፣11 ደስ ይበላችሁ፣ የ12፣12 ማብ ይመ።
26፣12፣ የ14፣22-29 ማብ ይመ።

(ሆዌ ሌሎም) ታዝዣሁ። ያዘዝኸኝንም ሁሉ ፈጽሜአለሁ።¹⁵ ከቅዱስ ማደሪያህ ከሰማይ ተመልከት። ሕዝብህን አሰራጪልንና ለአባቶቻችን በመላላ ቃል በገጣኸው መሠረት፣ ለእኛ የሰጠኸኝን ይሁችን ማርና ወተት የምታፈላሁትን ምድር ባርክ።”

የአግዚአብሔር ትእዛዞች ስለ መጠቀሚያ

¹⁶ አምላክህ ስንገዘዘዘኔ (ሆዌ ሌሎም) ይህን ሥርዐትና ሕግ ትጠብቅ ዘንድ ዛሬ ያዝሃል። አንተም በፍጹም ልጤን በፍጹም ነፍሱህ ትፈጸመው ዘንድ ተጠንቀቅ።¹⁷ ስንገዘዘዘኔ አምላክህ (ሌሎም ሆዌ) እንደ ሆነ በመንግሥት እንደምትረድ፣ ሥርዐቱን ትእዛዙን ሕጉን እንደምትጠብቅ፣ እንደምትታዘዝት በዛሬይቱ ስለት ተናግሃል።

¹⁸ አግዚአብሔር (ሆዌ) በሰጠህ ተስፋ መሠረት አንተ፣ ሕዝብና ርስቱ መሆንን ትእዛዙንም ሁሉ እንደምትጠብቅ በዛሬው ስለት ተናግሮአል።¹⁹ ከሰጠራቸው ሕዝቦች ሁሉ በላይ በምስጋና፣ በሰጠራ ስጦታው ስፍ እንደሚያደርግህና በሰጠውም ተስፋ መሠረት ለአምላክህ ስንገዘዘዘኔ (ሆዌ ሌሎም) ቅዱስ ሕዝብ እንደምትሆን ተናግሮአል።

በጊባል ተራራ ላይ የቆመ መሠዊያ

27 ሙሴና የአስራኤል አለቆች ሕዝቡን እንዲሁ ብለው አዘዙ። “ዛሬ ምንባችሁን እንደሆነን ትእዛዞች ሁሉ ጠብቁ፤ ለአምላክህ ስንገዘዘዘኔ (ሆዌ ሌሎም) ወደሚሰጥህ ምድር ለመግባት የርጸዳሽን በተሻገራችሁ ጊዜ ጥቂት ትልልቅ ድንጋዮችን አቁምና በኖራ ቅጣቸው።³ የአባቶችህ አምላክ ስንገዘዘዘኔ (ሆዌ ሌሎም) በሰጠህ ተስፋ መሠረት፣ ማርና ወተት ወደምታፈሉው አምላክህ ስንገዘዘዘኔ (ሆዌ ሌሎም) ወደሚሰጥህ ምድር ለመግባት የርጸዳሽን ስትሻገር፣ የዚህን ሕግ ቃላት ሁሉ ጻፍባቸው።⁴ የርጸዳሽን እንደ ተሻገርህም፣ ዛሬ በዝግብ መሠረት እነዚህን ድንጋዮች በጊባል ተራራ ላይ ትጠቀሙ፤ በኖራም ቅጣቸው።⁵ እዚያም ለአምላክህ ስንገዘዘዘኔ (ሆዌ ሌሎም) የድንጋይ መሠዊያ ሥራ፤ በድንጋዮቹም ላይ ማናቸውንም የበረቱ ሙላዊያ አታሳርፍባቸው።⁶ የአምላክህን የስንገዘዘዘኔ (ሆዌ ሌሎም) መሠዊያ

ሆላ9:4
26:15 ዘ039:433
መጠፈ8:5180:143
102:1191A,063:151
ዘ9:21:3
26:16 ዘ44:29
26:17 ዘ019:81
መጠፈ8:14
26:18 ዘ064:71
ዘ47:6
26:19 ዘ44:7-81
716:1281:113:441
1ዜ5:14:21
መጠፈ8:141
ኢሳ40:11362:71
ሰር3:20
27:1 መጠፈ78:7
27:2 ዘ224:41
ኢስ4:118:311
24:2611ፋ።7:12
27:3 ዘ03:8
27:4 ዘ411:29
27:5 ዘ20:24:25
27:7 ዘ032:61
ዘ416:11ኢስ8:31
27:8 ኢስ8:32:1
ኢሳ8:1130:81
032:2

27:9 ዘ417:91
26:18
27:12 ዘ030:181
ዘ411:291ኢስ8:35
27:13 ዘ411:29
27:15 ዘ020:41
ዘጥ5:2215ግ11:45
71257234:131
ኢሳ44:19166:31
1ፋር14:16
27:16 ዘ031:351
ዘ021:121ፋ5:16
27:17 ዘ419:14
27:18 ዘ419:14
27:19 ዘ022:211
23:21ፋ8104:181

ካልተጠረበ ድንጋይ ሥራ፤ በላይም ለአምላክህ ስንገዘዘዘኔ (ሆዌ ሌሎም) የሚቃጠል መሥዋዕት እቅርብቸው።⁷ በዚያም የጎረቤት መሥዋዕት ሠፍ፣ በላይም ለአምላክህ ስንገዘዘዘኔ (ሆዌ ሌሎም) ፊት ደስ ይበል። “በድንጋዮቹ ላይ የዚህን ሕግ ቃላት ሁሉ ግልጽ አድርገህ ጻፍባቸው።”

በጊባል ተራራ ላይ የተነገረ መርገም

⁸ ሙሴና ሌዋውያን ካህናትም ለእስራኤል ሁሉ እንዲሁ አሉ፤ “እስራኤል ሆይ፤ ጸጥ ብሎ አድምጥ! አንተ ዛሬ የአምላክህ የስንገዘዘዘኔ (ሆዌ ሌሎም) ሕዝብ ሆሃል፤¹⁰ አምላክህን ስንገዘዘዘኔ (ሆዌ ሌሎም) ታዘዝ ዛሬ የምሰጥህን ትእዛዙን ሥርዐቱን ጠብቅ።”

¹¹ ሙሴ በዚያኑ ዕለት ሕዝቡን እንዲሁ ብሎ አዘዘ።

¹² የርጸዳሽን በተሻገራችሁ ጊዜ ስምምነት ሊጭፍ ይሠዳ፣ ይላከር፣ የሴፍና ጠንቅም ሕዝቡን ለመግረስ በገጠን ተራራ ላይ ይቆሙ።¹³ በቤል፣ ጋድ፣ አሴር፣ ዛብሎን፣ ጽንፍ፣ ጉሩጉምም በጣል ተራራ ላይ ለመርገም ይቆሙ።

¹⁴ ሊጭፍ የምንድምነቸውን ክፍ አድርገው ለእስራኤል ሕዝብ ሁሉ እንዲሁ ብለው ይናጹ።

¹⁵ የእጅ ጥበብ ባለ ሙያ የሠራውን ስላግ ዘአብሔር (ሆዌ) ዘንድ አሰጸያፊ የሆነውን ምስል የሚቀርጽ ወይም ጣዖትን የሚያበጅ፣ በሰውም የሚያቆም ሰው የተረገመ ይሁን።”

ሕዝቡም ሁሉ፣ “አሚን!” ይበል።

¹⁶ “አባቱን ወይም እናቱን የሚያቃልል የተረገመ ይሁን።”

ሕዝቡም ሁሉ፣ “አሚን!” ይበል።

¹⁷ የጣልጎረብውን የድንበር ድንጋይ ከጋታው የሚያቀላቅስ የተረገመ ይሁን።”

ሕዝቡም ሁሉ፣ “አሚን!” ይበል።

¹⁸ “ዐይን ሰውናን በተሳሳተ መንገድ የሚመራ፣ የተረገመ ይሁን።”

ሕዝቡም ሁሉ፣ “አሚን!” ይበል።

¹⁹ በመጽተኛው፣ አባት በሌለውና በመጠላቱት ላይ ፍትሕ የሚያዘባ የተረገመ ይሁን።”

26:16 በጸሎት ልጤን በጸሎት ነጻዘህ የ4:29 ማገ ይመ።
26:17፤ ቃሉ የዚህን ወይም የውል ቃል ሲሆን እስራኤል የጣቸውን መላላ የምታደቡትን ይኸውም የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር መሆኑን እስራኤልም የምትዝው ለእርሱ ሳይን እንደሆነ የሚያመለክት ነው (የዘ0 19:8 ማገ ይመ።)
26:18 ርስቱ መሆንን የዘ0 19:5 ማገ ይመ።
27:2-8፤ በጥንት የመካከለኛው ምሥራቅ አገሮች የመታሰቢያ ጽሑፍ የተጻፈበት ድንጋይ ጣቆም የተለመደ ነበር።
27:2:4 በኖራ ቅጣቸው፤ በድንጋዮቹ ላይ የተቀረጸው ጽሑፍ በግልጽ እንዲታይ ለማድረግ ነው (ፋ 8 ይመ።)
27:3:8 የዚህን ሕግ ቃላት ሁሉ ስሙ በድጋሚ የተናገራቸው ቃላት የሚገናኙ የዚህን ሕግ ቃላት ናቸው (የዘ0 20:1 ማገ ይመ።)
27:5 የድንጋይ መሠዊያ ሥራ፤ ከሙሉፍኛው ድንጋዥ መሠዊያ ጸር በትርጉም ሆነ በአገልግሎት የተለየ ነው (የዘ0 20:25 ማገ ይመ።)
27:8፤ አንተ ዛሬ የአምላክህ የእግዚአብሔር ሕዝብ ሆሃል፤ የዚህን ቃል ለመጠቀም በድጋሚ ቃል መግታቸውን የሚያመለክት አኑርገ። ነው።
27:12 ስምምነት ... በገጠን ተራራ ላይ ይቀመ፤ ስድስተኛ

የሶፊብ ዝርያዎች ሲሆኑ የተወለዱትም ከሌያና ከራሕል ነው (ዘፍ 35:23-24)፤ 11:30 እና ማገ ይመ። ለመረከብ ከፋ 15-26 ባለው ክፍል ላይ አንድም የበረከት ቃል አልተጠቀሰም፤ ነገር ግን የተጠቀሰው 12 የርግግን ቃል ነው (28:15-68 ይመ።)። ይሁን እንጂ በ28:1-14 ላይ የበረከት ቃል ከመዘርዘርም በላይ በሚገኙ ተብራርቶአል።
27:15 ምስል የሚቀርጽ ወይም ጣዖትን የሚያበጅ ከወ ሥራ ትእዛዞች መካከል አንደኛውን ሁለተኛውን ሕግ የሚያረጋግጥ ማለት ነው (የዘ0 20:1 ማገ ይመ።)። 4:28፤ 5:6-10:1 31:29:1 ኢሳ 40:19-20:1 41:7:1 44: 9-20:1 45:16:1 ኢር 10:3-9:1 ሆሊ 8:4-6:1 13:2 ይመ። ለማን፤ ለማለት ያህል የሚባል ሳይሆን፣ ሕዝቡ ከጻፉን ተቀብሎ በጠብቅ በረከት እንደሚያገኙ ባይጠብቅ ግን ርግግን እንደሚደርስበት ከላብ መስማጥን የሚያረጋግጥን ቃል ነው (ፋ 16-26 ይመ።)
27:16:1 5:16 ዘ0 20:12 ላይ ማገ ይመ።
27:17:1 የ19:14 ማገ ይመ።
27:19:1 24:17-18 እና ማገ ይመ።

47 በትውፊት የጠፋ ሙሥዋዕት በመባል ይታወቃል።

ሕዝቡም ሁሉ፣ “አሚን!” ይበል።
20 “ከአባቱ ሚስት ጋር የሚተኛ የተረገጠ
ይሁን፣ የአባቱን መኛታ ያረክሳልና።”

ሕዝቡም ሁሉ፣ “አሚን!” ይበል።
21 “ከማናቸውም እንስሳ ጋር የግብረ ሥጋ
ግንኙነት የሚያደርግ የተረገጠ ይሁን።
ሕዝቡም ሁሉ፣ “አሚን!” ይበል።

22 “የአባቱ ወይም የእናቱ ልጅ ከሆነችው
እንቱ ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙነት የሚፈጽም
የተረገጠ ይሁን።”
ሕዝቡም ሁሉ፣ “አሚን!” ይበል።

23 “ከመግቱ ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙነት
የሚፈጽም የተረገጠ ይሁን።”
ሕዝቡም ሁሉ፣ “አሚን!” ይበል።

24 “ባድብቅ ባልንጀራውን የሚገድል የተረገጠ
ይሁን።”
ሕዝቡም ሁሉ፣ “አሚን!” ይበል።

25 “ገጹሕን ሰው ለመግደል ጉባ የሚቀበል
የተረገጠ ይሁን።”
ሕዝቡም ሁሉ፣ “አሚን!” ይበል።

26 “የዚህን ሕግ ቃሎች በመፈጸም የማይጸና
የተረገጠ ይሁን።”
ሕዝቡም ሁሉ፣ “አሚን!” ይበል።

በመታዘዝ የሚገኝ በረከት

28 ለአምላክህ በስጦታዎቹ (ሥፍ ሌሎም) በፍ
ጸም ብትታዘዝና እኔ ዛሬ የምሰጥህን
ትእዛዙን ሁሉ በጥንቃቄ ብትከተል፣ አምላክ
ህህ ስጦታዎቹን (ሥፍ ሌሎም) በምድር ላይ ከሚኖሩ
አሕዛብ ሁሉ በላይ ከፍ ያደርግሃል። ¹አምላክህን
ስጦታዎቹን (ሥፍ ሌሎም) ብትታዘዝ፣ እነዚህ
በረከቶች ሁሉ ያንተ ይሆናሉ፣ አይላሉምም።

²በከተማ ትባረካለህ፣ በወርሻህም ትባረካለህ።
³የማሕፀን ፍሬ፣ የምድር ሀምራ፣
የእንጠት ግልገሎች፣ የከብትህ ጥጃ፣ የበጎና
የፍልግ ግልገሎችም ይባረካሉ።

⁴እንቅስፍት በሁሉም ይባረካሉ።
⁵ስትገብ ትባረካለህ፣ ስትወጣም ትባረካለህ።
⁶እግዚአብሔር (ሥፍ) በአንተ ላይ የሚሥራ ጠላ
ቶችህን በፊት እንዲሸነፉ ያደርጋቸዋል።
በእንደ አቅጣጫ ይመጡላል፣ በሰጣት አቅ
ጣጫም ከአንተ ይሸሻሉ።

⁷እግዚአብሔር (ሥፍ) በቱተራህና እጅህ በነካው
ሁሉ በረከቱን ይልካል። አምላክህ ስጦታዎቹን
(ሥፍ ሌሎም) በሚሰጥም ምድር ላይ ይባርክሃል።
⁸የአምላክህን የስጦታዎቹን (ሥፍ ሌሎም) ትእዛዞች

- 24:19
- 27:20 ዘፍ34:51
- ዘሌ18:7
- 27:21 ዘወ22:19
- 27:22 ዘሌ18:19
- 27:23 ዘሌ20:14
- 27:24 ዘፍ4:231
- ዘወ21:12
- 27:25 ዘወ23:7-81
- ዘሌ19:16
- 27:26 ዘሌ26:141
- ዘሌ28:151
- መዝ119:211
- ሊር11:35:1743:10
- 28:1 ዘሌ26:131
- ዘጉ24:7:ዘዘ41:54:51
- 26:19
- 28:2 ሊር32:241
- ዘዘ1:6
- 28:3 ዘፍ39:51
- መዝ144:15
- 28:4 ዘፍ49:251
- ዘዘ8:18
- 28:6 መዝ121:8
- 28:7 ዘሌ26:81
- 17:12ዘሌ56:341
- 28:8 ዘሌ15:14
- 28:9 ዘዘ19:61
- ዘሌ26:3
- 28:10 ዘጉ6:271
- 17:18:43:ሊር25:291
- ጳጳ9:18
- 28:11 ተ4:1
- ዘፍ30:27:ዘዘ43:0:9
- 28:12 ተ4:41
- ዘሌ25:19:126:41
- ዘዘ15:3:61
- 17:18:35-36:181:11
- ሊፆ38:221
- መዝ65:11:168:101
- 104:13:135:71
- ሊገ5:6:30:4:231
- 32:20:16:19:165:231
- ሊር10:13:13:11:121
- 32:38-41:15:11:161
- ዘሰ34:26:ሚጻ3:12
- 28:13 ዘወ26:191
- ሊር11:6
- 28:14 ዘዳ5:321
- ሊሳ1:7
- 28:15 ዘወ274:261
- 29:27:ሊሳ23:151
- 17:19:6:12:ዘሌ57:191
- ሊር12:5:1ጳጳ9:111
- ሚጻ2:2
- 28:16 ተ4:3
- 28:17 ተ4:5
- 28:18 ተ4:4
- 28:19 ተ4:6
- 28:20 ተ4:151
- ዘወ32:22:ዘሌ26:161
- ዘዘ4:26:መዝ39:111
- 76:6:180:161

የምትጠበቅና በመንገዱ የምትሄድ ከሆነ፣
በመሐላ በሰጠህ ተስፋ መሠረት የተቀደሰ ሕዝቡ
አድርጎ ያቀምሃል። ¹⁰ዚህም የምድር አሕዛብ
ሁሉ በእግዚአብሔር (ሥፍ) ስም መጠራትህን
ያያሉ፣ ይፈናሃልም። ¹¹እግዚአብሔርም (ሥፍ)
ሊሰጥህ ለአባቶቹ በማላላቸው ምድር በማሕፀን
ፍሬ፣ በእንስሳትህም ግልገል፣ በምድርህም ሰብል
የተትረፈረፈ ብልጽግና ይሰጥሃል።

¹²እግዚአብሔር (ሥፍ) ለምድር በወቅቱ
ዠባቱን ለመጠበቅና የእጅህን ሥራ ሁሉ ለመሠረቱ
መልካሙን መገዝብ ሰማዩን ይከፍትልሃል።
አንተም ለብዙ አሕዛብ ታበድራለህ እንጂ
ከአንዳቸውም አትበደርም። ¹³እግዚአብሔርም
(ሥፍ) ራስ እንጂ ጅራት አያደርግህም። ዛሬ
የምሰጥህን የአምላክህን የስጦታዎቹን (ሥፍ ሌሎም)
ትእዛዝ በጥንቃቄ ብትጠበቅ መጭውንም
ቢሆን እላይ እንጂ ፈጽሞ አታች አትሆንም።
¹⁴ሌሎችን አማልክት በመከተል እነርሱን
በማገልገል ዛሬ ከምሰጥህ ትእዛዞች ቀኝም
ግራም አትበል።

አለመታዘዝ የሚያስከትላቸው ርግማናች

¹⁵ነገር ግን ለአምላክህ በስጦታዎቹ (ሥፍ ሌሎም)
ባትታዘዝ በጠፊዎ ልሳት የምሰጥህን ትእዛዞችን
ሥርዐቱን ሁሉ በጥንቃቄ ባትከተላቸው፣ እነዚህ
ርግማናች ሁሉ ይደርሱላሉ። የጥለቀልቀሃልም፡-

- ¹⁶በከተማ ትረገማለህ፣ በወርሻም ትረገማለህ።
- ¹⁷እንቅስፍት በሁሉም የተረገጠ ይሆናሉ።
- ¹⁸የማሕፀን ፍሬ፣ የወርሻ ሰብል፣ የመንገድ
ጥጃ፣ የበጎና የፍልግ ግልገሎችህ ይረገማሉ።
- ¹⁹ስትገብ ትረገማለህ፣ ስትወጣም ትረገማለህ።
- ²⁰እነርሱንም በመተው ክፉ ድርጊት ከመፈ
ጸም የተነሣ፣ እስከትደመስሰ ፈጥኔም እስከ
ትጠፋ ድረስ እጅህ በነካው ሁሉ ላይ እግዚ
አብሔር (ሥፍ) ርግማንን፣ መደናገርንና ተግዳሮት
ይሰድብሃል። ²¹እግዚአብሔር (ሥፍ) ልትወርሳት
ከምትገባት ምድር ላይ እስኪያጠፋህ ድረስም፣
በደቂ ይቀራሃልህ። ²²እግዚአብሔር (ሥፍ)
እስከትጠፋ ድረስ በሚቀረፍ ደቂ፣ ብትሳትና
ዕጣጭ፣ ጎይሳኛ መቀትና ድርቅ፣ ዋግና አረ
ግም ይመታሃል። ²³ከራህ በላይ ያለው ሰማይ
ናስ፣ ከእግርህ በታች ያለው ምድርም ብረት

- 54:9:166:151 ሊር24:18:1ጳጳ5:251 ሚጻ2:213:914:6
- 28:21 ዘሌ26:251 ዘጉ14:12:ሊር24:10:28:26 ዘፍ40:191
- መዝ79:21ጳ41:81:16 ሊር7:33:12:191 15:21:164:41:191:7134:20
- አም4:10 28:22 ተ4:81 ዘሌ26:16:251 ዘዳ4:26:32:241
- 27:18:11ጳ10:12:151 ሚጻ10:161 ሊር24:17:14:111 አም4:91
- ሐ21:11:ሚጻ3:9 28:23 ዘሌ26:19

- 27:20ና ዘ22:30 ጋር ያነጻጽፍ፣ ዘሌ 18:8 ይመ።
- 27:21 ዘወ 22:19 እና ማብ ይመ፣ እንዲሁም ዘሌ 18:23፣
- 20:15-16 ይመ።
- 27:22 ዘሌ 18:9 ይመ።
- 27:23 ዘሌ 18:8 ይመ።
- 27:24-25 5:17 ዘወ 20:13፣ 21:12፣ ዘሌ 24:17:21 ይመ።
- 27:26 ማግም ሰው የእግዚአብሔርን ሕግ ሙሉ በሙሉ
መጠበቅ ስለማይችል፣ ሰዎች ሁሉ ከርግማን በታች መሆናቸውን
ለማረጋገጥ በገጻ 3:10 ላይ ተጠቅሷል። በመፈጸም፣ ከሕጉ
ረገገ ነገ ሰው በመናገር ከላለ፣ አግማኝነት መቀበር በራሱ በቂ
አይደለም፣ በሕጉ መሠረት መኖር አስፈላጊ ነው።
- 28:1-14 እነዚህ በረከቶች በቀ 15-44 ላይ የተጠቀሱት
ርግማናች ተቃራኒ ናቸው (በተለይ ከቀ 3-6 ያለውን ከቀ 16-19 ጋር

- ያነጻጽፍ)።
- 28:5:17 እንቅስፍት በሁሉም በቤት ውስጥ ለሌላ
ማከማቻና ለምግብ ማከጋጃ የሚያገለግሉ ናቸው።
- 28:7፣ የዚህን ተቃራኒ በቀ 25 ላይ ይመ።
- 28:12 መልካሙን መገዝብ ሰማዩን ለማናቸው የከፍተኛ
የበረዶ፣ የበረዶ ጽንጋይና የተሳሳ መመዝገብ መሆናቸውን በአገ
38:22፣ መዝ 135:7፣ ሊር 10:13፣ 51:16 ይመ። ሃብረራህም የዚህን
ተቃራኒ በቀ 44፣ እንዲሁም በ15:6 ማብ ላይ ይመ።
- 28:13 ራስ እንጂ ጭቆ አያደርግህም፣ የዚህን ተቃራኒ
በቀ 44 ላይ ይመ።
- 28:23 ሰማይ ናስ ... ምድርም ብረት፣ ሰማይን በስተ
የግወርድ፣ ምድርን ዘልቆ የሚገባ ከፍተኛ ለምድርም ለግለት ነው።

መጠኑ ሆኖም ድል አደረግናቸው። ጎምድራ ቸውንም ወሰንገገ፤ ለርባላውያን፤ ለጋላውያንና ለምናሴ ነገድ እኩሊታ ርስት አድርገን ሰጠን።

የእንግዲህ የምታደርጉት ሁሉ እንዲከናወን ትላችሁ፤ የዚህን ኪዳን ቃሎች በጥንቃቄ ተከተሉ።¹⁰ እናንተ ሁላችሁ መሪዎቻችሁና አለቆቻችሁ፤ ሽግግሌዎቻችሁና ሹሞቻችሁ እንዲሁም ሌሎች የእስራኤል ሰዎች ሁሉ ዛሬ በአምላካችሁ በሽግግራችሁ (ሆይ አሉህም) ፊት ቆማችኋል።¹¹ ልጆቻችሁና ሚስቶቻችሁ እንዲሁን እየፈለጠ፤ ውሳኔም እየቀዱ በሰፊህ የሚኖሩ መጽተኞችም አደረግህ ቆመዋል።¹² እነዚህ የቆምኸው እግዚአብሔር (ሆይ) ዛሬ ከአንተ ጋር ወደሚያደርገውና በመሐሳ ወደሚያደገው ኪዳን ከአምላክህ ከሽግግራችሁ (ሆይ አሉህ) ጋር ትግ ገንዘብን፤¹³ ለአንተ ሰጠው ተኩሶች ለአባቶቻህ ለአብርሃም፤ ለይስሐቅና ለያዕቆብ በማለባቸው መሠረት እርሱ ከሆነከህ (አሉህም) ይሆን ዘንድ፤ አንተም ሕዝብ መሆንህን፤ በዛሬው ዕለት ለማረጋገጥ ነው።¹⁴ እኔም ይህን የመሐሳ ኪዳን የማደርገው በአናንተ ጋር ብቻ አይደለም፤ ለብረትሁን ከእምላካችን ከሽግግራችሁ (ሆይ አሉህም) ፊት እዚህ ከቆማችሁት ጋር ብቻ ሳይሆን፤ ዛሬ እዚህ ከሌሎችም ጋር ነው።

በግብፅ ምድር በእንደት እንደ ፍርጎና ወደ ዜህ ስንመጣም እየአገሪቹ ውስጥ እንደት እንዳለችን ራሳችሁ ታውቃላችሁ።¹⁷ በመካከላቸውም አስደዶራ ምስሌቻቸውንና የሀንጨትና የድንጋይ፤ የብርና የወርቅ ባዎቶቻቸውን አይታችኋል።¹⁸ የእነዚህን ሕዝቦች አማልክት ለማምለክ ልቡን ከአምላካችን ከሽግግራችሁ (ሆይ አሉህም) የሚመልስ ወንድም ሆነ ሴት ጉምም ሆነ ነገድ ዛሬ ከመካከላችሁ አለመገኘቱን አረጋግጠ፤ ከመካከልህ እንዲህ ያለውን መሪራ መርዝ የማያወጣ ሥር እንዳይኖር ተጠንቀቀ።

የእንግዲህ ያለው ሰው የዚህን መሐሳ ቃል በሚሰማችን ጊዜ፤ በልቡ ራሱን በመገረዝ፤ “እንደ ልቤ ሐሳብ ብናገርም እንኳ ሰላም አለኝ” ብሎ ያሰባል። ይህም በሊምለሙም ሆነ በደረቀ መሬት ላይ ጥፋትን ያመጣል።²⁰ እግዚአብሔር (ሆይ) ለዚያ ሰው ፈጽሞ ይቅርታ አይያርግለትም፤ ቀጣጣና ቅጥፍ በእርሱ ላይ ይኖረበታል። በዚህ መጽሐፍ የተጻፈው ርግማን ሁሉ ይወርድበታል፤ እግዚአብሔርም (ሆይ) ስሙን ከሰማይ በታች ይደመሰሰዋል።²¹ በዚህ የሕግ መጽሐፍ በተጻፈው የኪዳን ርግማን መሠረት፤ እግዚአብሔር (ሆይ) እርሱን ከእስራኤል

ዘጸ26:3+11
29+8 ዘገ32:13
ዘጸ31:12-13
ዘጸ78:55+135+124
136:22
29+9 ዘፀ19:45
ዘፀ46:14+17:8
ዘፀ43:12+11
መዝ25+101+103+18
29+11 ዘሉዮ9:21
23:27+1ዜ5:20+3
29+13 ዘዳፍ6:18
17:7ዘፀ19:16
29+14 ዘፀ19:45
ለፋ59:21
ለር31:31+132+40
50+51ሕዝ6+62
37:26ዕብ8:7-8
29+15 ዘዳፍ6:18
ሐሥ2:19
29+17 ዘፀ20+23
ዘፀ4:28
29+18 ዘጸ11:16
13:16ዕብ12:15
29+19 መዝ36:21
72+17ለፋ65+16
29+20 ዘፀ23+21
34+14ዘ27+134+231
14+27መዝ74:11
79:5ዘፀ4:4
ሕዝ23+2536:51
ሰፍ11:18+ሊ3:5
29+21 ዘጸ28+61
32+23ለገ7:26
29+22 ለር19:8
49+1750:13
29+23 ዘዳፍ13+101
14:8+19:24+25
ለገ4:7ፀ6+119:18
64:10ለር12+11
44+2ፀ6ሕዝ74+7
ግሕ5+11ሰፍ2:9
ግሕ10:15
ሮፀ9:29
29+24 1ዮገ9:8
ዘፀ73ፀ6:19
ለር16+101
22:8-9ፀ52:13
29+25 2ዮገ7+23
2ዜ53ፀ6:21
29+27 ዘጸ28+15
29+28 2ዜ57:201
1ዮገ14+15መዝ7:1
19:6+52+53መዝ24
22ለር12+1431+2
84+21ዕብሕዝ19:12
29+29 ሐሥ1:7
17:11ዮሐ5:39
2ዜግ3:16
30+1 ዘለፀ26+40-45
ዘጸ4+3211+261
29+28
30+2 ዘጸ4+29:301
መዝ119:2

ነገራች ሁሉ ለጥፋት ይለያዋል።²² የሚቀጥለው ትውልድ ከእናንተ በኋላ የሚተኩት ልጆቻችሁና ከጌቶ አገር የሚመጡ እንግዶች በምድሪቱ የደረሰውን ታላቅ መቅሠ ፍትና እግዚአብሔር (ሆይ) ያመጣባቸውን በሽታዎች ያያሉ። ምድሪቱ በሙሉ የተቃጠለ ጨውና ዲን ዐመድ ትሆናለች። አንዳች ነገር አይተክልባትም፤ ምንም ነገር አያቁጠቀጥባትም፤ የሚያደግ ተክል አይገኝባትም። የሚደር ስባት ውድመት እግዚአብሔር (ሆይ) በታላቅ ቀጠላ እንደ ገለበጠባቸው እንደ ሰደምና ጥፍራ፤ እንደ አዳማና ሲባዩ ጥፋት ይሆናል።²³ እከሐብም ሁሉ፤ “እግዚአብሔር (ሆይ) በዚች ምድር ላይ ይህን ለምን አደረገባት? ይህ እስፈሪና የሚነድ ቀጠላ ለምን መጣባት?” ብለው ይጠይቃሉ።

እመልሱም፤ “የአባቶቻቸው ስምሳክ (አሉህም) ከግብፅ ምድር ባወጣቸው ጊዜ፤ ከእነርሱ ጋር የገጣውን ኪዳን ሕዝብ ስለ ተዉ ነው። ጆሞተው ምንም ያማያውቋቸውን፤ እርሱም ያላዘዙትን ሌሎችን አማልክት አመለከት፤ ሰገዱላቸውም።²⁴ በእነዚህ በዚህ መጽሐፍ የተጻፈውን ርግማን ሁሉ እስኪያመጣባት ድረስ፤ የእግዚአብሔር (ሆይ) ቀጠላ በዚህች ምድር ላይ ነደደ።²⁵ በእስፈሪ ቀጠላና በታላቅ መጣት እግዚአብሔር (ሆይ) ከምድራቸው ነቀላቸው፤ አሁን እንደ ምድር ወደ ሊላ ምድር ባላቸው” የሚል ይሆናል።

እምስጢር የሆነው ለአምላካችን በሽግግራችሁ (ሆይ አሉህም) ነው፤ የተገለጠው ግን የዚህን ሕግ ቃል ሁሉ እንከተል ዘንድ ለዘላ ለም የኖሩ የልጆቻችን ነው።

ወደ እግዚአብሔር በመመለስ የሚገኝ በረከትና በልጣታ ያስቀመጡት ይህ በረከትና መርገም ሁሉ በአንተ ላይ ሲመጣና አምላክህ ስግግራችሁ (ሆይ አሉህም) በትኖህ በምትኖርበት አካባቢ መካከል ሆነህ ወደ ልቤህ ተመልሰህ ነገሮቹን በምታስተውልበት ጊዜ፤ እንንዲሁም ዛሬ እኔ በማዘህ ሁሉ መሠረት አንተና ልጆቻችሁ ወደ አምላካችሁ ወደ ስግግራችሁ (ሆይ አሉህም) ተመልሳችሁ በፍጹም ልባችሁና በፍጹም ነፍሳችሁ እርሱን ስትታዘዙ።

¹⁹ ወይም ለመርከብ ስኮርን ይጨምራል።
²³ ወይም ከግብፅ ይመለስልል።

ቅባላል።
29+8 ርስት አድርገን ሰጠን 3+12-17 ይመጣ።
29+9:151 ሕዝቡ የገጣውን ኪዳን እንደሚጠብቅ በድጋሚ ያረጋገጠ መሆኑን የሚያሳይ ግልጽና አጭር ግጠቃለያ ነው።
29+18 መሬቱ መርዝ የሚያወጣ ሥር፤ እግዚአብሔርን በመተው ሰድኦ እግዚአብሔርን የማምለክ መርዝ ነው።
29+20 እግዚአብሔር ለዚያ ሰው ፈጽሞ ይቅርታ አይያርግለትም፤ በጊደጥ 3+9 ላይ (”ማንም እንደይጠፋ”) ያለውን ሐሳብ እንደሚቃረን ተደርጎ መታየት ያለበትም። ራሱ ጸጥተኛ እንደሚለው፤ “የቆዳቸውን ጌታ” የሚክዱ “በራሳቸው ላይ ድንገተኛ ጥፋት” ያመጣሉ (2ኛጥ 2:1)። በዚህ መጽሐፍ የ31+24 ግብ ይመጣ። ስሙን ከሰማይ በታች ይደመሰሰዋል፤

9:141 ዘፀ 32:32-331 ራሊ 3+5 ይመጣ።
29+21 የሕግ መጽሐፍ፤ የ31+24 ግብ ይመጣ።
29+23 እንደ ሰደምና ... ጥፋት ዘዳፍ 19:24-25 ይመጣ።
እንዲሁም የዘዳፍ 10:19+13+10 ግብ ይመጣ።
29+27 በዚህ መጽሐፍ፤ የ31+24 ግብ ይመጣ።
29+28 ለሁን እንደ ሆኖችህ እንዲህ ግለት የሚቻለው እስራኤል በተግባርነት ጊዜ ነበር (ኛ፣ 25 ግብ)
29+29 ምስጢር የሆነው፤ ከብረቱና ከሮግማኑ እንደገና ወደ ፊት ስለሚገለጠው የእስራኤል ፀግ ፊንታ ግለት ነው፤ ሆኖም በአሁኑ ወጣ ሰፊ ያለ ትርጉም ለኖረው ይገኛል። የተገለጠው፤ ከሁሉ በፊት፤ “የዚህን ሕግ ቃል” ግለት ነው።
30+2:6:10 በፍጹም ልባችሁና በፍጹም ነፍሳችሁ የ4:29

³አምላክህ ስገዘብዚኛ (መገ ለአሚያ) ምርኮህን ይመልስሃልህ፤ ይራራሃልም፤ አንተን ከቤተ-አቡት አሕዛብ መካከል እንደ ገና ይሰጠዋል። ነሐሴ ግንባሬ ስታታ እጅግ ሩቅ ወደ ሆነ ምድር ብትገባ አንኳ፤ አምላክህ ስገዘብዚኛ (መገ ለአሚያ) ክለብ ይሰበስባል፤ መልምዎ ያመጣሃል። ነሐሴ-ቶህ ወደ ሆኑት ምድር የመላሃል፤ አንተም ትወርሳታለህ። ከአባቶቻህ ይበልጥ ያበልጥሃል፤ ያበላሃልም። ⁶አምላክህን ስገዘብዚኛ ርኅ (መገ ለአሚያ) በፍጹም ልብህና በፍጹም ነፍሱህ እንድትወደው በሕይወትም እንድትኖር፤ አምላክህ ስገዘብዚኛ (መገ ለአሚያ) የአንተንና የዘርህን ልብ ይገርዛል። ⁷አምላክህ ስገዘብዚኛ (መገ ለአሚያ) ይህን ርግግን ሁሉ በሚጠለብህና በሚያረድዱ መሳቶችህ ላይ ያደርገዋል። ⁸አንተም ተመልሰህ ለእግዚአብሔር (መገ) ትታዘዛለህ፤ ዛሬ እኔ የማዘንን ትላዘዝ ሁሉ ትብቃታለህ። ግዜዎም አምላክህ ስገዘብዚኛ (መገ ለአሚያ) በእጅህ ሥራ ሁሉና በወገብህ ፍሬ፣ በእንስሳትህ ግልገሎችና በምድርህ ሰብል እጅግ ያበልጥሃል። በአባቶችህ ደስ እንደ ተሰኘ ሁሉ፤ እግዚአብሔር (መገ) አንተንም በግብጭን ደስ ይለዋልና። ¹⁰ይህም የሚሆነው፣ አምላክህን ስገዘብዚኛን (መገ ለአሚያ) ከታዘዝህና በዚህ የሕግ መጽሐፍ የተጻፉትን ትላዘዝህን ሥርዐቱን በመጠበቅ፣ በፍጹም ልብህና በፍጹም ነፍሱህ ወደ አምላክህ ወደ ስገዘብዚኛ (መገ ለአሚያ) ስትመለስ ነው።

ሕይወትን ወይም ሞትን ስለ መምረጥ ¹¹በዛሬው ዕለት የምሰጥህ ትላዘዝ ይህን ያህል አስቸጋሪ ወይም ከአንተ የራቀቀ አይደለችም። ¹²እንግዶአማት አምተቶ ይገንረን ዘንድ፣ ማን ወደ ስማይ ይወዳል? አንዳትል፣ በላይ በስማይ አይደለችም። ¹³ይግጥም፣ እንደ ድናደርጋት አምተቶ ይገንረን ዘንድ፣ ማን ባሕሩን ይገንጋል? አንዳትልም፣ ከገሕር ማይ አይደለችም። ¹⁴ነገር ግን ቃሉ ለአንተ በሰማ ቅርብ ነው፤ ታደርገውም ዘንድ በአፍህና በልብህ ውስጥ ነው።

¹⁵እነሆ፣ ዛሬ ሕይወትንና በረከትን ሞትንና ጥፋትን በፊትህ አኑራለሁ። ¹⁶አምላክህን ስገዘብዚኛን (መገ ለአሚያ) እንድትወድ፣ በመንገዱም

- 30፡3 ዘፍ114፡4
- 48፡21 ዘጳፋ4፡271
- 13፡17 ዘመዝ4፡7
- 53፡6፡85፡11፡26፡41
- አላገ11፡11ሀር12፡15
- 16፡15፡24፡6፡29፡14
- 30፡18፡33፡11፡148፡4
- 7149፡61፡ሕዝ61፡531
- አጻ31
- 30፡4 ክሀ18፡9
- መዝ19፡6
- አላገ11፡12፡17፡6
- 24፡13፡27፡1240፡11
- 41፡5፡142፡10፡43፡6
- 48፡20፡449፡5፡56፡81
- 62፡11ሀር10፡50፡24
- 29፡31፡8፡ሕዝ20፡34
- 41፡34፡13
- 30፡5 ዘገ፡13
- አር29፡14
- 30፡6 ዘጳፋ5፡241
- 10፡16
- 30፡7 ዘፍ12፡3
- ዘገ፡15
- 30፡9 ዘጻ28፡63
- ሌር1፡10፡24፡61
- 31፡28፡13፡41
- 42፡10፡45፡4
- 30፡10 ዘጻ5፡29
- 28፡6
- 30፡11 መዝ19፡8
- ሌፋ45፡19፡23፡63፡1
- 30፡12 ምፋ30፡41
- ሮግ10፡6
- 30፡13 ለኖ28፡14
- ሮግ10፡7
- 30፡14 ዘጳፋ6፡3
- ሮግ10፡8
- 30፡15 ዘፍ2፡17
- ዘገ11፡26፡28፡11
- አኖ36፡10
- መዝ25፡13፡106፡5
- ዎጳ31፡21፡10፡161
- 11፡19፡112፡28፡አር2
- 1፡8
- 30፡16 ቱ19
- ዘጳ፡136፡5132፡47
- ግዕ፡29
- 30፡18 ዘጻ8፡19
- 30፡19 ዘጳ4፡261
- 11፡26
- 30፡20 ዘፍ12፡7
- ዘጳ፡116፡518፡31
- 32፡47
- መዝ27፡137፡3
- ዎጳ34፡22፡1፡ሐፍ፡5፡26
- ሐሚ17፡28
- 31፡2 ዘግ7፡7
- ዘ፡27፡17

እንድትሄድና ትላዘዙን፣ ሥርዐቱንና ሕትን እንድትጠብቅ አዝሃለህ። ከዚያም በሕይወት ትኖራለህ። ትብላለህም፤ አምላክህም ስገዘብዚኛ (መገ ለአሚያ) ትወርሳት ዘንድ በምትገባበት ምድር ይበርካሃል።

¹⁷ጳጉ ግን ልብህ ወደ ጌላ በመላኛ ባትታዘዝ፣ ለሌሎች አማልክት ለመስገድ ብትታለልና ብትመልካቸው፣ ¹⁸በርግጥ እንደምትጠፋ እኔ በዛሬው ዕለት እንግራችኋለሁ። የርዳኛህን ተሻግሮ ትወርሳት ዘንድ በምትገባበት ምድር በዙ አትኖርባትም።

¹⁹ሕይወትን ሞትን፣ በረከትንና ርግግንን በፊትህ እንዳስቀመጥሁ ዛሬ ስማይንና ምድርን ምስክር አድርጌ እጠራብሃለሁ። አንግዲህ አንተና ልጆችህ በሕይወት እንድትኖሩ ሕይወትን ምረጥ። ²⁰ይኸውም አምላክህን ስገዘብዚኛን (መገ ለአሚያ) እንድትወድ፣ ቃሉን እንድታደምጥና ከእርሱ ጋር እንድትጠባብቅ ነው። ምክንያቱም እግዚአብሔር (መገ) ሕይወትህ ነው፤ ለአባቶችህ ለአብርሃም፣ ለይሱልትና ለሮቶብ ለሰዓቶችህ በማለቸው ምድር ረጅም ዕድሜ ይሰጥሃል።

አያሱ በሙሴ እግር መተካቱ

31 ከዚያም መሲ ወተቶ እነዚህን ቃሎች ለእስራኤል ሁሉ ተናገረ። ²እነሆ፣ መቶ ሃያ ዓመት ሆኖኛል፤ ከእንግዲህ ልወጣና ልገባ አልችልም፤ እግዚአብሔርም (መገ) 'የርዳኛህን አትሻርግም' ብሎኛል። ³አምላክህ ስገዘብዚኛ (መገ ለአሚያ) ራሱ በፊትህ ቀድሞ ይሄዳል፤ እነዚህንም አሕዛብ ከፊትህ ያጠፋቸዋል፤ አንተም ምድራቸውን ትወርሳለህ። እግዚአብሔር (መገ) እንደ ተናገረው፣ አያሱ ስም አገተን ቀድሞ ይገኛል። እግዚአብሔር (መገ) የአብራሃምን ግንባራን ነገሥታት ሲያገኛና ፀንን ከምድራቸው እንዳጠፋቸው እነዚህንም ያጠፋቸዋል። ⁵እግዚአብሔር (መገ) እነርሱን በፊታችሁ አሳልፎ ይሰጣችኋል፤ እናንተም ያዘዝኋችሁን ሁሉ በእነርሱ ላይ ታደርጋላችሁ። ፍብርቱና ይፋር ሁኑ፤ አትፍሯቸው ወይም

- ዘጻ3፡23፡26፡1፡73፡7 31፡3 ዘ፡27፡18፡1 ዘጻ3፡28፡17፡1፡19፡3
- 31፡4 ዘ፡21፡33፡1 31፡5 ዘጻ2፡33፡6 ቱ7፡23
- ዘፍ28፡15፡ዘጳ41፡2914፡31፡20፡41አላ፡1፡6፡ 9፡18፡10፡25

ግብ ይመ።
 30፡3 ምርኮህን ይመልስሃልህ "ከምርኮ አገር ይመልስሃልህ"
ግለት ለሆነ ይችላል።
 30፡6 ልብ ይገርዛል፤ የዘፍ 17፡10 ግብ ይመ።
 30፡7 ርግግን ሁሉ በሚጠለብህ እዚህ ላይ በዘፍ 12፡3 የተጠቀሰው ቃል ተፈጻሚ አልፎ።
 30፡9 በሌላቶችህ ርእህን አውግሎት ነው (ቱ 20 ይመ።)
 30፡10 የሕግ መጽሐፍ፤ የ31፡24 ግብ ይመ።
 30፡12-14 በላይ በሰማይ አይደለችም ... ለአንተ በማዳ ቅርብ ነው፤ የሲዳንን ሕግ ለግስተቀል፣ ለማዕኛን ለመታዘዝ ከእርሱ ፀዳም በላይ እንዳለህን መሲ ይገልጻላችኋል። ጳውሎስ ይህንን ክፍል፣ "የእምነት ቃል" ቅርብ መሆኑን ለመገለጽ ተጠቅሞብታል (ሮግ 10፡6-10)።
 30፡19 ሰማይና ምድርን ምስክር አድርጌ እጠራብሃለሁ። ከገሕርቱ የሚገኙ የጥንት ቃል ኪዳን ለተገዛው ኪዳን፣ "ምስክር" የሚሆኑ የአግልጋይነት ስም ዝርዝር ይዘዋል። በዘጻ7ም መጽሐፍ ውስጥ የሚገኘው ቃል ኪዳን ግን፣ "ምስክር" አድርጎ የጠራው ሰማይንና ምድርን (31፡28፣ 32፡1 ይመ። እንዲ

ሆኖ ምዕኑ 50፡1፣ የአላ 1፡2 ግብ ይመ።)
 30፡20 **ከእርሱ ጋር እንድትጠባብቅ**፣ በ10፡20 ግብ ይመ። እግዚአብሔር እዚህ ሁሉን እግዚአብሔርን ለመጠራት ሕይወትን መርጠዋል (ቱ 19)። በ32፡46-47 ላይ፣ "የዚህ ሕግ ቃላት ሁሉ" የተባለው ሕይወታቸው እንደ ሆኑ ተመልክቷል። ሕት፣ እግዚአብሔርን ሕይወት የማይጠራ ችግር። በዚህ ወጭ፣ "ሕይወት" የሚለው ቃል የሚያመለክተው እግዚአብሔር ሲፈጥረው ይህን ዘንድ ባለው መሠረት ሕይወትን ሙሉና ፍሬያማ የሚያደርገውን ነገር ነው።
 31፡2 **ከእንግዲህ ልወጣና ልገባ አልችልም** የአላኩን ወይም የሰውነትን መድከም ብሎ ላያመለክት ይችላል (34፡7 ይመ።)። ከገጠቅቱ የተነሳም ስፍራ የሰራራልን ሕዝብ እንደመራ እግዚአብሔር አልፎታል። ነበር (1፡37፣ 3፡23-27፣ 4፡21-22፣ 32፡48-52፣ ዘ፡2፣ 20፡2-13 ይመ።)
 31፡4 **ለምንንና ፀንን ከምድራቸው እንዳጠፋቸው**
 2፡26-3፡11 ይመ።
 31፡6 **እርሱና ደፋር ሁኑ** እግዚአብሔር በሕዝባቸው አምላክ ይሁን ለእስራኤል ሕዝብ (እ.ሱ 10፡25)፤ ለአያሱ (ቱ 7፡23) እሱ

አትደግግጣጥቶው። አምላካህ ስገዛሰጠኪ (ሆዌ ኤሎሪያ) ካንት ጋር ይሄዳል፤ አይተውህም፤ አይተልህምም።”

ገዢያም ሙሴ ኢያሱን ጠርቶ በእስራኤል ሁሉ ፊት እንዲህ አለው፡- “እግዚአብሔር (ሆዌ) ለአባቶቻችሁ ሊሰጥ ወደ ማለባቸው ምድር ስድስ ሕዝብ ጋር አጠራር ስለምትገባ፤ ምድሪቱን በረታቸው አድርገው ስለምትከፋፍል በርታ፤ ደፋርም ሆን።⁸ እግዚአብሔር (ሆዌ) ራሱ በፊትህ ይሄዳል፤ ስለነተም ጋር ይሆናል፤ ፈጽሞ አይልይህም፤ አይተውህምም፤ አትፍራ። ተስፋም አትቀረጥ።”

ሕጉን ለማንበብ ትእዛዝ ስለ መስጠቱ

9 ሙሴም ይህን ሕግ ጽፎ፤ የእግዚአብሔርን (ሆዌ) የኪዳን ታቦት ለማሸበሙ ለሊዊ ልጆች፤ ለካህናቱና ለእስራኤል አለቆች ላሉ ሰጠ።¹⁰ ባዚያም በኋላ ሙሴ እንዲህ ሲል አዘዛቸው፡- “ዕዳ በሚተወብት፤ የዳስ በጎልም በሚከበርበት፤ በየሰባቱ ዓመት መጨረሻ፤¹¹ እስራኤል ሁሉ እርሱ በሚመርጠው ስፍራ በአምላካህ በስገዛ ስጠኪ (ሆዌ ኤሎሪያ) ፊት ሲታይ ይህን ሕግ በእነርሱ ፊት በጆርአቸው ታክባሉ።¹² ደሰሙና አምላካችሁን ስገዛሰጠኪን (ሆዌ ኤሎሪያ) መፍራት ይግድ ጠንድ፤ የዚህን ሕግ ቃል ሁሉ በጥንቃቄ እንዲከተሉ ሕዝቡን ይኸውም ወንዶችን፤ ሴቶችን፤ ልጆችንና በዘተሞችህ የሚኖራውንም መጻፋት ሰብሰብ።¹³ የርዳዳሽን ተሻግረህ በምትወርሷት ምድር በምትኖርበት ዘመን ሁሉ ይህን ሕግ የማያውቁት ልጆቻቸውም መስማት ራት አምላካችሁን ስገዛሰጠኪን (ሆዌ ኤሎሪያ) መፍራት ሲግሩ ይጠቸታል።”

የእስራኤል አለቆችን አስቀድሞ ስለ መነገሩ

14 እግዚአብሔር (ሆዌ) ሙሴን፤ “እነሆ የምትሞትበት ቀን ቀርቦአል፤ ትእዛዝ እንድሰጠው ኢያሱን ጥራውና ወደ መገናኛው ድንኳን ቅረቡ።” ሙሴና ኢያሱም ሄዱ፤ ወደ መገናኛው ድንኳንም ቀረቡ።

15 እግዚአብሔርም (ሆዌ) በድንኳን ላይ በደመና ማምድ ተገለጠ፤ የደመናውም ማምድ ከድንኳን ደጃፍ ላይ ቆመ።¹⁶ እግዚአብሔርም (ሆዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፡- “እነሆ፤ ከአባቶችህ ጋር ልታርፍ ነው፤ ለሆኖም ሕዝብ በሚገባበት ምድር

31+61
14፡፬-12+221
17፡፬1311፡፮5229131
28፡+2012፡፮532+71
መገ፡56፡91944+141
118፡61፡ ኢ፡4፡1+171
አር፡11፡171፡፲፬2፡61
ግ፡ቱ28፡+201፡፬113+5
31+7 ፡፴+231
ዙ፡27፡13+1ኢ፡፲፡116
31+8 ፡ዘ፡28+151
ዘ፡፲3+21፡፲፬4፡31
31+9 ፡፳+251
ዘ፡፲7፡141፡፲፮5፡15+2
31+10 ዘ፡፲3+161
ዘ፡15፡11፡፲፬16+13
31+11 ዘ፡12፡5፡1
16፡16፡1ኢ፡፲8፡+34-351
2፡፶723፡21፡፲፱8፡+2
31+12 ዘ፡4+101
ላ፡፲1፡121 ማ፡1፡161
3፡5+16
31+13 ዘ፡11+2
31+14 ዘ፡25፡+81
ዘ፡33፡9-111
ዙ፡27፡13፡19፡231
ዘ፡34፡+9፡ኢ፡፲፡1+9
31+15 ዘ፡33፡9
31+16 ዘ፡5፡15፡151
ዘ፡34፡15፡፲፱4፡25-281
መ፡2፡121፡1፡10፡6፡131
1፡፶7፡9፡11፡18፡181
1፡፱፡10፡፲፡፲፮2፡131
5፡19፡19፡14
31+17 ዙ፡14፡4+21
ዘ፡32፡16፡201
መ፡2፡14፡20፡16፡131
1፡፱፡7፡2፡፲13፡3+1
22፡131፡2፡፲፮5፡15፡21
44፡20፡1፡፱፡፲፮፡+221
አ፡1፡34፡20፡መ፡፲፯3፡11
27፡913፡30፡7፡14፡4፡91
1፡4፡1፡2፡፲፱1፡2፡9፡401
ኢ፡4፡1፡152፡+61
45፡1፡15፡፲፱፡፡፲፯5፡31
54፡8፡፲፮2፡4፡20፡፲፮7፡181
21፡5፡133፡5፡13፡6፡71
ሳ፡፲፱፡7፡26፡፲፱፡፲፱3፡9፡291
፡፲፱5፡9፡12፡፲፱፡፲፱3፡4
31+19 ፡፳+221
ዘ፡31፡15፱
31+20 ፡፳+161
ዘ፡6፡1፡10-121
ዘ፡6፡1፡10-121
8፡19፡11፡16-171
መገ፡4፡21፡16፡41
4፡፱፡4፡፲፮2፡13፡251
፡፲፱፡3፡281፡፲፮፡፲፱4
31+21 ዘ፡4+301
1፡፲፮5፡28፡19፡፲፱5፡31
ዙ፡24፡24-25
31+22 ፡፳+19

በሚገኙ ባዕዳን አማልክት ወዲያውኑ የመነሻ ዝራል። እኔን ይተወኛል። ስለነርሱም ጋር የገባሁትን ኪዳን ያፈርሳለ።¹⁷ በዚያች ቀን እቀጣቸዋለሁ፤ እተዋቸዋለሁም፤ ፊቴን ከእነርሱ እስካራሁ፤ እነርሱም ይጠፋሉ። ብዙ ጥፋትና የከፋ ትግር ይደርሰባቸዋል፤ በዚያ ጥም ቀን፤ ‘ይህ ጥፋት የደረሰብን፤ ስምላካችን (ኤሎሪያ) ከእኛ ጋር ባለመሆኑ አይደለምን?’ ይላሉ።¹⁸ ወደ ባዕዳን አማልክት በመሣር ከፈጸሙት ክፉነታቸው የተነሣ በዚያች ቀን ፊቴን ከእነርሱ ፈጽሞ እስካራሁ።

19 እንግዲህ ይህን መዘመር ለራሳችሁ ጻፉ፤ ለእስራኤል ልጆችም አስተምሩ፤ ስለ እኔ ምስክር ይሆንባቸው ዘንድ እንዲዘምሩ አድርጉ። ጻውተኛና ማር ወደምታፈሰውና ለአባቶቻቸው በመላታ ቃል ወደ ገባሁባቸው ምድር ባመጣችሁ ጊዜ ከበሉና ከጠገቡ፤ ከበለጸጉም በኋላ እኔን ንቀው ኪዳንም አፍርሱው። ወደ ባዕዳን አማልክት ይደራሉ፤ እነርሱንም ያመልካሉ።²¹ ብዙ ጥፋትና የከፋ ትግር በደረሰባቸው ጊዜ ይህ መዘመር ምስክር ይሆንባቸዋል። በዘራቸው የሚረሳ አይደለምና። ወደ ማልህሳቸው ምድር ሳስበገባቸው በፊት ምን ለማድረግ እንደሚያሰቡ እንኳን አስቀድሜ ወውቃለሁ።²² ስለዚህም ሙሴ ይህን መዘመር በዚያች ቀን ጻፈ፤ ለእስራኤላውያንም አስተማራቸው።

23 እግዚአብሔርም (ሆዌ) ለሃይ ልጅ ኢያሱ፤ “በርታ፤ ደፋር የእስራኤልን ልጆች በመላታ ቃል ወደ ገባሁባቸው ምድር ታስገባቸዋለህና፤ እኔም ከአንተ ጋር አሆናለሁ” በማለት ትእዛዝ ሰጠው።

24 ሙሴ ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ የዚህን ሕግ ቃል በመጽሐፍ ጽፎ እንዳሰቃ፤ ጻዊት እግዚአብሔርን (ሆዌ) በኪዳን ታቦት የሚሸበሙ ሊዊ ውያንን እንዲህ ሲል አዘዛቸው፤²⁶ “በእናንተ ላይ ምስክር ሆኖ በዚያ ይኖር ዘንድ በአምላካችሁ በስገዛሰጠኪ (ሆዌ ኤሎሪያ) የኪዳን ታቦት አጠገብ አስቀምጡት፤ ይህም በእናንተ ላይ ምስክር ሆኖ በዚያ ይኖራል።²⁷ የትኔን ያህል መመኞችና ማገተ ደንዳዮች እንደ ሆኖችሁ ወውቃለሁና። እኔ በሕይወት ከእናንተ ጋር አያለሁ እንደዚህ ካመፃቸሁ፤ ከሞትሁ በኋላ ማ የትኔን ያህል

31+23 ፡፳+7፡፲ኢ፡፲፡16 31+24 ዘ፡17፡181 28፡582፡፯22፡8
31+25 ፡፳+9 31+26 ፡፳+19 31+27 ዘ፡23፡+21፡ ዘ፡49፡+27

1፡6-7፡9፡18)፤ ለሰሉሞን (1ኪኖ 22፡13፤ 28፡20) እንዲሁም ለሕዝቅያስ ወታደር አዛዦች (2ኪኖ 32፡7) የሚሰጠው የማሰራታቻ ቃል ነው። ማንም ያህል ብርቀት ፈተና የሚጋጥማቸውም፤ እግዚአብሔርን በመታመን በመታዘዝ በእርሱ መንገድ የሚሄዱ አሸናፊዎች ይሆናሉ። አይለይህም፤ አይተውህም፤ ፉ 81 ኢሉ 1፡51 1፡7 8፡57 ይሙ። እንዲሁም የዘፍ 28፡15 ማብ ይሙ።
31+9 ይህን ሕግ ጽፎ ... ለህሆናዬ ... ሰጠ በጥንት ዘመን በሕዝባች መካከል ወደ ሲደረገ፤ የውሎ ቅኝት በተዋዋዩት የአምላክ ባህሪ በሆኑ ስፍራዎች በእግልነት ሲሄዱ ፊት ይቀጥሙ ነበር። እስራኤሎችን ግን የእንዲህን ሕግ ማስቀመጥ ያለባቸው በታቦቱ ላይ ነው (33፡9 ይሙ። እንዲሁም የዘ፱ 16፡34፤ 31፡18 ማብ ይሙ።)
31+10 በየሰባቱ ዓመት፤ 15፡4 እና ማብ ዘ፱ 23፡10-11፤ ዘሊ 25፡17 ይሙ። እንዲሁም በገጽ 178 ላይ፤ “የብሉይ ኪዳን በዓላትና ሌሎች የተቀደሱ ቀናት” የሚለውን ይሙ።
31+11 በሚመርጠው ስፍራ፤ የ12፡5 ማብ ይሙ። ይህን ሕግ

በእነርሱ ፊት በጆርአቸው ታስባሉ፤ የሕጉን ቃል ለእስራኤል ሕዝቦች ማንበብ እንዲሁም ማስተማር የከሰተ አንዱ ዋና ተግባር ነው (33፡10 ማ፡1 ማ፡2፡4-9 ይሙ።)
31+14 ትእዛዝ አንድሰጠው፤ ፉ 23 ይሙ፤ ከጥገ 27፡18-23 ጋር ያጻጻፍ።
31+19 ይህን መዘመር ለራሳችሁ ጻፉ፤ ለእስራኤል ልጆችም አስተምሩ፤ ፉ 221 31+30-32፡43 ይሙ።
31+23 በርታ፤ ደፋር የእኔ ሆኖ፤ የተፋ 9 ማብ ይሙ።
31+24 ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ የዚህን ሕግ ቃል፤ በዘጸናግ ማርጽጽ ውስጥ ከመጀመሪያው ምዕራፍ እንሥቀን እስኪህ ድረስ ያለውን አማልክት ነው (የተፋ 9 ማብ ይሙ።)
31+26 የኪዳን ታቦት አጠገብ አስቀምጡት፤ የተፋ 9 ማብ ይሙ።
31+27 ማገተ ደንዳዮች፤ 9፡6፡13፤ 10፡16 ይሙ፤ እንዲሁም የዘ፱ 32፡9 ማብ ይሙ።

ህጋዎ! ጌዳን ቃል ደሰሙ ዘንድ እንደናገር፣ ሰማይና ምድርን ምስክር አድርጌ እንድጠራ ሲገባኛው የነንጅ አለቆቻችሁን በሙሉና ሽሎ ቻችሁን ሁሉ በፊት ሰብስቡ። ጌእኔ ከሞትሁ በኋላ ፈጽሞትሁ እንደምትረከብኩ ከገበዳችሁም መገንድ ዘወር እንደምትሉ ሙቃላሁና። በእግረ አብሐር (ሥጦ) ፊት ከኖ ድርጊት ስለምትፈጽሙ፣ እጆቻችሁ በሠራቸውም ነገርች አርሱን ለቀጣሳ ስለምታሞሉት፣ በሚመጡት ዘመናት ጥፋት ይደርስባችኋል።

የሙሴ መዝሙር

30 መሥሪያ የዚህን መዝሙር ቃል ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ ድረስ፣ ለተሰበሰበው የአስራ አል ሕዝብ ሁሉ በጅርአቸው እንዲህ ሲሉ አሙ።

32

ሰማያት ሆይ፣ አድምጡ፤ እኔም እና ገራሲ፤ ምድር ሆይ፣ አንቺም የአፈን ቃል ስሟ። ትምህርቱ እንደ ዝናብ ትውረድ፣ ቃሊም እንደ ጤህ ይንጠባጠብ፤ በሱቃያ ሣር ላይ እንደ ካፊያ፣ ለጋ ተክልም ላይ እንደ ከባድ ዝናብ ይውረድ።

3 እኔ የእግረ አብሐርን (ሥጦ) ስም ዐውጃለሁ፤ የአምባካችንን (አሉም) ታላቅነት አወድሱ፤ ሳርሱ ዐለት፣ ሥራውም ፍጹም ነው፤ መንገዱም ሁሉ ትክክል ነው፤ የማይሳሳት ታማኝ አምላክ፣ ቀጥተኛና ጸድቅ ስምዘኝ ለሙሴ እርሱ ነው። ስለርሱ ላይ ከፋት ፈጽመዋል፤ ከነውራቸው የተነሳ ከእንግዲህ ልጆቼ አይደሉም፤ ወልጋናና ጠማማ ትውልዶች ናቸው።

4 አንተ ተላላና ጥበብ የጉደለህ ሕዝብ፣ ለእግረ አብሐር (ሥጦ) የምትመልስለት በዚህ መንገድ ነውን? አባታህ ፈሳሪህ ነ። የሥራህን የበጀህ እርሱ አይደለምን?

5 የጥንቱን ዘመን አስታውስ፤ አባትህን ጠይቅ፤ ይነግርሃልም፤ ሽማግሌዎችህንም ጠይቅ፤ ያሰርዱሃል።

6 ልዑል ለአሕዛብ ርስታቸውን በሰጠ ጊዜ፣ የሰውንም ዘር በለያየ ጊዜ፣ በአስራ-አል ልጆች ሞት ላይ ለከፍተኛ የአሕዛብን ርስት ድንበር ለየ።

- 31+28 ዘጳ+261
30+19132+11A
የ20+271A426+21
31+29
ዘጳ+1611979+91
22+23129722+161
ራሉ9+20
- 32+1 ዘጳ+261
መዝ49+1አር2+121
ሚዘ1+2
- 32+2 24ሙ-23+41
መዝ65+10168+91
721610720+1
14781A 49+81
55+11ሚክ5+7
- 32+4 ዘጳ18+25፤
49+241ዘጳ+35፤
24ሙ-22+311
መዝ18+30119+7
92+15
32+5 ቀ+201
ሚዘ17+17ላቃ9+41
ሐሥ2+40
- 32+6 ቀ+15:281
ዘጳ42212ላሙግ፥241
መዝ94+81116+12፤
አር5+21
- 32+7 ዘጳ10+2፤
ዘጳ4+321አግ8+81
15+18120+41
መዝ44+1174+21
77+5178+41
አገ46+9፤
- 32+8 ዘጳ11+81
ዘጥ+23+91ዘጳ33+12፤
281መዝ78174+17፤
አር23+61ሐሥ3+1
32+9 ዘጳ9+291
11ሳሙ-26+191
መዝ16+5173+261
119+571142+51
አር10+16
32+10 ዘጳ19+41
ዘጳ1+19+8+151
ለዎ12+241መዝ1781
32+101074+01
ሞገ፥21አር331+221
ሆል13፤5ዘጳ2+8
32+11 ዘጳ19+41
መዝ1781818+10-191
61+4
- 32+12 ቀ+391
ዘጳ+35፤መጳ21121
መዝ18+31181191፤
106+91አገ43+121
45+5163+131
አር31+32
32+13 ዘጳ8+81
33+24+291
24ሙ22+341
ለዎ29+61መዝ18+331
አገ33116፤58+141
ሕዝ36+23ጳጳ+19
- 9 የእግረ አብሐር (ሥጦ) ድርሻ የገዛ ሕዝቡ፣ የዕቆብ የተለየ ርስቱ ነውና።
- 10 እርሱን በምድረ በዳ፣ ባይና ጭው ባለ በረሓ ወሰጥ አገኘው፤ ጋሻ ሆነው፤ ተጠነቀቀለትም። እንደ ዐይነ ብሉን ጠበቀው።
- 11 ጎረጠ ላጆቹን በትና፣ በጫጩቶቻም ላይ እንደምትረብብ፣ እርሱን ለመያዝ ከንጅቹን እንደምትከረጋ፣ በክንጅቹም እንደምትሸማቸው፣
- 12 እግረ አብሐር (ሥጦ) ብቻ መራው፤ ምንም ባሕር አምላክ አሁርት አልጠረም።
- 13 በምድር ከፍታ ላይ አወጣው፤ የዕርሻንም ፍሬ መገበው፤ ከዐለት ድንጋይ ማር አበላው፤ ከባልጩትም ድንጋይ ይደት መገበው።
- 14 የሞራውንና የበገን መንጋ ቅቤና ወተት፣ የሰቡትን በጎችና ፍሌሎች፣ የባላንን ምርጥ አውራ በግ፣ መልካም የሆነውንም ለንደ፣ ማለፊያውንም የወደን ጠጅ።
- 15 ይህንን ወፈረ፤ ረገጠ፤ ጠገብ፤ ሰውነቱ ደንደን፤ ለሰለሰ፤ የፈጠረውንም ለሆላክ (አሉም) ተወ። መጠሪያ ዐለት የሆነውን አዳኝንም ናቀ።
- 16 በባዕዳን አማልክታቸው አስቀሩት፤ በአስጸያፊ ጣዖቶቻቸውም አስቄጡት።
- 17 አምላክ ላላሆኑ አጋንንት፣ ላላወቁቸው አማልክት፣ ከጊዜ በኋላ ለተነሱ አማልክት፣ ለባቶቻችሁ ላልፈርቸው አማልክት ሠራ።
- 18 አባት የሆነንን ዐለት ከዳሽው፤ የወለደህን ለሆላክ (አሉም) ረሳሽው።
- 19 እግረ አብሐር (ሥጦ) ይህን አይቶ ተቋቋሞቻችሁን በምድር በሲት ልጆቹ ተቋቋሞቻችሁና።

31+28 ሰገዘይ ሥድርን ምክር ደርጌ የ30+19 ማብ ይመ።
31+29 እጆቻችሁ በሠራቸውም ነገርችን የባደት ምስክርችን ለማለት ነው (4+28፤ 27+15 እና ማብ ይመ።)
31+30-32+431 ይህ ክፍል የሙሴ መዝሙር በመባል ይታወቃል (የዘጸ 15+1-181 የራሌ 15+3 ማብ ይመ።)
32+1 ሰማያት ሆይ አድምጡ ከዚህ ጋር ተመሳሳይ የሆኑ የሙሴዎ ቃላቶችን በአላ 122 እና ማብ 344፤ ማብ 1521 6+12 ላይ ይመ።
32+4 እርሱ ጠፋ፣ ፡፡ ነው፤ የሙሴ መዝሙር ዋና ሐሳብ ነው (ቀ+ 15-18-30-31 ይመ፤ እንዲሁም የዘጸ 49+24 ማብ ይመ።)
32+5 ወልጋናና ጠማማ ትውልዶችን ልዑል 2+15 ይመ።።
32+6 ልባትህን እሳ 63+161 64+8 ይመ።።
32+7 የጥንቱን ዘመን አስታውስ፤ የ4+10 ማብ ይመ።።
32+8 ልዑል በሁለት መጽሐፍ ወሰጥ እግረ አብሐር በዚህ ስም የተጠራው በዚህ ቦታ ብቻ ነው (የዘጸ14+19 ማብ ይመ።። እግረ አብሐር

በፍጥረት ሁሉ ላይ ጌና ገዥ መጣንና የሚያሰጥነብ ስም ነው። የሕዝብ ርስት ድንበር ለየ፤ ዘጸ 10 ይመ።። በአሁኑ ሰዎች ላይ ግር ቀጥሎ ለህዝብ ቀጥሎ ምንም ያህል ለመሆን በቻለ፤ እግረ አብሐር ለሁሉም የሚረቅ ርስት አድርጎ በሰላም እንደሚጠገባቸው የሚያመለክት ሳይሆን አይቀርም (የዘጸ 10+2 ማብ ይመ።።)
32+10 አንድ ዐይነ ስለገደ ይህም የሚያመለክተው በተለሉ ለጉዳ የሚችሉትን ለማየት በሕግ አወሰደ የሆነውን የተከፈለው የጋ ተክሎ ለደ ጣንቀቀ ለደረገለት የሚገኘውን የዐይን ሳይን ይመ።።
32+11 በሳይኮም እንደምትረብብ፤ የዘፍ 1+2 ማብ ይመ።።
32+13 ከዐለት ድንጋይ ማር ነው፤ ማብ 81+16 ይመ።። ከባልጩት ድንጋይ ይደት ለዎ 29+6 ይመ።።
32+14 ባላንን የሕዝ 39+18 ማብ ይመ።። ማለፊያውንም የወደን ጠጅ፤ ዘፍ 49+11 ይመ።።
32+15 ይህንን የሙሴ ትርጉሙ "ቅን ሆነን" ማለት ሲሆን፤

እርሱ የአገገጋጋቸውን ላይ ይመልሳቸዋል። ጠላቶቻችንም ይበቀላል። ምድሪቱንና ሕዝቡን ይህ ገብቶቻል።

4 መሴም ከነዩ ልጅ ከእያሱ ጋር መጥቶ የዚህን መዝሙር ቃሎች በሕዝቡ ጆሮ ተናገረ። 5 መሴም እነዚህን ቃሎች ሁሉ ለመላው እስራኤል ተናገሮ ከጨረሰ በኋላ፣ ፊርድህ አላቸው፤ የዚህን ሕግ ቃሎች ሁሉ በጥንቃቄ ይጠብቁ ዘንድ ልጆቻችን እንድታዘዘው፣ እኔ ዛሬ በግልጥ የምናገራችሁን ቃሎች ሁሉ በጋሳችሁ አኑሩ። ፊርድህ ለእናንተ ሕይወታችሁ እንጂ ሳይሆን ቃሎች አይደሉም፤ በእርሱ የርዳዳሽን ተማራችሁ፤ በምትወርሷችሁ ምድር ረጅም ዘመን ትኖራላችሁ።

መሴ በናባው ተራራ ላይ መሞቱ 6 በዚያችም ሰለት እግዚአብሔር ሙሉን እንዲህ አለው፡ ማደሪሕ ማደ ባለው የሞግብ ምድር፣ ከግብም ተራሮች አንዱ ወደ ሆነው ወደ ናባው ተራራ ወጥተህ ለእስራኤላውያን ርስት አድርጌ የምሰጣትን የሰጥንን ምድር አሻግረህ ተመልከት። ግንደምህ አርን በሐር ተራራ ላይ እንደ ሞተና ወደ ወገኖቹ እንደ ተሰበሰበ ሁሉ፣ አንተም በወጣህበት በዚያ ተራራ ላይ መት። ወደ ወገኖቻችሁ ተሰባስብ። 7 ይህ የሚሆንበት ምክንያትን ሁሉ ታችሁም በጸን ምድር በዳ፣ በቃደስ በመጣ ውሃ አጠገብ በእኔ ላይ መታመናችሁን በእስራኤላውያን ፊት ሰጥጥላችሁና ቅድስናዬንም በእስራኤላውያን መካከል ስላላከበራችሁ ነው። ግንዚህ ምድሪቱን ከኑቅ ሆነህ ታያታሉህ እንጂ፣ ለእስራኤል ሕዝብ ወደምሰጣት ምድር አትገባም።

መሴ የእስራኤልን ነገዶች ባረከ 33+1-29 ማሙ - ዘፍ 49+1-28 33 የእግዚአብሔር ሙሉ ሰው መሴ ከመሞቱ በፊት ለእስራኤላውያን የሰጠው ቃለ ቡራኬ ይህ ነው፡ እንዲሁም አለ- "እግዚአብሔር (ሙ) ከሲና መጣ፣ በእነርሱ ላይ ከሲደር እንደ ማለዱ ፀሐይ ወጣ፣ ከተራራን ተራራ አበራላቸው፣ ከአላላፋት ቅዱሳን ጋር ተመጣ።

32፥44 ዘ፡13+18፡16
32፥46 ዘ፡6+71፡9
የሐ+17፡7+19
32፥47 ዘ፡23+261
ዘ፡30+201 33፡251
ሊ፡465+22
32፥48 ዘ፡27+12
32፥49 ዘ፡14+341
ዘ፡22+1127+121
32፥3
32፥50 ዘ፡25+81
ዘ፡20+22፡291
27፡13
32፥51 ዘ፡13+321
20+11-13፡27+141
ሕ፡747+19
32፥52 ዘ፡33+371
34፡1-3
33፡1 ዘ፡27+41
ሊ፡1461፡14፡221
9፡6+1፡9፡12+221
13፡1+12፡9+19፡131
5፡8፡ሊ፡C35+4

33፡3 ዘ፡4+371
7፡6፡ሐ-ቃ፡10+391
ራ፡ላ+10
33፡4 ዘ፡4+21
የሐ+17፡7+19፡1
መ፡119+11
33፡5 ዘ፡6፡8+1
ዘ፡23+21፡18፡32+151
1፡ግ-10+19፡1
መ፡10፡16፡149+2
33፡6 ዘ፡33+5
33፡7 ዘ፡349+10
33፡8 ዘ፡29+341
ዘ፡17፡7+28፡30፡1
ዘ፡14+221
መ፡10፡6+16
33፡9 ዘ፡32+26-291
መ፡16፡15፡2፡21+215
33፡10 ዘ፡30፡7+1
ዘ፡10፡11፡16+12፡131
ዘ፡17፡8-11፡31+19-131
ሕ፡7፡10፡10፡8+181
መ፡119፡151፡1
ሊ፡C23+22፡ግ፡ሊ፡261
መ፡15፡1+19
33፡11 2፡ግ-24፡231
መ፡120+3፡15+19

በሰተቀኙ የሚነድ እሳት ነበር። 3 በእርግጥ ሕዝቡን የምትወድ አንተ ነህ፤ ቅዱሳን ሁሉ በእጅህ ውስጥ ናቸው። ከእግር ሥር ሁሉ ይሰግዳሉ፤ ከአንተ ትእዛዝ ይጠባሉ። 4 ይህ መሴ የሰጠን ሕግ፣ የያዕቆብ ገብኢ ርስት ነው። 5 የሕዝቡ አለቆች ከእስራኤል ነገዶች ጋር ሆነው፣ በአንድነት በተሰበሰቡ ጊዜ፣ እርሱ በይቸሩን ላይ ንጉሥ ነበር። 6 "ሮቤል በሕይወት ይኑር፣ አይሙት፣ የወገኖቹ ቊጥርም አይጥደልበት።" 7 ስለ ይሁዳ የተናገረው ይህ ነው- "እግዚአብሔር (ሙ) ሆይ፣ የይሁዳን ጨኸት ሰጣ፣ ወደ ወገኖቻችሁ አምጣው። በገዛ እጆቹ ራሱን ይከላከላል፤ አቤቱ ከጠላቶቹ ጋር ሲዋጋ ረዳቱ ሁን፤ ስለ ሌዊም እንዲህ አለ- "ቱሚምህና አራምህ፣ ለምትወደው ሰው ይሁን፤ ማላ በተባለው ቦታ ፈተንኸው፣ በመሪባም ውሃ ከእርሱ ጋር ተከራክርህ። 9 ስለ አባቱና ስለ እናቱ ሲናገርም፣ 'ስለ እነርሱ ግድ የለኝን' አለ። ወንድሞቹን አልለያቸውም፤ ለቃልህ ማን ጥንቃቄ አደረገ፣ ኪዳንንም ጠበቀ። 10 ሥርዐትህን ለያዕቆብ፣ ሕግህንም ለእስራኤል ያስተምራል። ዕጣን በፊትህ፣ የሚቃጠለውን መሥዋዕት ሁሉ በመሠዊሱ ላይ ያቀርባል። 11 እግዚአብሔር (ሙ) ሆይ፣ ንይሉን ሁሉ ባርከላት፣ በእርሱ ላይ የሚነሳሳትን ሽንግቸውን ቀረጠው፣ ጠላቶቻችንም እንዳያንሠራሩ አድርገህ ምታቸው።"

*2 ወይም በአላፋት ቅዱሳን።
05 በዚህ ስፍራ የተጠራ 26 ላይ ይኖሩ ማለት ትን ወይም ትክክለኛ ማለት ሲሆን ይኸውም እስራኤልን የሚያላይ ነው።
27፡27-291 28፡10-15፡1 49፡1-28 ይሙ። መሴ የእስራኤልን ነገዶች ሲባርክ የተናገረው ቃል (ቁ፡6-25) ያዕቆብ በዘፍ 49 ላይ ልጆቹን ሲባርክ ከተናገረው ቃል ጋር ማሻሻል አስፈላጊ ነው።
33፡2 ሲና ... ሲደር ... ፊርድህ ሕግ የተሰጠባቸው ተራሮች ናቸው (ዘፍ 21፡21 እና ግላ፤ መ፡5 ፡4-5፡ ሆን 3፡3 ይሙ)።
አለለላቸው ቅዱሳን መልእክቱን ለማለት ነው።
33፡3 ቅዱሳን እስራኤላውያንን ለማለት ነው (7፡6፡ 14፡21 26፡19፡1 28፡9 ይሙ)።
33፡5 ይኸሩን፣ የ32፡15 ግላ ይሙ። ንጉሥ ነበር፤ በእስራኤል ላይ መንግሥት የሚገባው እግዚአብሔር እንጂ ምድራዊ ገዥ አይደለም (መ፡4 ፡823 እና ግላ ይሙ)።
33፡8 ቊጥርም አራምህ የዘ፡9 28+30 ግላ ይሙ። ግላህ፤ 6፡16፡1 9፡22፡ ይሙ፤ እንዲሁም የዘ፡17 17፡ ግላ ይሙ። መሪባ፤ 32፡51 ይሙ፤ እንዲሁም የዘ፡17 17፡ ግላ ይሙ።
33፡9 ለቃልህ ማን ጥንቃቄ አደረገ፣ ሌዊውያንን የመገናኛውን ድካምን ያሕገ፣ መሐዳና የተቀመጠበትን ታዕታይ የመጠበቅ ገላፊነት ነበረባቸው (የ31፡9 ግላ ይሙ)።
33፡10 ሥርዐትህን ለያዕቆብ ... ሰጥተሁላህ፤ የ31፡11 ግላ ይሙ።

ለጊድሳለሁ፤ ... ለፈውሳለሁም፤ አላ 45፡7 እና ግላ ይሙ።
32፡43 ለሕዛብ ሆይ፤ ከሕዝቡ ጋር ደስ ይበላችሁ፤ በሙት ባሕር አካባቢ የተገኙ ቅጆች በዚህ ቀጥሎ ላይ፣ "የእግዚአብሔር መልእክት ሁሉ ሰጥቶለት" የሚል ተጨማሪ ሐረግ የያዘ ሲሆን፣ ይህም ሐረግ በሰብ 1፡6 ላይ ተጠቅሟል።
32፡47 ሕይወታችሁ፤ የ30፡20 ግላ ይሙ።
32፡50 አርን በሐር ተራራ ላይ እንደ ሞተ፤ 10፡6፡ ዘ፡20+22-29 ይሙ። ወደ ወገኖቹ እንደ ተዛዘዘ፤ የዘ፡25፡8 ግላ ይሙ።
32፡51 በጸን ምድር በዳ፣ በቃደስ መሪባ፤ 33፡8 ይሙ። እንዲሁም የዘ፡17፡7፡ ዘ፡20+13 ግላ ይሙ። በእኔ ላይ ያላችሁን ለምንት ... ስላትደላችሁ፤ 1፡37፡ 3፡23-261 4፡21-221 31፡2፡ ዘ፡20፡12 ይሙ።
33፡1 የእግዚአብሔር ሰው ይህ ስያሜ ለመጀመሪያ ጊዜ የተጠቀሰው በዚህ ስፍራ ነው። ከዚህም በኋላ በኢሳ 14፡6 ላይ መሴን አላመልከት ተጠቅሟል (የመ፡9 ፡30 ርእስ ይሙ)። በኋላም ሌሎችን የእግዚአብሔር መልእክተኞች ለማመልከት ተጠቅሟል (የ1፡ግሙ 2፡27 ግላ ይሙ)። ቃለ ሰራሲ፤ ዘፍ 12፡1-3፡ 22፡15-181

12 ስለ ብንያም እንዲህ አለ፡-
 “የእግዚአብሔር (ሥጦ) ወዳጅ የሆነ በእርሱ ተጠብቆ በሰላም ይረፍ፤ ቀኑን ሙሉ ይጋርደዋልና፤ እግዚአብሔር (ሥጦ) የሚደውም ሰው በትኩሻ ሻዎቹ መካከል ያረፋል።”

13 ስለ የሴፍ ደግሞ እንዲህ አለው፡-
 “እግዚአብሔር (ሥጦ) ምድሩን ይባርክ፤ ድንቅ የሆነውን ጠል ከላይ ከሰማይ በማውረድ፤ ከታች የተገነባለውን ጥልቅ ወሃ በመሰጠት፤

14 ፀሐይ በምታስገኘው ምርጥ ፍሬ፤ ጨቃም በምትሰጠው እጅግ መልካም ሃር፤

15 ከጥንት ተራሮች በተገኘ ምርጥ ስጦታ፤ በዘላለማዊ ኩረብቶች ፍሬያማነት፤

16 ምድር በምታስገኘው ምርጥ ስጦታና በሙላቷ፤ በሚቃጠለው ቀጥቋጦም ውስጥ በአበረው በእርሱ ሞገን።

እነዚህ ሁሉ በወንድሞቹ መካከል ገዥ በሆነው፤ በየሴፍ ዐናት ላይ ይውረዱ።

17 በግርማው እንደ በዙር ኩርማ ነው፤ ቀንዶቹም የጎሽ ቀንዶች ናቸው። በእነርሱም ሕዝቦችን፤ በምድር ዳርቻ ላይ ያሉትን እንኳ ሳይቀር ይወጋል፤ እነርሱም የኤፍሬም ዐሥር ሺዎቹ ናቸው፤ የምናሲም ሺዎቹ እንደዚህ ናቸው።”

18 ስለ ዛብሎንም እንዲህ አለ፡-
 “ዛብሎን ሆይ፤ ወደ ውጭ በመውጣትህ፤ አንተም ይሳኮር በድንኳኖችህ ውስጥ ደስ ይበላህ፤

19 አካላዊን ወደ ተራራው ይጠራሉ፤ በዚያም የድድቅን መሥዋዕት ያቀርባሉ። በባሕርጅ ውስጥ ያለውን በተትረፈረፈ ብልጽግና፤ በእሸቸውም ውስጥ የተደበቀውን ሀብት ይደሰቱበታል።”

20 ስለ ጋድም እንዲህ አለ፡-
 “የጋድን ግዛት የሚገለገል የተመሰገነ ነው፤ ከንድንና ራስን በመገንጣጠል፤ ጋድ እንደ አንበሳ በዚያ ይኖራል።

21 ለም የሆነውን መሬት ለራሱ መረጠ፤ የአለቃም ድርሻ ለእርሱ ተጠብቆለታል። የሕዝቡ መሪዎች በተሰበሰቡ ጊዜ፤ የእግዚአብሔርን (ሥጦ) የቅን ፈቃድና፤ በእስራኤል ላይ የበየሆውን ፍርዶን ፈጽመው።”

33፡12 ዘፍ35፡18፤ ዘዐ19፡4፤28፡12፤ ዘዳ4፡37-38፤ 12፡10፤32፡8፤ መዝ60፡51፤27፡21፤ ሊላ5፡1
 33፡13 ዘፍ27፡28፤ 30፡24፤መዝ148፡7
 33፡15 ዕገ3፡6
 33፡16 ዘፍ37፡8፤ ዘዐ3፡2
 33፡17 ዘፍ41፡51፤ 52፡17፤23፡22፤ 14፡ጠ-2፡10፤ 24፡ጠ-22፤31፤7፤22፤ 11፡ጠዘ44፡5፤ ሕገ3፡4፤21
 33፡18 ዘፍ30፡18፡20
 33፡19 ዘዐ15፡17፤ መዝ4፡5148፡11
 51፡19፤ሌ፡42፡31
 18፡7፤23፡18፤ 45፡14፤60፡5፤11፤ 61፡6፤65፡11፤66፡20፤ ሊር31፡6፤ሌ፡2፡7፤ ዘዐ14፡14
 33፡20 ዘፍ30፡11፤ ዘዳ3፡12-17
 33፡21 ዘጥ32፡1-5፤ 31፡3፤23፡4፤14፤ ሊላ22፡13
 33፡22 ዘጥ1፡38፤ 49፡16
 33፡23 ዘፍ30፡8
 33፡24 ዘፍ30፡13፤ 49፡20፤ዘዳ32፡13
 33፡25 ዘዳ32፡47፤ ዐፀ3፡17፤33፤ መዝ147፡13
 33፡26 ዘዐ15፡7፤ ዘዳ10፡14፤32፡15፤ 24፡ጠ-22፡10፤ መዝ18፡9፤10፤68፡4፤ 33፡104፤33፡፳7፤13
 33፡27 ዘፍ21፡33፤ ዘዐ15፡18፤34፡11፤ ዘዳ7፡2፤ሌ፡24፡18፤ መዝ19፡184፡11
 90፡19፤19፤1
 ሊላ40፡28፤57፡15
 33፡28 ሕ-13፤ ዘፍ27፡28፤ዘዐ33፡16፤ ዘዐ25፡18፤ዘዳ32፡8፤ መዝ16፡9፤ም፡41፤33፤ ሊላ14፡30፤ 33፡29 ዘፍ15፡11
 ዘዐ18፡44፡ጥ-33፤52፤ ዘዳ4፡7፤32፡13፤ 24፡ጠ-22፡45፤ መዝ1፡11፤10፤14፤ 18፡1፤44፤27፡1፤9፤ 30፡10፤32፡1-2፤54፡4፤ 66፡3፤70፡5፤8፤1፤15፤

22 ስለ ዳንም እንዲህ አለ፡-
 “ዳን ከባላን ዘሉ የሚወጣ፤ የአንበሳ ደቦል ነው።”

23 ስለ ንፍታሌምም እንዲህ አለ፡-
 “ንፍታሌም በእግዚአብሔር (ሥጦ) ሞገስ በበረከቱም ተሞልቶአል፤ ባሕሩንና የደቡብን ምድር ይወርሳል።”

24 ስለ አሲርም እንዲህ አለ፡-
 “አሲር ከሌሎች ልጆች ይልቅ የተባረከ ነው።

በወንድሞቹ ዘንድ ተወዳጅ ይሁን፤ እግሩንም በዘይት ውስጥ ያጥልቅ።

25 የደጃፍህ መቀርቀሪያ ብረትና ናስ ይሆናል፤ ንይልህም በዘመንህ ሁሉ ይኖራል።

26 አንተን ለመርዳት ሰማያት ላይ፤ በግርማው በደመናትም የሚገሳገሉ፤ እንደ ይሸሩን ስምዒት ስሙን ያለ ማንም የለም።

27 ዘላለማዊ ስምዒት (አሉ-ሪም) መኖርያህ ነው፤ የዘላለም ክንዶቹም ከሥርዓት ናቸው፤ ‘እርሱን አጥፋው’፤ በማለት፤ ጠላትን ከፊትህ ያስወግደዋል።

28 ስለዚህ እስራኤል ብቻውን በሰላም ይኖራል፤ የሰማያት ጠል በሚወርድበት፤ እህልና የወይን ጠጅ ባለበት ምድር፤ የያዕቆብ ምንጭ የሚነካው የለም።

29 እስራኤል ሆይ፤ አንተ ቡናክ ነህ፤ እግዚአብሔር (ሥጦ) ያዳኝው ሕዝብ፤ እንዳንተ ያለ ማን አለ? እርሱ ጋሻና ረዳትህ፤ የከብርሀም ሰይፍ ነው። ጠላቶችህ በፍርሀት ከፊትህ ያፈገፍጋሉ፤ አንተም የማምሲያ ኩረብታቸውን መረማመጃ ታደርጋለህ።

የሙሴ መሞት

34 ሙሴ ከሞአብ ሜዳ ተነሥቶ ለኢያራከ ናባው ተራራ ወጣ፤ በዚያም እግዚአብሔር (ሥጦ) ምድሪቱን ሁሉ አሳየው፤ ይኸውም ከገለፀድ እስከ ዳን፤ ጎንፍታሌምን ሁሉ።

115፡9-11፤118፡7፤ 144፡15፤ሌ፡45፡24፤ ሆሌ13፡9፤ዕገ3፡19
 34፡1 ዘፍ14፡14፤ ዘጥ2፡1፤20፤32፡3፤ ዘዳ32፡49፤52፤ 34፡2 ዘዐ23፡31

33፡13 ለገ ሰጠና ሙሴ የእስራኤልን ነገዶች ሲባርክ፤ ዘፍሴፍ ጋር የሰጠና ልጆች አፍሪካምና ምናንና ጨምሮ ባረከ (ቀ 17)፤ ጠል ከላይ ከሰማይ ... ጥልቅ ወጥ፤ የዘፍ 49፡25 ማጠ ይመ።
 33፡15-16፤ ዘፍ 49፡26 እና ማጠ ይመ።
 33፡16 ምድር በምታስገኘው ምርጥ ስጦታና በሙላቷ፤ ከእግዚአብሔር ባርክት የተነሳ፤ በማህዘባዊ ከነን ለሴፍ፤ የተሰጠው ምድር ከወትሮው በተለየ ሁኔታ ለምና ፍሬያማ ነበር። የጠቃሚ ለው ቀጥቋጦ ወስኑ በአበረው፤ ዘዐ 3፡1-6 ይመ።
 33፡19 በባሕርጅ ወስኑ ያለውን የተትረፈረፈ ብልጽግና፤ በእሸቸ ውስጥ የተደበቀውን ሀብት፤ በባሕር ውስጥ የሚገኙትን ልዩ ልዩ ሀብቶች ለማለት ነው (የዘፍ 49፡13 ማጠ ይመ።)
 33፡21 ለም የሆነውን መሬት ለራሱ መረጠ፤ ይህን ያደረገው ለከብቶቹ ሲል ነው (3፡12-20 ይመ።)
 33፡22 ከዛገን ዘሉ የሚወጣ፤ ዘሉ የሚወጣው ዳን ሳይሆን፤

የአንበሳው ገልገል ነው። በሌላ በኩል ደግሞ “ከአፍንት ይሸክል” ተብሎ ሊተረጎም ይችላል፤ የኋላ ኋላ ዳን ራሱ እንደ እፍንት ቢሆንም (ዘፍ 49፡17 ይመ።) የቀድሞ ታሪኩ ገን ፊሪ እንደ ነበር ያሳያል።
 33፡23 ባሕር፤ የገላላን ባሕር ለማመልከት ነው። የንፍታሌም ምድር ከሚሮም ውሆች በስተ ሰሜን ጀምሮ እስከ ገሊላ ባሕር ደቡብ ድረስ ይዘልቃል።
 33፡26 በደመናት ላይ የሚገሳገሉ የሙዝ የመዝ 68፡4 ማጠ ይመ።፤ ይሸሩን፤ የ32፡15 ማጠ ይመ።
 33፡29 ጋሻ፤ የዘፍ 15፡1 ማጠ ይመ።፤ የማምሲያ ኩረብታቸውን የ1፤7 3፡2 ማጠ ይመ።፤
 34፡1 ሙሴ ... ወደ ናባው ተራራ ወጣ፤ በ32፡48-52 ላይ እግዚአብሔር የተናገረውን በሙታዘዝ ነው። ፈረገ፤ አንዳንድ ጊዜ የናባው ተራራ ተብሎ ይጠራል።

የኢፍሬምንና የምናሰን ግዛት፤ እስከ ምዕራብ ባሕር፣ ድረስ ያለውን የይሁዳን ምድር ሁሉ፤ ³ኔጌብንና የዘንባባ ከተማ ከሆነችው ከኢያሪኮ ሸለቆ እስከ ዘዳር ያለውን ምድር ሁሉ ነው። ⁴ከዚያም በኋላ እግዚአብሔር (ሙ) ሙሴን ‘ለአብርሃም፤ ለይስሐትና ለያዕቆብ፤ ‘ለዘርቻችሁ እስጣሊህ’ ብዬ በመሔላ ቃል የገባሁላቸው ምድር ይህች ናት። በዐይንህ እንድታያት አድርጌአለሁ፤ ነገር ግን ወደዚያ አትሻገርም’ አለው።

⁵እግዚአብሔር (ሙ) እንደ ተናገረው የእግዚአብሔር (ሙ) አገልጋይ ሙሴ በሞግብ ምድር ሞተ። ⁶በሞግብ ምድር በቤተ ፊሳር ፊት ለፊት ባለው ሸለቆ ቀበረው፣ ይሁን እንጂ መቃብሩ የት እንደ ሆነ እስከ ዛሬ ማንም አያውቅም። ⁷ሙሴ በሞተ ጊዜ ዕድሜው መቶ ሃያ ዓመት ነበር፤ ሆኖም ዐይኑ አልፎ ዘዘም፤ ጉልበቱም አልደከመም። ⁸የልቅሶ

34፥3 ዘፍ12፥9፤ 13፤10፤2ዜ528፤15፤ መላ1፤16፤1 3፤13
34፥4 ዘፍ12፥7፤ 28፤13፤ዘፋ3፤23፤ ኢሱ21፥43
34፥5 ዘፍ25፥8፤ ዘጉ12፥7፤
34፥6 ዘፋ3፤29፤ ይሁ1፥9
34፥7 ዘፍ15፥15፤ 27፤1፤ዘወ7፥7
34፥8 ዘፍ37፥34፤ ዘጉ21፥11፤ዘፋ1፥31
2፥ሙ11፥27
34፥9 ዘፍ41፥38፤ ዘወ28፥3፤ዘፋ31፥14፤ ኢላ11፥21፤ሐሥ6፥16
34፥10 ዘፍ20፥7፤ ዘወ33፥11፤ ዘፋ18፥15፤18
34፥11 ዘወ11፥31፤ ዘፋ4፥34
34፥12 ዘፋ4፥34፤ ዕብ3፥1-6፤

ውና የሐዘኑ ጊዜ እስኪያበቃ ድረስ እስራኤላውያን በሞግብ ሜዳ ሠላሳ ቀን አለቀሰላት። ⁹ሙሴ እጅቹን ጭኖበት ነበርና፤ የነዩ ልጅ ኢያሱ በተባብ መንፈስ ተሞላ። ስለዚህ እስራኤላውያን አደመጡት፤ እግዚአብሔር (ሙ) ሙሴን አዘት የሰጠውንም ሁሉ አደረገ። ¹⁰እግዚአብሔር (ሙ) ፊት ለፊት ያወቀው እንደ ሙሴ ያለ ነቢይ ከዚያ ወዲህ በእስራኤል አልተነሣም። ¹¹እግዚአብሔር (ሙ) ልከት፤ እነዚያን ታምራዊ ምልክቶችና ድንቆች ሁሉ በግብፅ በፈርዖን፤ በሹማምንቱና በምድሪቱ ሁሉ ላይ እንዲያደርግ የላከውን ያደረገ ማንም ሰው አልነበረም። ¹²ሙሴ በእስራኤል ሁሉ ፊት ያሳየውን ታላቅ ኅይል ያሳየ ወይም ያደረገውን አስፈሪ ተግባር የፈጸመ ማንም ሰው የለም።

⁷2 ይኸውም የሚደቅጋን ገባር ነው።
⁸6 ወይም ተቀብሮ ተብሎ መተርጉም ይቻላል።

34፥4 በመሐላ ቃል የገባሁላቸው ምድር፤ 1፥8፤ ዘፍ 12፥1፤ 15፥18 እና ማብ፤ ዘወ 33፥1 ይመጣ።
34፥5 የእግዚአብሔር አገልጋይ እግዚአብሔር ታላቅ ንጉሥ እንደ መሆኑ የሐርኮ አገልጋይ እንዲሆኑ የተመረጡ ሰዎችን የሚያመለክት ልዩ መጠሪያ ነው፤ እነዚህ ሰዎች የእግዚአብሔር ንጉሣዊ አገዛዝ ለባል በመሆን ያገለግላሉ፤ ለምሳሌ አብርሃም (ዘፍ 26፥24)፤ ሙሴ (ዘወ 14፥31)፤ ኢያሱ (ኢሱ 24፥29)፤ ጳዊት (2ሳሙ 7፥5)፤ ክሊዮት (2ኅገ 9፥7)፤ የእስራኤል ሕዝብ በጥቅሉ (ኢሳ 41፥8)፤ ከዚህም በላይ እግዚአብሔር ዐላማውን ከገብ ለማድረስ የመረጣቸው የእስክብ ነገሥታት እንኳ የእግዚአብሔር አገልጋይ ተብለዋል (ኤር 25፥9)። እንዲሁም የዘወ 14፥31፤ የኢሳ 42፥1-4 ማብ ይመጣ።

34፥6 ቤት ፈሳር፤ የ3፥29 ማብ ይመጣ።
34፥7 ዕድሜው መቶ ሆኖ ዓመት ነበረ፤ 31፥2 ይመጣ። ይህም እያንዳንዱ 40 ዓመትን ያቀፈ ሦስት ትውልዶችን የሚያመለክት ሳይሆን አይቀርም።
34፥8 ሠላሳ ቀን አለቀሰላት፤ ዘፍ 50፥3 እና ማብ ይመጣ።
34፥10 ፊት ለፊት፤ ዘጉ 12፥8 እና ማብ ይመጣ። ለንደ መላ ያለ ክሊይ ከዚያ ወዲህ በእስራኤል አልተነሣም፤ የ18፥15 ማብ ይመጣ።
34፥12 ማንም ሰው የለም፤ ጌታ ኢየሱስ እስከመጣበት ጊዜ ድረስ ከሙሴ የሚበልጥ ሰው አልተነሣም። ዘር። “አገልጋዩ” ሙሴ (ዕብ 3፥5) “ልጅ” ከሆነው ከክርስቶስ (ዕብ 3፥6) ጋር እንዲት እንደተነጻጸረ በዕብ 3፥1-6 ላይ ይመጣ።